

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ชวลี ดวงแก้ว
 ข้าราชการบำนาญโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
 วุฒิการศึกษา กศ.ม. (การแนะแนว)
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ อดีตหัวหน้ากลุ่มงานแนะแนวโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏ-
 บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณาภรณ์ รัศมีมารีย์
 อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
 วุฒิการศึกษา คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (ค.ค) สาขาวิชา บริหารการศึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ หัวหน้างานวิจัยและสร้างสรรค์ สอนวิชาวิทยาศาสตร์
3. อาจารย์ ดร. สกกล วรเจริญศรี
 อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 วุฒิการศึกษา กศ.ค.จิตวิทยาการให้คำปรึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ สอนวิชา การฝึกอบรม บริสสนเทศ และอาจารย์นิเทศวิชา
 เฉพาะนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวิชาเอกจิตวิทยา
 การแนะแนว
4. อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง
 อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ
 วุฒิการศึกษา ปร.ค. จิตวิทยาให้คำปรึกษา
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ สอนวิชาบุคลิกภาพ จิตวิทยาเบื้องต้น ครอบครัวยุติธรรมและ
 อาจารย์นิเทศกวีวิชาเฉพาะนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
 วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

5. อาจารย์นันท์วิทย์ เฟ่มหานาคะ

อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

และกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก การศึกษาคุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชา

จิตวิทยาการให้คำปรึกษา

ประสบการณ์หรือความชำนาญ อาจารย์ประจำ สอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป และอาจารย์นิเทศวิชา

เฉพาะนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิชาอกจิตวิทยาการ

แนะแนว

ภาคผนวก ข

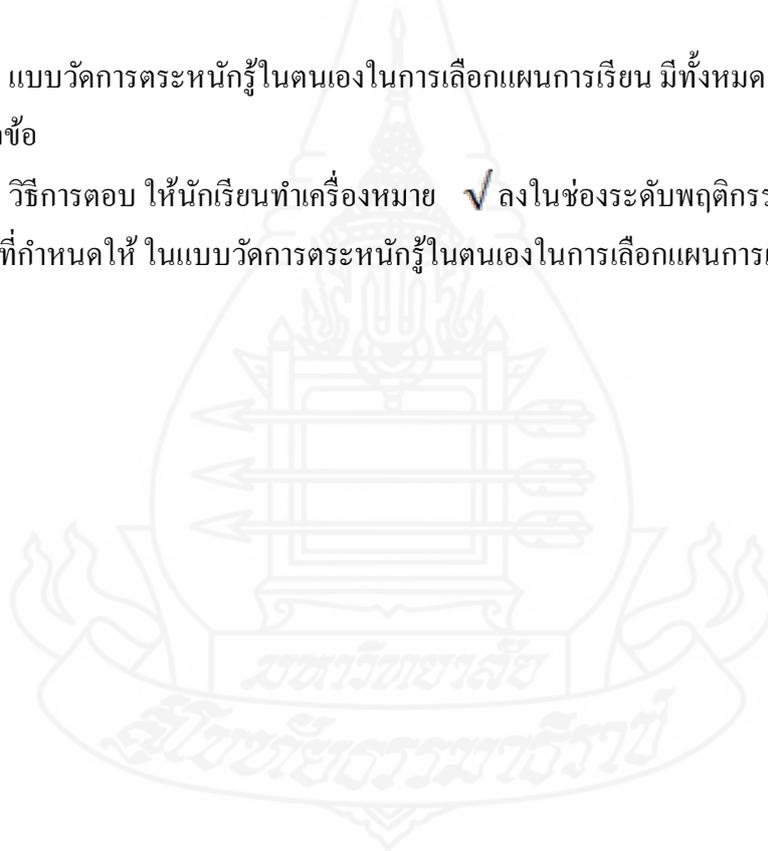
แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน

แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน

คำชี้แจง

1. แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบวัดชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง และเพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวต่อการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม คำตอบที่นักเรียนตอบไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ซึ่งไม่มีผลเสียต่อนักเรียนและผลการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน มีทั้งหมด 58 ข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
3. วิธีการตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับพฤติกรรมที่นักเรียนเลือกแต่ละด้านที่กำหนดให้ ในแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการตระหนักรู้อารมณ์(Emotional Awareness)						
1	ฉันควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้					
2	ฉันชอบงานหรือกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ					
3	ฉันมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง					
4	ฉันสามารถตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง					
5	ฉันเข้าใจความรู้สึกของตนเองเมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น					
6	ฉันรู้ว่าบุคคลสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตของตนให้มีคุณค่า					
7	ฉันรู้และเข้าใจอารมณ์ที่บ่งพร่องของตนเอง					
8	ฉันสามารถรวบรวมสติได้เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น					
9	ฉันรู้ถึงสภาวะอารมณ์ของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ					
10	ฉันรู้อารมณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในใจฉัน					
11	ฉันรู้ถึงการนำเอาประสบการณ์ในอดีตมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน					
ด้านบุคลิกภาพ(Personality)						
12	ฉันสามารถประเมินบุคลิกภาพของตนเองได้อย่างถูกต้อง					
13	ฉันเลือกแผนการเรียนตามลักษณะบุคลิกภาพของฉัน					
14	ฉันคิดว่าบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลสอดคล้องกับแผนการเรียนที่จะเรียน					
15	ฉันสำรวจบุคลิกภาพของฉันก่อนการเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสม					
16	วิชาที่ฉันต้องเรียนในแผนการเรียนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของฉัน					
17	ฉันต้องปรับตัวอย่างมากในการเลือกแผนการเรียน					
18	ฉันสนใจกิจกรรมที่เกี่ยวกับการควบคุมการปฏิบัติของเครื่องยนต์กลไก					
19	ฉันสนใจการวิเคราะห์ ช่างสังเกต ชอบวิจัยในโครงการทางวิทยาศาสตร์					
20	ฉันสนใจแสดงออก ชอบฟังเพลง เขียนหนังสือ และแต่งกลอนได้ดี					

ข้อ	ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21	ฉันสนใจทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเข้าใจคนอื่นได้ดี					
22	ฉันสนใจกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น เป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าทำ ทำธุรกิจ					
23	ฉันสนใจทำงานเกี่ยวกับตัวเลข ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ชอบงานสารบรรณ					
ด้านค่านิยม(values)						
24	ฉันมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในการทำงานในอนาคตที่ดี					
25	ฉันต้องการงานที่สามารถพัฒนาตนเอง					
26	ฉันต้องการงานที่ได้ท่องเที่ยวและได้รับการเรียนรู้					
27	ฉันต้องการงานที่มีรายได้พอที่จะจ้่าจุนครอบครัวและเหลือเก็บสะสม					
28	ฉันเลือกแผนการเรียนที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
29	ฉันเลือกแผนการเรียนตามคำแนะนำของผู้ปกครองและอาจารย์					
ด้านความสนใจ(Interest)						
30	ฉันตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเพราะสามารถนำไปประกอบอาชีพที่ฉันสนใจได้					
31	ฉันต้องการเรียนรู้ในเรื่องอาชีพที่ฉันสนใจ					
32	ฉันทราบว่าเรียนต่อในสาขาวิชาใดหลังจากที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย					
33	ฉันเลือกแผนการเรียนเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
34	ฉันทำกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง					
ด้านทักษะ(Skill)						
35	ฉัน ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยได้					
36	ฉันเห็นความสำคัญของวรรณคดี					
37	ฉัน คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาและนำคณิตศาสตร์ไปใช้งานได้					
38	ฉันอธิบาย คำนวณ และสื่อสารตามหลักวิทยาศาสตร์ได้					
39	ฉันทำโครงการวิทยาศาสตร์ตามความสนใจและนำเสนอได้					
40	ฉันอธิบายการใช้พลังงานไฟฟ้าในบ้านและคำนวณค่าไฟฟ้าได้					

ข้อ	ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
41	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์					
42	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจทางประวัติศาสตร์					
43	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการของเศรษฐศาสตร์					
44	ฉันสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข					
45	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลศึกษา					
46	ฉันวิเคราะห์การพัฒนาสุขภาพและวิธีปฏิบัติตนเพื่อสุขภาพที่ดี					
47	ฉันสามารถเขียนภาพได้					
48	ฉันสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้เป็นอย่างดี					
49	ฉันสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีสากลได้เป็นอย่างดี					
50	ฉันสามารถรำได้เป็นอย่างดี					
51	ฉันเข้าใจหลักการ บทบาท และประโยชน์ของการสร้างงานนำเสนอ					
52	ฉันใช้คอมพิวเตอร์ในการติดต่อสื่อสารได้เป็นอย่างดี					
53	ฉันพูดให้เพื่อนเห็นความสำคัญของการถ่ายภาพ					
54	ฉันสามารถทำอาหารได้					
55	ฉันสามารถผลิตสิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ได้					
56	ฉันทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายได้					
57	ฉันดูแลต้นไม้ที่บ้านได้เป็นอย่างดี					
58	ฉัน ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี					

ภาคผนวก ค

ผลการหาคุณภาพของแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกเรียนแผนการเรียน
ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางแสดงความสอดคล้องของแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนเป็นรายข้อ

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	+1	+1	+1	+1	0	0.80
2	+1	+1	+1	+1	0	0.80
3	+1	+1	+1	+1	0	0.80
4	+1	+1	+1	0	0	0.60
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	+1	+1	+1	+1	0	0.80
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12	+1	+1	+1	+1	0	0.80
13	+1	+1	+1	0	+1	0.80
14	+1	+1	+1	0	+1	0.80
15	+1	+1	+1	0	+1	0.80
16	+1	+1	+1	0	+1	0.80
17	+1	+1	+1	0	+1	0.80
18	+1	+1	+1	0	+1	0.80
19	+1	+1	+1	0	+1	0.80
20	+1	+1	+1	0	+1	0.80
21	+1	+1	+1	0	+1	0.80
22	+1	+1	+1	0	+1	0.80
23	+1	+1	+1	0	+1	0.80
24	+1	+1	+1	0	+1	0.80

ตารางแสดงความสอดคล้องของแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนเป็นรายข้อ
(ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
28	+1	+1	+1	+1	0	0.80
29	+1	+1	+1	+1	0	0.80
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
31	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
32	+1	+1	+1	0	+1	0.80
33	+1	+1	+1	0	+1	0.80
34	+1	+1	+1	0	+1	0.80
35	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
36	+1	+1	+1	0	+1	0.80
37	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
38	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
39	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
40	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
41	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
42	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
43	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
44	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
45	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
46	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
47	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
48	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตารางแสดงความสอดคล้องของแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนเป็นรายข้อ
(ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
49	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
50	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
51	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
52	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
53	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
54	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
55	+1	+1	0	+1	+1	0.80
56	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
57	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
58	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ค่าความสอดคล้อง เท่ากับ .89

หมายเหตุ : ค่าความสอดคล้องที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมคือค่าที่สูงกว่า .50

ภาคผนวก ง

ค่าความเที่ยงและค่าอำนาจจำแนกแบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน

ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ (Emotional Awareness)		ค่าความ เที่ยง	ค่าอำนาจ จำแนก
1	ฉันควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้	.83	.63
2	ฉันชอบงานหรือกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	.84	.23
3	ฉันมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง	.82	.45
4	ฉันสามารถตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	.81	.49
5	ฉันเข้าใจความรู้สึกของตนเองเมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	.80	.72
6	ฉันรู้ว่าบุคคลสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตของตนให้คุณค่า	.83	.25
7	ฉันรู้และเข้าใจอารมณ์ที่บ่งพร่องของตนเอง	.81	.54
8	ฉันสามารถรวบรวมสติได้เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น	.80	.62
9	ฉันรู้ถึงสภาวะอารมณ์ของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ	.80	.66
10	ฉันรู้อารมณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในใจฉัน	.81	.57
11	ฉันรู้ถึงการนำเอาประสบการณ์ในอดีตมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน	.80	.67
ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ (Emotional Awareness) ค่าความเที่ยง = .813			
ด้านบุคลิกภาพ (Personality)		ค่าความ เที่ยง	ค่าอำนาจ จำแนก
12	ฉันสามารถประเมินบุคลิกภาพของตนเองได้อย่างถูกต้อง	.75	.22
13	ฉันเลือกแผนการเรียนตามลักษณะบุคลิกภาพของฉัน	.73	.41
14	ฉันคิดว่าบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลสอดคล้องกับแผนการเรียนที่จะเรียน	.72	.46
15	ฉันสำรวจบุคลิกภาพของฉันก่อนการเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสม	.72	.54
16	วิชาที่ฉันต้องเรียนในแผนการเรียนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของฉัน	.72	.56
17	ฉันต้องปรับตัวอย่างมากในการเลือกแผนการเรียน	.76	.21
18	ฉันสนใจกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการปฏิบัติของเครื่องยนต์กลไก	.73	.46
19	ฉันสนใจการวิเคราะห์ ช่างสังเกต ชอบวิจัยในโครงการทางวิทยาศาสตร์	.74	.35
20	ฉันสนใจแสดงออก ชอบฟังเพลง เขียนหนังสือ และแต่งกลอนได้ดี	.72	.47
21	ฉันสนใจทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเข้าใจคนอื่นได้ดี	.74	.30
22	ฉันสนใจกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น เป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าทำ ทำธุรกิจ	.74	.37
23	ฉันสนใจทำงานเกี่ยวกับตัวเลข ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ชอบงานสารบรรณ	.74	.32
ด้านบุคลิกภาพ (Personality) ค่าความเที่ยง = .734			

ด้านค่านิยม (values)		ค่าความ เที่ยง	ค่าอำนาจ จำแนก
24	ฉันมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในการทำงานในอนาคตที่ดี	.48	.37
25	ฉันต้องการงานที่สามารถพัฒนาตนเอง	.49	.36
26	ฉันต้องการงานที่ได้ท่องเที่ยวและได้รับการเรียนรู้	.44	.48
27	ฉันต้องการงานที่มีรายได้พอที่จะจุนจุนครอบครัวและเหลือเก็บสะสม	.43	.53
28	ฉันเลือกแผนการเรียนที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	.56	.16
29	ฉันเลือกแผนการเรียนตามคำแนะนำของผู้ปกครองและอาจารย์	.56	.22
ด้านค่านิยม (values) ค่าความเที่ยง = .493			
ด้านความสนใจ (Interest)		ค่าความ เที่ยง	ค่าอำนาจ จำแนก
30	ฉันตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเพราะสามารถนำไปประกอบอาชีพที่ฉันสนใจได้	.67	.56
31	ฉันต้องการเรียนรู้ในเรื่องอาชีพที่ฉันสนใจ	.64	.62
32	ฉันทราบว่า จะเรียนต่อในสาขาวิชาใดหลังจากที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	.75	.37
33	ฉันเลือกแผนการเรียนเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	.62	.67
34	ฉันทำกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง	.75	.30
ด้านความสนใจ (Interest) ค่าความเที่ยง = .686			

ด้านทักษะ (Skill)		ค่าความ เที่ยง	ค่าอำนาจ จำแนก
35	ฉัน ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยได้	.85	.29
36	ฉันเห็นความสำคัญของวรรณคดี	.85	.46
37	ฉัน คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาและนำคณิตศาสตร์ไปใช้งานได้	.85	.30
38	ฉันอธิบาย คำนวณ และสื่อสารตามหลักวิทยาศาสตร์ได้	.85	.40
39	ฉันทำโครงการวิทยาศาสตร์ตามความสนใจและนำเสนอได้	.84	.55
40	ฉันอธิบายการใช้พลังงานไฟฟ้าในบ้านและคำนวณค่าไฟฟ้าได้	.85	.29
41	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจ ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์	.84	.55
42	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจ ทางประวัติศาสตร์	.85	.39
43	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการของเศรษฐศาสตร์	.85	.35
44	ฉันสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข	.85	.41
45	ฉันมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลศึกษา	.85	.36
46	ฉันวิเคราะห์การพัฒนาสุขภาพและวิธีปฏิบัติตนเพื่อสุขภาพที่ดี	.84	.52
47	ฉันสามารถเขียนภาพได้	.84	.59
48	ฉันสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้เป็นอย่างดี	.86	.20
49	ฉันสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีสากลได้เป็นอย่างดี	.86	.19
50	ฉันสามารถรำได้เป็นอย่างดี	.84	.53
51	ฉันเข้าใจหลักการ บทบาท และประโยชน์ของการสร้างงานนำเสนอ	.84	.71
52	ฉันใช้คอมพิวเตอร์ในการติดต่อสื่อสารได้เป็นอย่างดี	.85	.41
53	ฉันพูดให้เพื่อนเห็นความสำคัญของการถ่ายภาพ	.85	.47
54	ฉันสามารถทำอาหารได้	.85	.42
55	ฉันสามารถผลิตสิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ได้	.85	.41
56	ฉันทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายได้	.85	.30
57	ฉันดูแลต้นไม้ที่บ้านได้เป็นอย่างดี	.85	.48
58	ฉัน ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	.85	.38
ด้านทักษะ (Skill) ค่าความเที่ยง = .848		.85	.85

ค่าความเที่ยงทั้งหมด เท่ากับ .76

ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง .43

ภาคผนวก จ

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน

คำชี้แจง

ชุดกิจกรรมแนะแนวได้สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร การจัดกิจกรรมแนะแนวนั้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้ กระบวนการดำเนินกิจกรรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ชื่อกิจกรรม แนวคิด วัตถุประสงค์ การดำเนินกิจกรรม (ขั้นนำ ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป) สื่อและอุปกรณ์ การประเมินผล

ชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 13 กิจกรรม ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 13 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 50 นาที โดยบางกิจกรรมจะมีเอกสาร เช่น ใบความรู้ ใบงาน สไลด์คอมพิวเตอร์ ด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมเพื่อให้นักเรียนรู้จักการค้นพบตนเอง รู้จักวางแผนการเรียน มีเป้าหมายในชีวิต รู้จักตัดสินใจ เลือกให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนเองและประสบความสำเร็จในชีวิต นักเรียนสามารถนำไปปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาตนเอง เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม

โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง ในการเลือกแผนการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

วันที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์
6 พฤศจิกายน 2555	1. ปฐมนิเทศ กิจกรรมแนะแนว	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพและบรรยากาศที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและความสำคัญของการตระหนักรู้ในตนเอง 3. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการและข้อปฏิบัติรวมทั้งบทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยกับนักเรียนในระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
13 พฤศจิกายน 2555	2. อารมณ์พื้นฐานของฉันทัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตระหนักรู้อารมณ์พื้นฐานของตนเอง 2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงสภาวะอารมณ์ของตนเองที่เกิดขึ้นในสภาพต่าง ๆ สามารถแสดงอารมณ์ได้ถูกต้อง
20 พฤศจิกายน 2555	3. เกณฑ์การศึกษาต่อ ช่วงชั้นที่ 3	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้เกณฑ์การศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนที่มีความเหมาะสมกับตนเอง 3. เพื่อบอกแนวทางการศึกษาของตนเองในอนาคตได้

วันที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์
27 พฤศจิกายน 2555	4. การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชั่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชั่น 2. เพื่อให้ นักเรียนทราบองค์ประกอบ และขั้นตอนในการสอบคัดเลือก 3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกวิธีการ เตรียมตัวสอบ 4. เพื่อให้ นักเรียนมีความพร้อมในการ สอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชั่น
4 ธันวาคม 2555	5. การสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ระบบรับตรงร่วมกัน 2. เพื่อให้ นักเรียนรู้จักวางแผนการศึกษา ต่อ 3. เพื่อให้ นักเรียนมีเป้าหมายในการสอบ คัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน 4. เพื่อให้ นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูล การสอบคัดเลือกในระบบรับตรง เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ
11 ธันวาคม 2555	6. คณะในฝัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับ คณะวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย 2. เพื่อให้ นักเรียนมีข้อมูลในการ ตัดสินใจเลือกคณะที่ตนสนใจ 3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่ ได้มาใช้ในการตัดสินใจและวางแผนการเรียนสู่เป้าหมายในอนาคต ได้

วันที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์
26 ธันวาคม 2555	7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนรู้ความหมายและ ความสำคัญในการประกอบอาชีพ 2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ตนเองมีความสนใจอาชีพใด 3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูล อาชีพที่ตนเองสนใจด้วยตนเอง 4. เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการ ประกอบอาชีพสุจริต 5. เพื่อให้ นักเรียนรู้จักวางแผนเพื่อเข้าสู่ อาชีพที่ตนเองสนใจ
4 มกราคม 2556	8. บุคลิกภาพกับอาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะและบุคลิกภาพที่ ตนเองสนใจ 2. เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจคุณสมบัติของ อาชีพต่าง ๆ 3. เพื่อให้ นักเรียนมีเป้าหมายในการ เลือกอาชีพให้เหมาะสมกับศักยภาพ ของตนเอง
8 มกราคม 2556	9. เปิดโลกอาชีพสู่อาเซียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ อาชีพสู่อาเซียน 2. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องคุณสมบัติของอาชีพสู่อาเซียน 3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายอาชีพ สู่อาเซียนได้ 4. เพื่อให้ นักเรียนมีวินัย มีคุณลักษณะ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนในอาชีพสู่อาเซียน

วันที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์
15 มกราคม 2556	10. ค่านิยมเกี่ยวกับงาน	1. เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจถึงความหมายและความสำคัญของค่านิยม 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้ตรงกับค่านิยมของตนเอง
18 มกราคม 2556	11. ความสนใจของฉันทัน	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสนใจของตนเองจากแบบสำรวจความสนใจได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเองด้านความสนใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
22 มกราคม 2556	12. การสำรวจทักษะ	1. เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจทักษะของตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักรู้ในตนเองด้านทักษะของตนเอง
5 กุมภาพันธ์ 2556	13. การปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อสรุปชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน

กิจกรรมที่ 1

ชื่อกิจกรรม ปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว

แนวคิด

การปฐมนิเทศเป็นการทำความเข้าใจและสร้างข้อตกลง ระหว่างผู้วิจัยและผู้เรียนเกี่ยวกับ แนวทางการจัดกิจกรรมเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนสำหรับผู้เรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปได้ด้วยดี และบรรลุ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพและบรรยากาศที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและความสำคัญ ทางการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน
3. เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการและข้อปฏิบัติ รวมทั้งบทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยกับนักเรียน ในระหว่างใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. **ขั้นนำ**
  1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก
  2. ผู้วิจัยอธิบายโครงการสอน พร้อมทั้งสร้างข้อตกลงในการเรียนการสอนร่วมกับนักเรียน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมแนะแนวได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. **ขั้นดำเนินกิจกรรม**
  1. ผู้วิจัยแจกใบงานเรื่องสานสัมพันธ์ฉันกับเธอ เพื่อให้ให้นักเรียนกรอกข้อมูลของตนเอง
  2. ผู้วิจัยให้นักเรียนจำนวน 10 คนมานำเสนอใบงานให้เพื่อน ๆ ได้รู้จัก
3. **ขั้นสรุป**

ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ของกิจกรรมปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว

สื่อและอุปกรณ์

ใบงานปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ การทำงาน การนำเสนอ การถาม การตอบคำถาม
3. ความสนใจในการทำกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1

ปฐมนิเทศกิจกรรมแนะแนว

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

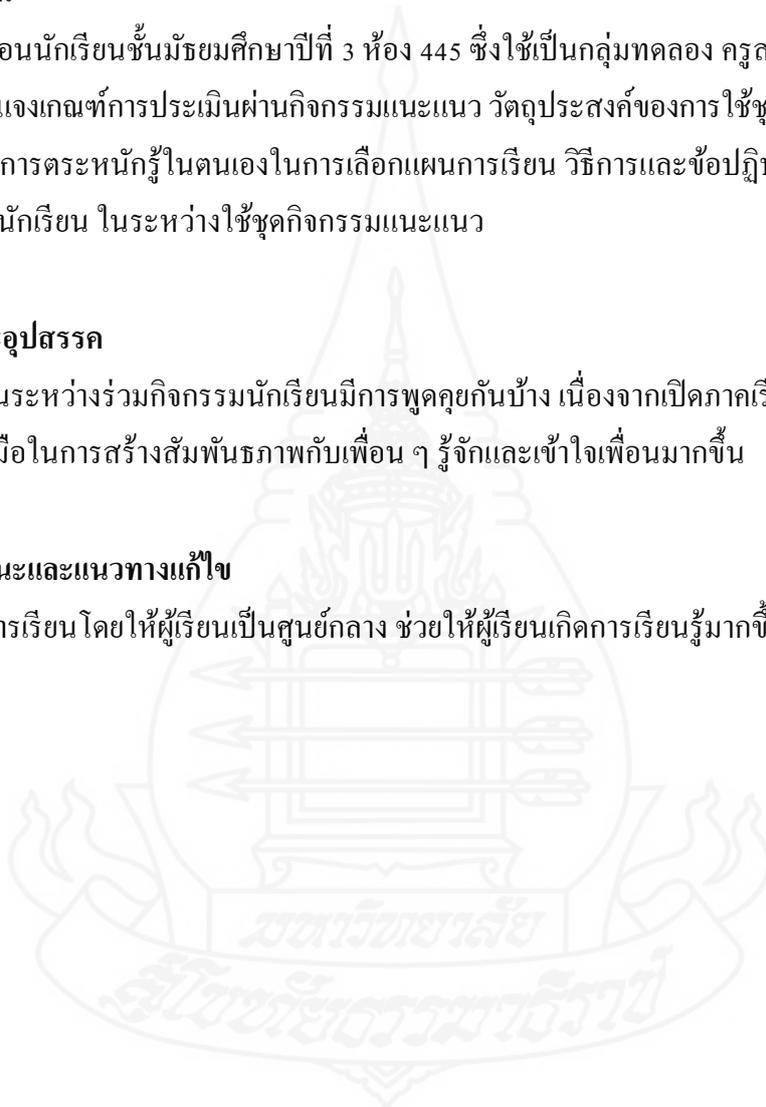
สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 445 ซึ่งใช้เป็นกลุ่มทดลอง ครูสร้างสัมพันธภาพกับนักเรียน ซึ่งแจ้งเกณฑ์การประเมินผ่านกิจกรรมแนะแนว วัตถุประสงค์ของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน วิธีการและข้อปฏิบัติรวมทั้งบทบาทของครูกับนักเรียน ในระหว่างใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

ปัญหาและอุปสรรค

ในระหว่างร่วมกิจกรรมนักเรียนมีการพูดคุยกันบ้าง เนื่องจากเปิดภาคเรียนใหม่ นักเรียนให้ความร่วมมือในการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน ๆ รู้จักและเข้าใจเพื่อนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

การเรียนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

ใบงาน
เรื่อง ประถมนิเทศกิจกรรมแนะแนว

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชื่อเล่น.....ชั้น.....ห้อง.....วันเกิด.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

อีเมล.....Facebook.....

เบอร์บ้าน.....เบอร์มือถือ.....

ฉันเป็นคนที่.....

ความสามารถพิเศษของฉัน.....

วิชาที่ฉันสนใจ.....วิชาที่ไม่ชอบ.....

กีฬาที่ฉันชอบเล่น.....

ถ้ามีเวลาว่างฉันจะ.....

สิ่งที่ทำให้ฉันมีความสุขที่สุด.....

แผนการเรียนที่สนใจ.....

เป้าหมายในอนาคตของฉัน.....

อาชีพในฝันของฉัน.....

ความต้องการในการเรียนกิจกรรมแนะแนว.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม อารมณ์พื้นฐานของฉัน

แนวคิด

การตระหนักรู้ในอารมณ์ เป็นการรู้อารมณ์ของตนเองตามความเป็นจริงที่กำลังอยู่ในภาวะอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไร และเพราะอะไรจึงรู้สึกเช่นนั้น ดังนั้น การรู้จักควบคุมอารมณ์ ย่อมส่งผลให้บุคคลนั้น สามารถปรับตัว หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการแสดงออกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้อารมณ์พื้นฐานของตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ถึงสภาวะอารมณ์ของตนเองที่เกิดขึ้นในสภาพการณ์ต่างๆ
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงอารมณ์ได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียน โดยถามว่า “เวลาที่นักเรียนรู้สึกโกรธ เสียใจ ตีใจ กลัว นั้น นักเรียนมีวิธีควบคุมอารมณ์อย่างไรบ้าง” ครูขออาสาสมัคร จำนวน 4 คน เล่าประสบการณ์ของตนให้เพื่อน ๆ ฟัง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. นักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงผลของการแสดงออกทางด้านอารมณ์ รวมทั้งการเสนอแนวทางในการควบคุมการแสดง
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ครูแจกใบงานเรื่องอารมณ์พื้นฐานของฉัน ยกตัวอย่างกรณีศึกษาให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งนำเสนอหน้าห้องเรียน

3. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และสรุปข้อคิดที่ได้จากการร่วมกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์

ใบงาน เรื่อง อารมณ์พื้นฐานของฉัน (กรณีศึกษา)

ใบความรู้ เรื่อง การควบคุมอารมณ์

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม ใช้กรณีศึกษา ได้แก่ ความรู้สึกโกรธ เสียใจ ดีใจ และกลัว
3. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ การตั้งใจ มีสมาธิ

กิจกรรมที่ 2

อารมณ์พื้นฐานของฉัน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง ความรู้สึกโกรธ เสียใจ ดีใจ กลัว การมีสติ การรู้จักควบคุม อารมณ์และแสดงออกอย่างเหมาะสม ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม ระดมความคิดเห็น กรณีศึกษาและส่งตัวแทนมานำเสนอหน้าห้อง นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนให้ความร่วมมือดี ครูอธิบายวิธีการพัฒนาอารมณ์ของเดเนียล โกแมน ได้แก่ รู้จักอารมณ์ตนเอง จัดการอารมณ์ตนเองได้ สร้างแรงจูงใจให้ตนเอง รู้อารมณ์ผู้อื่น และรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ช่วยให้นักเรียนมีวิธีการจัดการกับอารมณ์มากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

ในระหว่างแบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็น มีการพูดคุย ปรีศากัน เสียงดังพอสมควร ครูจึงเตือนให้ลดเสียงลง

แนวทางแก้ไข

ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองด้านอารมณ์ รู้จักกาลเทศะ วางตัวให้เหมาะสม มีวินัยในการเรียน สามารถควบคุมอารมณ์ได้

ใบความรู้

เรื่อง วิธีการพัฒนาอารมณ์ของ (แดเนียล โกลแมน)

แดเนียล โกลแมน เสนอแนะวิธีการพัฒนาอารมณ์ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. รู้จักอารมณ์ตนเอง คือการรู้ตัว หรือการมีสติในท่วงท่าของพุทธศาสนา
2. จัดการอารมณ์ตนเองได้ หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยใช้เทคนิคการทบทวน เตรียมการในการแสดงอารมณ์ ฝึกรับรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้นสร้างโอกาสจากอุปสรรค ฝึกผ่อนคลายความเครียด
3. สร้างแรงจูงใจให้ตนเอง โดยใช้เทคนิค การทบทวนและจัดอันดับสิ่งที่สำคัญในชีวิต ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน มุ่งมั่นต่อเป้าหมาย ลดความสมบูรณ์แบบ ฝึกมองหาประโยชน์จากอุปสรรค เพื่อสร้างความรู้สึที่ดี ๆ รู้สึกดีต่อตนเอง
4. รู้อารมณ์ผู้อื่น ช่วยให้เราสามารถอยู่ร่วมกัน หรือทำงานด้วยกันได้อย่างดี และมีความสุขมากขึ้น โดยใช้เทคนิคให้ความสนใจในการแสดงออกของผู้อื่น อ่านอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่นทำความเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของบุคคล และแสดงความเห็นอกเห็นใจ
5. รักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน การมีความรู้สึกที่ดีต่อกันจะช่วยลดความขัดแย้งและช่วยให้การอยู่ร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่น พร้อมทั้งจะสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ โดยใช้เทคนิค ฝึกการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่น ฝึกการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ฝึกการแสดงน้ำใจ ฝึกการให้เกียรติผู้อื่นอย่างจริงใจ ฝึกแสดงความชื่นชม

อ้างอิงจาก แดเนียล โกลแมน (Daniel Goleman, 1995)

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม   เกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3

แนวคิด

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ การศึกษาและทำความเข้าใจในเกณฑ์การศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะช่วยทำให้นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เกณฑ์การศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนที่มีความเหมาะสมกับตนเอง
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกแนวทางการศึกษาของตนเองในอนาคตได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1.1 ผู้วิจัยถามความสนใจในการเรียนต่อช่วงชั้นที่ 3 ของนักเรียนในชั้นเรียนว่า หลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ว่านักเรียนมีการวางแผนไว้หรือยังว่านักเรียนจะศึกษาต่อแผนการเรียนใด

1.2 ผู้วิจัยสุ่มนักเรียน จำนวน 4 – 6 คน ให้นักเรียนยกตัวอย่างแผนการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนที่นักเรียนรู้จัก มาคนละ 1 แผนการเรียน

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยชี้แจง เกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3 แผนการเรียนที่โรงเรียนจัดให้นักเรียน ได้แก่ แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก

2.2 ผู้วิจัยชี้แจงแนวทางการศึกษาต่อตามแผนการเรียน

2. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมเกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3
สื่อและอุปกรณ์

- สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง เกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3
- ใบความรู้ เรื่อง เกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3

การประเมินผล

- การตรงต่อเวลา
- การเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาใบความรู้ การถาม การตอบคำถาม
- ความสนใจในการทำกิจกรรม

กิจกรรมที่ 3

เกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

การเรียนการสอนมีบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ดี นักเรียนให้ความสนใจมาก เนื่องจากเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อเกณฑ์การศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ครูอธิบายเกณฑ์การจบช่วงชั้นที่ 2 คุณสมบัติของผู้ศึกษาต่อ เกณฑ์การเข้าแผนการเรียน และแนวทางการศึกษาต่อตามแผนการเรียน

ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียนบางคนซึ่งมีผลการเรียนในรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์น้อย มีความวิตกกังวลว่า จะไม่ได้เรียนในแผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ หรือแผนการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ครูให้กำลังใจ แนะนำให้นักเรียนตั้งใจเรียน และพยายามทบทวนบทเรียนให้มากขึ้น และแนะนำให้เลือกแผนการเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน

ใบความรู้

เรื่องเกณฑ์สำหรับการศึกษาต่อช่วงชั้นที่ 3

เกณฑ์การจบช่วงชั้นที่ 2

ผู้เรียนจะต้องได้รับการพิจารณาอนุมัติให้จบหลักสูตรได้ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 63 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมที่สถานศึกษากำหนด
2. ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 63 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต
3. ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
4. ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
5. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

เกณฑ์การขึ้นช่วงชั้นที่ 3

1. ต้องเป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 2) ของโรงเรียน
2. มีผลการเรียนวิชาพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ 1 ขึ้นไป จากการสอบปกติ วิชาพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาไทยพื้นฐาน คณิตศาสตร์พื้นฐาน ภาษาอังกฤษพื้นฐาน วิทยาศาสตร์พื้นฐาน สังคมศึกษาพื้นฐาน พลศึกษา – สุขศึกษา พื้นฐานศิลปศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3. ระดับผลการเรียนทุกรายวิชาใน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 (ก่อนสอบแก้ตัว) ต้องไม่ต่ำกว่า 1

แผนการเรียนและเกณฑ์ที่ใช้ในการเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนจัดแผนการเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 3) ดังนี้

1. แผนการเรียน **คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์** ต้องได้ระดับผลการเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ดังนี้

คณิตศาสตร์พื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.5
วิทยาศาสตร์พื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.5

2. แผนการเรียน **คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ** ต้องได้ระดับผลการเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ดังนี้

คณิตศาสตร์พื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.5
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.5

3. แผนการเรียน **ภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส, ภาษาเยอรมัน, ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น)** ต้องได้ระดับผลการเรียนใน (ช่วงชั้นที่ 2) ดังนี้

ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.5
ภาษาไทยพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 1.5
สังคมศึกษาพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 1.5

4. แผนการเรียน **ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก** ต้องสอบได้ระดับผลการเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ดังนี้

ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2
คณิตศาสตร์พื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 1
ภาษาไทยพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 1
สังคมศึกษาพื้นฐาน	ได้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 1

แผนการเรียนที่เหมาะสมในการศึกษาต่อคณะต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา มีดังนี้

1. แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ เช่น คณะ แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วนศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การกีฬา พาณิชยศาสตร์และการบัญชีประเภทวิชาบัญชีหรือบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชีประเภทวิชาสถิติ วิทยาศาสตร์การศาสตร์ ประมง เศรษฐศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ ศึกษาศาสตร์สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ฯลฯ

2. แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ เช่น คณิต ปานิชยศาสตร์และการบัญชี เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ มัณฑนศิลป์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ อักษรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์ โบราณคดี สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ฯลฯ

3. แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น) เช่น คณะเกษตรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์ โบราณคดี สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์ ฯลฯ

4. แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก เช่น คณะครุศาสตร์ (ศิลป์) สอบความรู้ ความถนัดทางศิลป์ ศึกษาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ครุศาสตร์ วิชาเอกดนตรีศึกษา (ดนตรีไทย ดนตรีสากล) นิติศาสตร์ (ศิลป์) รัฐศาสตร์ อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ (ศิลป์) เศรษฐศาสตร์ (ศิลป์) วิศวกรรมศิลป์ ฯลฯ

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน

แนวคิด

การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน มีความสำคัญกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมาก เนื่องจากมีเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับระบบแอดมิชชันที่นักเรียนจำเป็นต้องทำความเข้าใจ ดังนั้น การที่นักเรียนมีความรู้ และมีความเข้าใจในระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จะทำให้สามารถทราบถึง แนวทางในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และการเตรียมตัวสอบได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหา สาระสำคัญของระบบการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน เพื่อนำความรู้ดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางการศึกษาของตนเองในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน
2. เพื่อให้ นักเรียนทราบองค์ประกอบ และขั้นตอนในการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกวิธีในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน
4. เพื่อให้ นักเรียนมีความพร้อมในการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1.1 ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียน และกล่าวถึงการเรียน เมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่า ในสัปดาห์ที่ผ่านมา นักเรียนได้รู้ว่าตนเองนั้นมีความต้องการ หรือมีความเหมาะสมในการศึกษาต่อ ช่วงชั้นที่ 3 ในแผนการเรียนใดบ้าง และได้ทราบว่าแผนการเรียน ดังกล่าวนั้นสามารถศึกษาต่อในคณะหรือสาขาวิชาใดได้บ้าง

1.2 ผู้วิจัยนำเข้าสู่การเรียนการสอนเรื่องการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน โดยการตั้งคำถาม ดังนี้ นักเรียนรู้จักระบบการสอบคัดเลือกแอดมิชชันหรือไม่ มีองค์ประกอบอะไรบ้าง

2. ขั้นตอนกิจกรรม

- 2.1 ครูแจกใบงาน เรื่องระบบแอดมิชชัน
- 2.2 ครูอธิบาย เรื่องระบบแอดมิชชันนำเสนอโดยใช้ Power Point โดยให้นักเรียนฟังที่ครูสอนและจดเนื้อหาลงในใบงานที่ครูแจกให้
- 2.3 ขณะที่ครูอธิบายนั้นจะเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ พร้อมทั้งจดข้อมูลเพิ่มเติมลงในใบงานที่แจกให้
- 2.4 เมื่ออธิบาย ครูพยายามเชื่อมโยงและตอบคำถามนักเรียนเกี่ยวกับขณะที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ กับแผนการเรียนที่นักเรียนต้องการเข้าว่าถูกต้องหรือไม่ สามารถเข้าแผนการเรียนอะไรบ้าง หรือรวมทั้งความแตกต่างของแต่ละคณะที่นักเรียนจะเข้านั้นต้องใช้วิชาสอบอะไรบ้าง

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ครูสรุปเกี่ยวกับระบบแอดมิชชัน ให้นักเรียนทราบ และเสริมว่าขณะนี้การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเปลี่ยนแปลงไปมาก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อมีเป้าหมายในการเลือกคณะที่ต้องการได้ เนื่องจากการสอบของแต่ละคณะนั้นใช้วิชาไม่เหมือนกัน เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้า ในการเตรียมตัวเลือกแผนการเรียน และเตรียมตัวสอบระบบแอดมิชชัน
- 3.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ และให้ใบความรู้เรื่อง การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติม

สื่อและอุปกรณ์

1. สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่องการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน
2. ใบความรู้เรื่อง การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม การตั้งใจฟัง การถาม การตอบคำถาม การทำใบงาน
3. ความสนใจในการเรียน

กิจกรรมที่ 4

การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

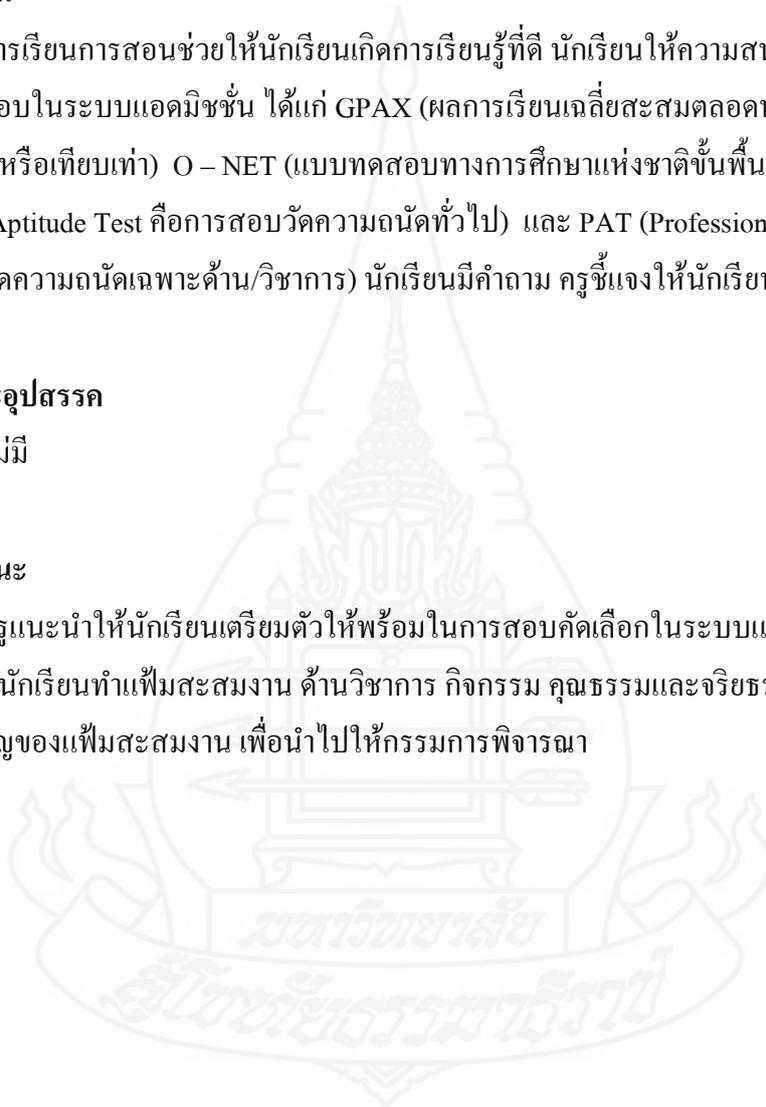
การเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนให้ความสนใจมากเกี่ยวกับองค์ประกอบในระบบแอดมิชชัน ได้แก่ GPAX (ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า) O – NET (แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน) GAT (General Aptitude Test คือการสอบวัดความถนัดทั่วไป) และ PAT (Professional Aptitude Test คือการสอบวัดความถนัดเฉพาะด้าน/วิชาการ) นักเรียนมีคำถาม ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูแนะนำให้นักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมในการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน และแนะนำให้นักเรียนทำแฟ้มสะสมงาน ด้านวิชาการ กิจกรรม คุณธรรมและจริยธรรม ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของแฟ้มสะสมงาน เพื่อนำไปให้กรรมการพิจารณา

ใบความรู้

เรื่อง การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน

การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน คือ ระบบกลางที่ใช้คัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ซึ่งทำหน้าที่พัฒนาข้อสอบเพื่อวัดผลและประเมินมาตรฐานการศึกษา รวมถึงวัดความรู้ความสามารถของบุคคล

องค์ประกอบของคะแนนในการสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน มีดังนี้

1. GPAX คือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า 6 ภาคเรียน เป็นคะแนนที่สะท้อนผลการเรียนจริงของนักเรียน ให้ค่าน้ำหนัก 20%
2. O-NET (Ordinary National Educational Test) คือ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน เป็นการวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดสอบ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ภาษาอังกฤษ, สุขศึกษาและพลศึกษา, ศิลปะ และการงานอาชีพและเทคโนโลยี ให้ค่าน้ำหนัก 30%
3. GAT (General Aptitude Test) เป็นข้อสอบที่วัดความถนัดทั่วไป จะประกอบด้วย การอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียนเชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา และการสื่อสารทางภาษาอังกฤษ สอบปีละหลายครั้ง เลือกคะแนนครั้งที่ดีที่สุด คะแนนมีอายุ 2 ปี ซึ่งให้ค่าน้ำหนัก 10-50%
4. PAT (Professional And Academic Aptitude Test) คือความถนัดทางวิชาชีพและวิชาการ ซึ่งเป็นความรู้ที่เป็นพื้นฐานที่จะเรียนต่อในวิชานั้นๆ กับศักยภาพที่จะเรียนในวิชาชีพนั้นๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งให้ค่าน้ำหนัก 0-40% ประกอบด้วย
  1. PAT 1 ความถนัดทางคณิตศาสตร์
  2. PAT 2 ความถนัดทางวิทยาศาสตร์
  3. PAT 3 ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์
  4. PAT 4 ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
  5. PAT 5 ความถนัดทางวิชาชีพครู
  6. PAT 6 ความถนัดทางศิลปกรรมศาสตร์
  7. PAT 7 ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ
    - PAT 7.1 ความถนัดทางภาษาฝรั่งเศส
    - PAT 7.2 ความถนัดทางภาษาเยอรมัน
    - PAT 7.3 ความถนัดทางภาษาญี่ปุ่น

PAT 7.4 ความถนัดทางภาษาจีน

PAT 7.5 ความถนัดทางภาษาอาหรับ

PAT 7.6 ความถนัดทางภาษาบาลี

ขอบเขตของเนื้อหาในการสอบ

O-NET

(01) ภาษาไทย ประกอบด้วย การอ่าน, การเขียน, การฟัง การดูและการพูด, หลักการใช้ภาษา, วรรณกรรมคดีและวรรณกรรม

(02) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย ศาสนา, ศีลธรรม จริยธรรม, หน้าที่พลเมือง, วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม, เศรษฐศาสตร์, ประวัติและภูมิศาสตร์

(03) ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร, ภาษาและวัฒนธรรม, ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น, ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน/โลก

(04) คณิตศาสตร์ ประกอบด้วย จำนวนและการดำเนินการ, การวัด, เรขาคณิต, พีชคณิต, การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น, ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์

(05) วิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม สารและคุณสมบัติของสาร แรงและการเคลื่อนที่ พลังงาน กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก ดาราศาสตร์และอวกาศ ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(06) สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์, ชีวิตและครอบครัว, การเคลื่อนไหว, การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา, การสร้างเสริมสุขภาพ, สมรรถภาพและการป้องกันโรค, ความปลอดภัยในชีวิต

(07) ศิลปะ ประกอบด้วย ทัศนศิลป์, ดนตรี, นาฏศิลป์

(08) การงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย การดำรงชีวิตและครอบครัว, การงานอาชีพ, การออกแบบและเทคโนโลยี, เทคโนโลยีสารสนเทศ, เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

GAT ข้อสอบแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การอ่าน การเขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา

ร้อยละ 50% 20 ข้อ

ส่วนที่ 2 การสื่อสารทางภาษาอังกฤษ

ร้อยละ 50% 60 ข้อ

รวม 100% 80 ข้อ

PAT

PAT 1. ความถนัดทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ ตรรกศาสตร์, เซต, ระบบจำนวนจริง ความสัมพันธ์และฟังก์ชัน, ตรีโกณมิติ, เรขาคณิตวิเคราะห์, เอกซ์โปเนนเชียลและลอการิทึม, เมทริกซ์ เป็นต้น

2. ศักยภาพ ได้แก่ การคิดและแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์

PAT 2. ความถนัดทางวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต, สารและสมบัติของสาร, แรงและการเคลื่อนที่, พลังงาน, กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก, ดาราศาสตร์และอวกาศ, ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. ศักยภาพ ได้แก่ คิดแบบนักวิทยาศาสตร์, แก้ปัญหาแบบวิทยาศาสตร์, ทักษะการอ่านบทความแบบนักวิทยาศาสตร์

PAT 3. ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ กลศาสตร์, ไฟฟ้า แม่เหล็กไฟฟ้า คลื่น แสงและเสียง, เคมี, พลังงาน ความร้อนและของไหล, คณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์เชิงวิศวกรรม

2. ศักยภาพ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์, ความถนัดเชิงช่าง, ความคิดเชิงตรรกะ, สามัญสำนึกเรื่องความปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม, การแก้ปัญหา, ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

PAT 4. ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ความรู้ทั่วไปทางสถาปัตยกรรม และการออกแบบ

2. ศักยภาพ ได้แก่ การสื่อสารทางการออกแบบ, มิติสัมพันธ์, การออกแบบและสิ่งแวดล้อม, การออกแบบกับมนุษย์และสังคม, การคิดแก้ปัญหาและตรรกศาสตร์

PAT 5. ความถนัดทางวิชาชีพครู ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ ความรู้ทั่วไปของบริบทของการเป็นครู

2. ศักยภาพ ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน และคิดสร้างสรรค์บทความในวิชาชีพครู

PAT 6. ความถนัดทางศิลปกรรม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ ทักษะศิลป์, ดนตรี, นาฏศิลป์

2. ศักยภาพ ได้แก่ การรับรู้, การคิดวิเคราะห์, ความคิดสร้างสรรค์

PAT 7. ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ เลือกสอบเพียง 1 วิชา

PAT 7.1 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ คำศัพท์พื้นฐาน, ไวยากรณ์และโครงสร้าง, จำนวนขั้นพื้นฐานทั่วไปในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

2. ศักยภาพ ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร ความสามารถในการ
ตีความขยายความ แปลความและสรุปความ

ที่มา : www.cuas.or.th

**องค์ประกอบของการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง
ADMISSIONS ปี 2556**

กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

1.1 สัตวแพทย์ สหเวชศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ วิทยาศาสตร์การกีฬา
ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 20 % PAT 2 เท่ากับ 30 %

1.2 ทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์
ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 20 % PAT 2 เท่ากับ 30 %

1.3 เกษัตริศาสตร์
ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 10 % PAT 2 เท่ากับ 40 %

2. กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ

2.1 วิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30%
GAT เท่ากับ 10 % PAT 1 เท่ากับ 10% PAT 2 เท่ากับ 30 %

2.2 เทคโนโลยีสารสนเทศใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ
10 % PAT 1 เท่ากับ 20% PAT 2 เท่ากับ 20 %

3. กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 15 %
PAT 2 เท่ากับ 15 % PAT 3 เท่ากับ 20%

4. กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30%
GAT เท่ากับ 10 % PAT 4 เท่ากับ 40 %

5. กลุ่มเกษตรศาสตร์ (เกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมศาสตร์ วนศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร)
ใช้ GPAX เท่ากับ 20 % O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 10 % PAT 1 เท่ากับ 10%
PAT 2 เท่ากับ 30 %

6. กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การท่องเที่ยวและการโรงแรม และเศรษฐศาสตร์

6.1 บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี เศรษฐศาสตร์ใช้ GPAX เท่ากับ 20 %
O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 10 % PAT 1 เท่ากับ 20%

6.2 การท่องเที่ยวและโรงแรม

6.2.1 รูปแบบที่ 1 ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 50 %

6.2.2 รูปแบบที่ 2 ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 40 %
PAT 7 เท่ากับ 10 %

7. กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/พลศึกษา สุขศึกษา

7.1 รูปแบบที่ 1 ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 20 %
PAT 5 เท่ากับ 30 %

7.2 รูปแบบที่ 2 ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 10 %
PAT 5 เท่ากับ 20 % PAT 7 เท่ากับ 20 %

8. กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ วิชาศิลปประยุกต์ ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ ศิลปการออกแบบทัศนารมณ์

ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 10 % PAT 6 เท่ากับ 40 %

9. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์

มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

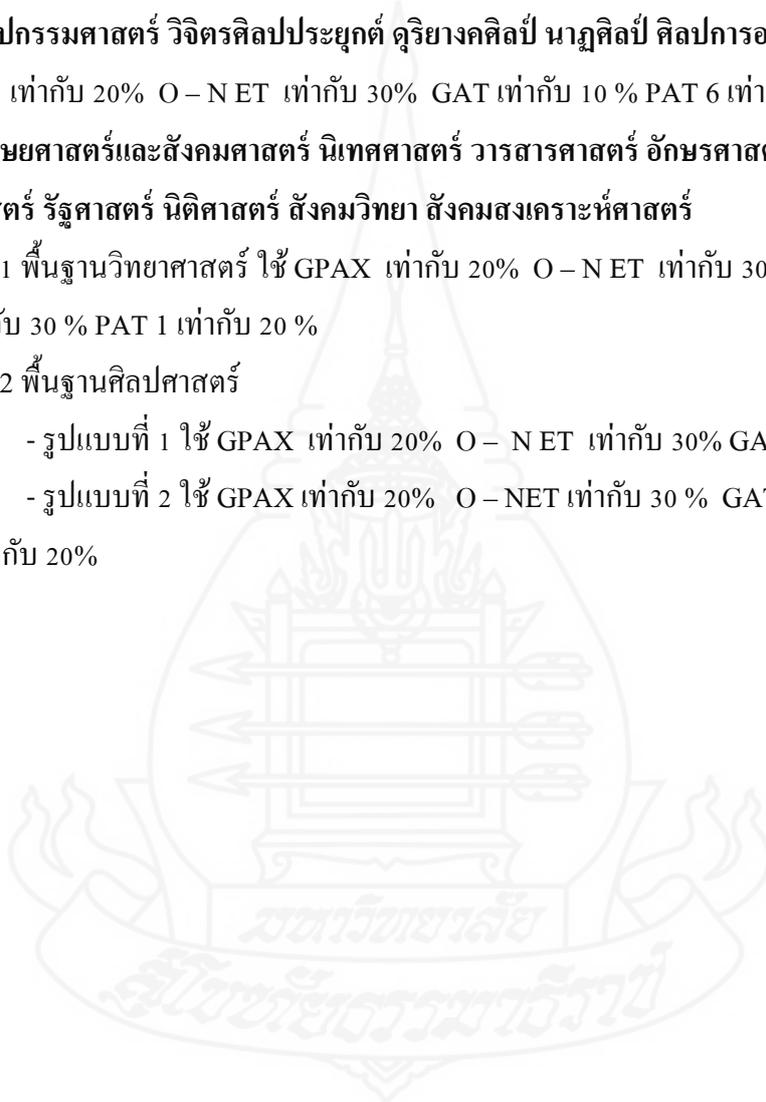
9.1 พื้นฐานวิทยาศาสตร์ ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30%
GAT เท่ากับ 30 % PAT 1 เท่ากับ 20 %

9.2 พื้นฐานศิลปศาสตร์

- รูปแบบที่ 1 ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30% GAT เท่ากับ 50 %

- รูปแบบที่ 2 ใช้ GPAX เท่ากับ 20% O – NET เท่ากับ 30 % GAT เท่ากับ 30%

PAT 7 เท่ากับ 20%

ใบงาน
เรื่อง การสอบคัดเลือกในระบบแอดมิชชัน

องค์ประกอบและค่าน้ำหนัก (ร้อยละ) ของแอดมิชชัน 56

องค์ประกอบ	ค่าน้ำหนัก
1. GPAX 6 ภาคเรียน	
2. O-NET (8 กลุ่มสาระวิชา)	
3. GAT	
4. PAT	
รวม	100%

O-NET (8 กลุ่มสาระวิชา) ประกอบด้วย

ภาษาไทย

.....

.....

คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์

สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

วิชาละ.....คะแนน รวม 5% รวมทั้งสิ้น.....%

วิชาละ.....คะแนน คิดวิชาละ.....%
รวม 25%

GAT (General Aptitude Test) คือ การสอบวัดความถนัดทั่วไป แยกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ การเขียนเชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงวิเคราะห์และการแก้โจทย์ปัญหา) 50%
2. ....
.....50%

PAT (Professional A Aptitude Test) คือ การสอบวัดความถนัดเฉพาะด้าน/วิชาการ

มี 7 ประเภท คือ

PAT 1 วัดความถนัดทาง.....

PAT 2 วัดความถนัดทาง.....

PAT 3 วัดความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์

PAT 4 วัดความถนัดทาง.....

PAT 5 วัดความถนัดทางวิชาชีพครู (ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์)

PAT 6 วัดความถนัดทาง.....

PAT 7 วัดความถนัดทางภาษาต่างประเทศ

(PAT 7.1) ภาษา.....

(PAT 7.2) ภาษาเยอรมัน

(PAT 7.3) ภาษาญี่ปุ่น

(PAT 7.4) ภาษา.....

(PAT 7.5) ภาษาอาหรับ

(PAT 7.6) ภาษาบาลี

องค์ประกอบและค่าน้ำหนัก 9 กลุ่มสาระ

กลุ่มที่ 1 วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	GPAX	O-NET	GAT	PAT
1.1 เกษศาสตร์ สหเวชศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ เทคโนโลยีการแพทย์ วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา และสุขศึกษา	20%	30%	.....	.....
1.2 ทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 2 วิทยาศาสตร์ กายภาพ	GPAX	O-NET	GAT	PAT
วิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 3 วิศวกรรมศาสตร์	GPAX	O-NET	GAT	PAT
วิศวกรรมศาสตร์	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 4 สถาปัตยกรรมศาสตร์	GPAX	O-NET	GAT	PAT
สถาปัตยกรรมศาสตร์	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 5 เกษตรศาสตร์	GPAX	O-NET	GAT	PAT
เกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร วนศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 6 บริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การท่องเที่ยวและโรงแรม และเศรษฐศาสตร์	GPAX	O-NET	GAT	PAT
6.1 บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี เศรษฐศาสตร์	20%	30%	.....	.....
6.2 การท่องเที่ยว และโรงแรม				
รูปแบบที่ 1	20%	30%	.....	.....
รูปแบบที่ 2	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 7 ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	GPAX	O-NET	GAT	PAT
ครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 8 ศิลปกรรม ดุริยางค์ศิลป์ และ นาฏศิลป์	GPAX	O-NET	GAT	PAT
วิจิตรศิลป์ ศิลปะประยุกต์ ดุริยางค์ศิลป์ และ นาฏศิลป์	20%	30%	.....	.....

กลุ่มที่ 9 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์			
	GPAX	O-NET	GAT	PAT
1. พื้นฐานวิทยาศาสตร์	20%	30%	.....	.....
2. พื้นฐานศิลปะศาสตร์				
2.1 รูปแบบที่ 1	20%	30%	.....	.....
2.2 รูปแบบที่ 2	20%	30%	.....	.....

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม การสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน

แนวคิด

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในปัจจุบันมีการสอบหลายรูปแบบด้วยกัน นอกจากระบบแอดมิชชันแล้ว ยังมีการสอบตรง โควตา โครงการและทุนต่างๆ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ก็หันมารับนักศึกษา ผ่านระบบการสอบตรงมากขึ้น เพราะการสอบตรงทำให้มหาวิทยาลัยคัดเลือกนิสิต นักศึกษาได้ตรงกับความต้องการมากกว่า การคัดเลือกด้วยระบบแอดมิชชัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ระบบรับตรงร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวางแผน การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลที่ทันสมัยครบถ้วน เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ชำนาญ

1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน และชี้แจงที่มาของการสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน (Clearing House) จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากระบบแอดมิชชันที่รับนักศึกษาได้ตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยต่างออกมารับตรงมากขึ้น

2. ขั้นตอนกิจกรรม

2.1 ครู กล่าวถึง การสอบตรงร่วมกันว่า การรับตรง เป็นกลไกหนึ่งของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอบเอง นอกจากระบบรับตรงแล้ว ยังมีการรับตรงแบบพิเศษ หรือโควตา ซึ่งก็คือ การรับตรงที่กำหนด คุณสมบัติพิเศษบางอย่างของผู้สมัคร เช่น ความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ

2.2 ครูเปิดสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่องการสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน จากนั้นครูอธิบายขั้นตอนในการสมัครสอบในระบบรับตรงร่วมกัน

2.3 ครูอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดการสอบ 7 วิชาสามัญ ในระบบรับตรงร่วมกัน ได้แก่ วิชาอะไรบ้าง มีขอบเขตเนื้อหาอย่างไรสมัครได้ที่ไหน ค่าสมัครเท่าไร ช่วงเวลาและระยะเวลาในการสอบ

2.4 ครูให้นักเรียนดูรายชื่อมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วม และไม่เข้าร่วมในระบบรับตรงร่วมกันว่า ได้แก่ มหาวิทยาลัยไหนบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ นักเรียน

2.5 ครูกล่าวว่า นักเรียนได้ทราบรายละเอียดการรับตรงร่วมกันไปแล้ว สิ่งที่นักเรียนควรทำต่อไปก็คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับมือการสอบตรง ครูให้นักเรียนช่วยกันเสนอแนะว่า เราเตรียมความพร้อมอย่างไร เช่น การเข้าไปสำรวจเว็บไซต์ รับตรงของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ศึกษาขั้นตอนการคัดเลือกอย่างละเอียดรอบคอบ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่นักเรียนควรรู้เกี่ยวกับระบบรับตรงร่วมกัน ซึ่งนักเรียนควรรู้ว่าเมื่อถึงช่วงเวลาในการสอบต้องสมัครที่ไหน สมัครอย่างไร สอบวิชาอะไรบ้าง นอกเหนือจากรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ แล้วสิ่งที่สำคัญคือ การค้นหาตนเองว่ามีความชอบหรือความต้องการที่จะเรียนในคณะอะไร และมุ่งพัฒนาในด้านนั้น ถ้านักเรียนค้นพบตนเองได้เร็วเท่าไรนักเรียน ก็จะมีเวลาในการพัฒนาตนเองมากขึ้น

สื่อและอุปกรณ์

สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง การสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ การตั้งใจเรียน การทำใบงาน การตั้งคำถาม การตอบ
3. ความสนใจในการเรียน

กิจกรรมที่ 5

การสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

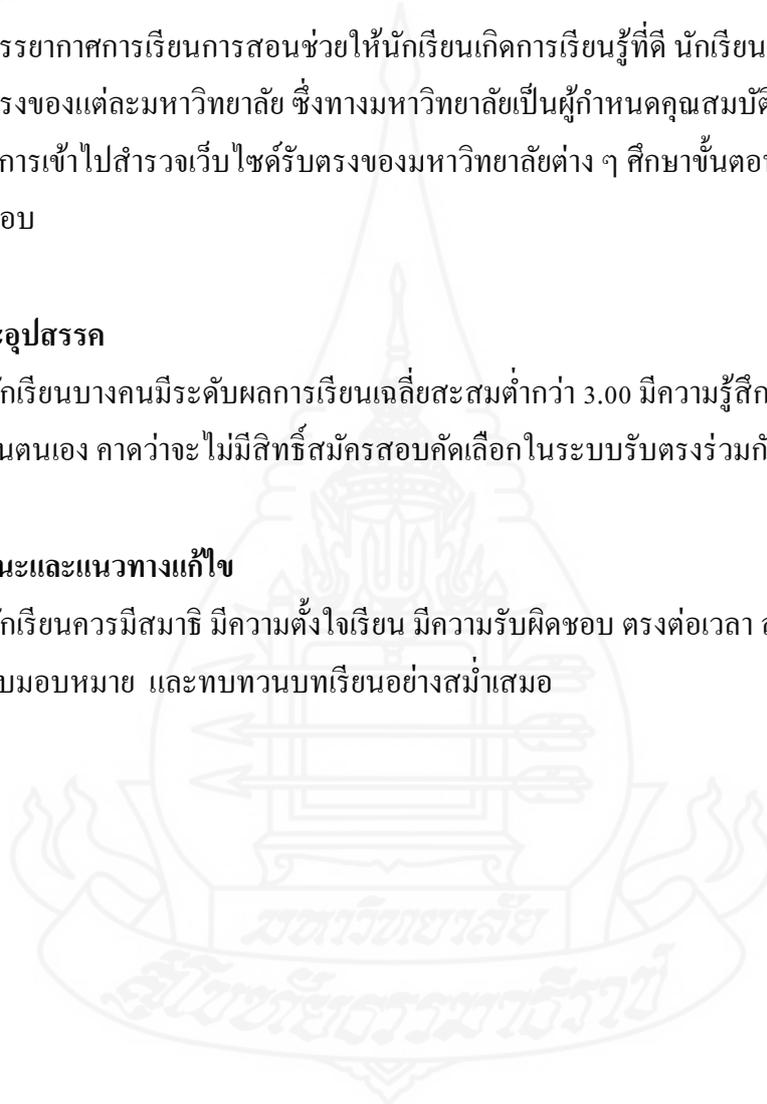
บรรยากาศการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนให้ความสนใจ การสอบตรงของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติการสอบตรง ครูแนะนำการเข้าไปสำรวจเว็บไซต์รับตรงของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ศึกษาขั้นตอนอย่างละเอียด และรอบคอบ

ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียนบางคนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 มีความรู้สึกไม่สบายใจ ไม่มั่นใจในตนเอง คาดว่าจะไม่มีสิทธิ์สมัครสอบคัดเลือกในระบบรับตรงร่วมกัน

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

นักเรียนควรมีสมาธิ มีความตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ส่งงานให้ครบ ตามที่ได้รับมอบหมาย และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม คณะในฝัน

แนวคิด

ในมหาวิทยาลัยมีคณะและสาขาที่หลากหลาย การที่นักเรียนได้รู้จักคณะ และสาขาที่หลากหลายจะช่วยให้นักเรียนได้รู้จัก และเข้าใจตนเอง ด้านความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพื่อเป็นข้อมูลในการค้นหาตนเองว่านักเรียนเหมาะสมที่จะเรียนในคณะ และสาขานั้นหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคณะวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย
2. เพื่อให้นักเรียนมีข้อมูลในการตัดสินใจเลือกคณะที่ตนสนใจ
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจ และวางแผนการเรียนสู่เป้าหมายในอนาคตได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนและถามว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว นักเรียนต้องการเรียนต่อมหาวิทยาลัยในคณะอะไร

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ครูอธิบายคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งถามเพื่อให้นักเรียนได้โต้ตอบ
- 2.2 ครูแจกใบความรู้ เรื่องคณะและสาขาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย
- 2.3 ครูแจกใบงาน เรื่องคณะในฝันของฉัน พร้อมทั้งอธิบายวิธีการทำใบงาน และใช้เวลาทำใบงาน 5 – 10 นาที

2.4 ครูถามนักเรียนว่า นักเรียนมีความสนใจในคณะ สาขาวิชาอะไรบ้าง เพราะอะไร มีวิธีใดบ้างที่ทำให้เราได้เรียนต่อในสิ่งที่เราต้องการ สุ่มนักเรียนตอบ 3 – 4 คน

3. ขั้นสรุป

ครูกล่าวว่า แต่ละคนล้วนมีความถนัด ความสนใจที่แตกต่างกัน และแต่ละคนก็มีวิธีที่จะทำให้ได้เรียนในสิ่งที่ต้องการได้หลาย ๆ วิธี สิ่งที่เราทำได้ต่อจากนี้ คือตั้งใจเรียน และวางแผนการเรียนให้ตรงกับความสามารถ ความถนัด และควรเลือกคณะที่ตรงกับความสามารถของตนเอง

สื่อและอุปกรณ์

1. สไลด์คอมพิวเตอร์ คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย
2. ใบความรู้ เรื่อง คณะและสาขาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย
3. ใบงาน เรื่อง คณะในฝันของฉัน

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ได้แก่ การถาม การตอบคำถาม ทำใบงาน นำเสนอคณะ
ในฝันของนักเรียน

กิจกรรมที่ 6

คณะในฝัน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

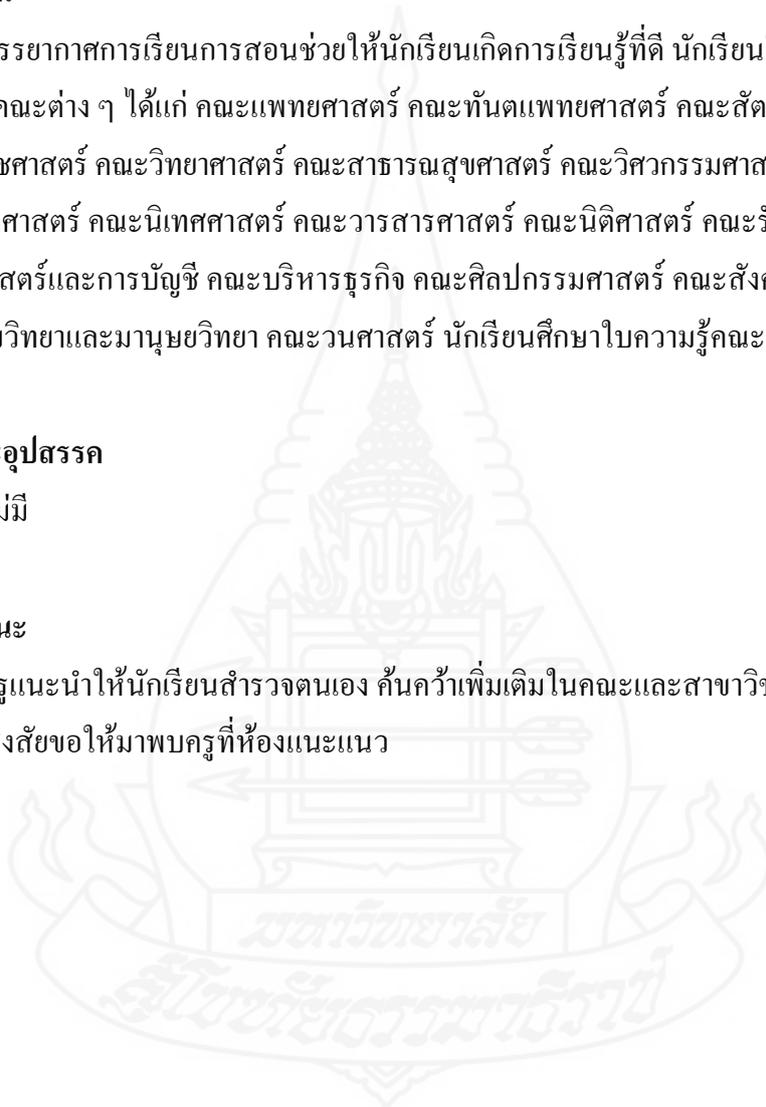
บรรยากาศการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนให้ความสนใจมาก ครูอธิบายคณะต่าง ๆ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะวนศาสตร์ นักเรียนศึกษาไปความรู้คณะและสาขาเพิ่มเติม

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูแนะนำให้ นักเรียนสำรวจตนเอง ค้นคว้าเพิ่มเติมในคณะและสาขาวิชาที่นักเรียนสนใจ หากมีข้อสงสัยขอให้มาพบครูที่ห้องแนะแนว

ใบความรู้

แนะนำ คณะและสาขาที่เปิดสอน ระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

คณะแพทยศาสตร์ แพทย์ เป็นวิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์ เกี่ยวกับการตรวจโรค วินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การป้องกันโรค การผดุงครรภ์ การปรับสายตาด้วยเลนส์สัมผัส การแทงเข็ม หรือ การฝังเข็มเพื่อการบำบัดโรค หรือเพื่อระงับความรู้สึก และหมายรวมถึง การทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยาหรือสาร การสอดใส่วัสดุใด ๆ เข้าไปในร่างกาย การเสริมสวย หรือการบำรุงร่างกาย แพทย์ที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะเป็นแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่มุ่งให้ประชาชนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า สามารถวางแผนทางในการป้องกันและแก้ปัญหาสุขภาพของชุมชนใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ตามความจำเป็นของผู้ป่วย และสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ และทักษะในการสื่อสารตลอดจนมีคุณธรรม และความรับผิดชอบต่อหน้าที่

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา เป็นผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ และมีคุณสมบัติที่จะเข้ารับราชการได้หลังจากจบการศึกษาแล้ว รักและชอบที่จะให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนมนุษย์

แนวทางในการประกอบอาชีพ การศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ นั้น รัฐต้องมีค่าใช้จ่ายโดยตรงต่อนิสิต นักศึกษา แต่ละคนในอัตราที่สูงมาก ดังนั้นจึงถือว่าผู้ที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ เป็นผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน และจะต้องทำสัญญาที่จะปฏิบัติงานตามความต้องการของทางราชการเป็นเวลา 3 ปี (ยกเว้นผู้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน) หลังจากปฏิบัติงานตามความต้องการของทางราชการเพื่อชดเชยทุนแล้ว แพทย์ที่สนใจสามารถกลับเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นทั้งทางด้านวิชาการและ วิชาชีพ เช่นหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต หรือเข้ารับการศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพหลักสูตร 3 ปี เพื่อวุฒิบัตรแพทย์เฉพาะทางของแพทยสภา

คณะทันตแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการรักษาเรื่องฟัน อวัยวะในช่องปาก และอวัยวะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำหน้าที่ในการบดเคี้ยวอาหาร ช่วยออกเสียงและส่งเสริมบุคลิกภาพอันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสมบูรณ์ของ ชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะมีความสามารถในการตรวจวินิจฉัย วางแผน และบำบัดรักษาโรคในช่องปากและอวัยวะที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบูรณะเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ อีกทั้งมีความสามารถในการป้องกัน โรคฟันผุ แก่ชุมชน เผยแพร่ความรู้ทางทันตสุขศึกษา และทำการวิจัยทางด้านทันตแพทย ศาสตร์

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จะต้องเป็นผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ และมีคุณสมบัติที่จะเข้ารับราชการได้ นอกจากนี้ควรเป็นผู้มีฝีมือปั้นพอสมควร

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต จะมีความรู้ความสามารถในทางทันตกรรม และสามารถประกอบอาชีพได้ ดังนี้

1. เป็นอาจารย์สอนและวิจัย เป็นทันตแพทย์ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย รัฐวิสาหกิจ สภากาชาดไทย ฯลฯ
2. ประกอบอาชีพสาขาทันตกรรมในคลินิกส่วนตัวและโรงพยาบาลเอกชน

คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการดูแลสุขภาพสัตว์ การบำบัดรักษาป้องกัน และการวินิจฉัยโรคสัตว์ การเพิ่มผลผลิตอาหารสัตว์ และพัฒนาอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งงานด้านการควบคุม และพัฒนาคุณภาพของชีวภัณฑ์ และเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ตลอดจนงานสัตวแพทย์สาธารณสุข ซึ่งประกอบด้วยการป้องกันโรคสัตว์ที่ติดต่อถึงมนุษย์ และการควบคุมสุขศาสตร์อาหารที่ได้จากสัตว์

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ ควรมีพื้นฐานด้านชีววิทยาเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่มีความพิการและโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา เพราะระหว่างการศึกษาจะต้องเรียนและฝึกงานอย่างมาก ในการรักษาสัตว์เลี้ยง และปศุสัตว์ในท้องที่ต่างจังหวัด และควรเป็นผู้มีความเมตตาต่อสัตว์

แนวทางในการประกอบอาชีพ อาจแบ่งได้เป็น 3 สายงานหลัก คือ

1. สายงานราชการ องค์กร และรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย และสวนสัตว์ ฯลฯ
2. สายงานเอกชน ได้แก่ ธุรกิจอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ และผลิตภัณฑ์อาหารจากสัตว์ ธุรกิจผู้ค้า และผู้ประกอบการด้านชีวภัณฑ์ เวชภัณฑ์สำหรับสัตว์และอาหารสัตว์ รวมทั้งธุรกิจฟาร์มสัตว์อาหารชนิดต่าง ๆ และสถานประกอบการบำบัดโรคสัตว์
3. ประกอบอาชีพส่วนตัว ได้แก่ เปิดคลินิกรักษาสัตว์ เป็นต้น

คณะสหเวชศาสตร์ / เทคนิคการแพทย์ สหเวชศาสตร์ / เทคนิคการแพทย์ คือ คณะซึ่งประกอบด้วยหลักสูตรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์หลายสาขา ในปัจจุบันได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีในสาขาต่าง ๆ ดังนี้

1. สาขาเทคนิคการแพทย์ ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ใช้เทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการในการวิเคราะห์ วิจัย สุ่มตัวอย่างจากร่างกายมนุษย์ เพื่อนำผลการตรวจไปใช้ในการประเมินสุขภาพ วินิจฉัยโรค ติดตามการดำเนินของโรค และผลของการรักษา

2. สาขากายภาพบำบัด เป็นวิชาชีพที่กระทำโดยตรงต่อร่างกายมนุษย์ในการตรวจ ประเมิน วินิจฉัย บำบัดความบกพร่องของร่างกาย ที่เกิดจากภาวะของโรคและการเคลื่อนไหวที่ไม่ปกติ อันเนื่องมาจากความเจ็บปวดและภาวะของโรค การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันการแก้ไข และการฟื้นฟูการเสื่อมสภาพความพิการของร่างกายและจิตใจ ด้วยวิธีการทางกายภาพบำบัด ได้แก่ การตัด การดึง การประคบ การนวด การเคลื่อนไหว การออกกำลังตามหลักวิทยาศาสตร์ หรือ การใช้เครื่องมือทางกายภาพบำบัด

3. สาขารังสีเทคนิค เป็นวิชาชีพที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการให้บริการทางเทคนิคในการ ตรวจวิเคราะห์ และรักษาด้วยเครื่องมือทางรังสี รวมทั้งการป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ป่วย หรือผู้มารับบริการทางเทคนิค ในการตรวจวิเคราะห์และรักษาด้วยเครื่องมือทางรังสี แบ่งออกเป็น งานทางรังสีวินิจฉัย เช่น จัดนำผู้ป่วย และถ่ายภาพเอกซเรย์ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยกำหนดค่าปริมาณรังสีที่เหมาะสม (Optimum Exposure Factor) ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่าที่สบาย ได้รับปริมาณรังสีน้อยที่สุด (Minimum Radiation Absorbed Dose) และภาพรังสีที่ได้มีคุณภาพดี ถ่ายภาพส่วนต่าง ๆ ของร่างกายด้วยระบบดิจิทัลอิมเมจจิ้ง เช่น เครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ เครื่องอัลตราซาวนด์ เครื่องตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เป็นต้น โดยจัดทำผู้ป่วยให้เหมาะสม ปรับตั้งโปรแกรม เลือกรวมามอเตอร์ ที่ทำให้ได้ภาพที่มีคุณภาพดี บันทึกภาพ เก็บข้อมูลและสามารถเรียกข้อมูลกลับมาดูใหม่ได้อย่างถูกต้อง ร่วมมือกับแพทย์ในการตรวจพิเศษทางรังสีวินิจฉัย เช่น การตรวจระบบทางเดินอาหาร ทางเดินปัสสาวะ ระบบหัวใจและหลอดเลือด และการตรวจทางรังสีร่วมรักษา เช่น การขยายหลอดเลือด ควบคุมดูแลการใช้งานและ การเก็บรักษาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์บันทึกภาพทางรังสี เช่น ฟิล์ม น้ำยาล้างฟิล์ม เครื่องล้างฟิล์ม เป็นต้น ให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพดีสม่ำเสมอ ตรวจสอบการประกันคุณภาพ และบำรุงรักษาเครื่องมือทางรังสีวินิจฉัย และร่วมรับผิดชอบงานป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ป่วย บุคคลที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป งานทางรังสีรักษา เช่น วางแผนการรักษามะเร็งด้วยรังสี โดยกำหนดตำแหน่งและขอบเขตของก้อนมะเร็งด้วยเครื่องจำลองการรักษา เครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ และตรวจสอบผลการรักษาเป็นระยะ ๆ ด้วยเครื่องมือดังกล่าว จัดทำทางฉายรังสีแก่ผู้ป่วยเพื่อฉายรังสีเอกซเรย์พลังงานสูง รังสีแกมมา หรืออิเล็กตรอน จากเครื่องกำเนิดรังสีไปยังก้อนมะเร็ง หรือสอดใส่สารกัมมันตรังสีสู่ร่างกายเพื่อทำลายมะเร็งจากการควบคุมระยะไกล และระยะใกล้ จัดเตรียมอุปกรณ์ช่วยในการฉายรังสี เช่น หน้ากาก สำหรับผู้ป่วย อุปกรณ์จับยึดเพื่อป้องกันการเคลื่อนไหว อุปกรณ์กำบังรังสี เป็นต้น คำนวณหาแผนภูมิการกระจายรังสีของ

แต่ละพื้นที่การรักษา เพื่อให้ได้แผนการรักษาที่เหมาะสมที่สุด รวมทั้งคำนวณหาเวลาการฉายรังสีที่เหมาะสมในแต่ละครั้ง ร่วมตรวจสอบการประกันคุณภาพ และบำรุงรักษาเครื่องมือทางรังสีรักษา ร่วมรับผิดชอบงานป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ป่วย บุคคลที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป งานทางเวชศาสตร์นิวเคลียร์ เช่น ควบคุมการทำงานเครื่องถ่ายภาพและบันทึกภาพการทำงานของอวัยวะภายในด้วยสารกัมมันตรังสี และเครื่องนับวัดปริมาณรังสีจากร่างกายผู้ป่วยที่ได้รับการฉีดการกิน การสูดดมสารเภสัชรังสีเพื่อวินิจฉัย และหรือติดตามผลการรักษาโรค สำหรับเครื่องถ่ายภาพระบบดิจิทัล เช่น SPEC , PET สามารถปรับตั้งพารามิเตอร์ ให้ได้ภาพรังสีที่มีคุณภาพดีที่สุด ประมวลผลภาพและสามารถเรียกข้อมูลภาพกลับมาดูได้อย่างถูกต้อง ควบคุมการทำงานของคอมพิวเตอร์ ที่ใช้ในการสร้างภาพและคำนวณค่าทางสรีรวิทยาจากภาพได้อย่างถูกต้อง ใช้วิธีการทางห้องปฏิบัติการร่วมกับสารกัมมันตรังสี ในการวิเคราะห์ตรวจสอบสิ่งที่ส่งมาตรวจจากผู้ป่วย ตลอดจนการควบคุมการทำงานเครื่องนับวัดปริมาณรังสี วัดสิ่งส่งตรวจ แล้วรายงานผลการตรวจเพื่อวินิจฉัยหาสาเหตุและพยากรณ์ความรุนแรงของโรค ร่วมตรวจสอบการประกันคุณภาพ และบำรุงรักษาเครื่องมือทางเวชศาสตร์ นิวเคลียร์ ร่วมจัดระบบการเก็บสารกัมมันตรังสี การกำบังรังสี การป้องกันการปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีระหว่างคน เครื่องมือ และสิ่งแวดล้อม การกำจัดกากกัมมันตรังสีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหน่วยงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมรับผิดชอบงานป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ป่วยบุคคลที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป

4. สาขากิจกรรมบำบัด เป็นการศึกษาเพื่อผลิตนักกิจกรรมบำบัด ซึ่งเป็นบุคลากรหนึ่งในทีมเวชศาสตร์ฟื้นฟู ที่มุ่งเน้นให้การช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันความพิการ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพในผู้ที่มีความเสื่อมสมรรถภาพ หรือความพิการทางด้านร่างกาย จิต สังคม พัฒนาการ การรับรู้ และความรู้ความเข้าใจ ด้วยวิธีการทางกิจกรรมบำบัด ซึ่งได้แก่ การใช้กิจกรรมที่ได้วิเคราะห์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การใช้เครื่องพยุงส่วนของร่างกาย หรืออุปกรณ์ช่วยต่าง ๆ รวมทั้งการใช้เทคนิคพิเศษในการบำบัดรักษาเฉพาะทาง เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตนเองได้โดยอิสระ นักกิจกรรมบำบัด จะให้การช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาดังต่อไปนี้ ด้านพัฒนาการ ด้านอายุรกรรม ด้านศัลยกรรม ด้านระบบประสาท ด้านกระดูกและข้อ ด้านจิตเวช ด้านผู้สูงอายุ โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบดังนี้ ช่วยตรวจสอบค้นหาข้อบกพร่อง รวมทั้งให้การบำบัดรักษาในเด็กที่มีปัญหาด้านพัฒนาการ ช่วยกระตุ้น ฟื้นฟูและส่งเสริมความสามารถในผู้ที่มีปัญหาด้านการรับรู้ และการเรียนรู้ สอนและฝึกหัดกิจวัตรประจำวัน เช่น การเคลื่อนย้ายตัว สุขอนามัยส่วนบุคคล การรับประทานอาหาร เป็นต้น ให้การรักษาพิเศษ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางกาย ได้แก่ เพิ่มกำลังกล้ามเนื้อ เพิ่มความทนทานในงาน สหสัมพันธ์ในการทำงาน เป็นต้น รวมถึงการคัดแปลงอุปกรณ์ช่วย อุปกรณ์เสริมและเทียมให้เหมาะสมกับสภาพของผู้ป่วยรวมทั้ง

ฝึกหัด การใช้และการดูแลรักษา ดัดแปลงสภาพบ้าน และขจัดสิ่งกีดขวางทางสถาปัตยกรรม ให้การ รักษาพิเศษ แก่ผู้ที่มีปัญหาด้านจิตสังคม อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการ วินิจฉัยโรค ช่วยลดหรือขจัดแรงขับทางอารมณ์ แก้ไขและปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งให้ คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับความเครียดหรือความวิตกกังวล ประเมินสมรรถภาพทาง ร่างกายและจิตใจ การปรับตัวให้เข้ากับสังคม ความสนใจงาน นิสัยในการทำงาน รวมทั้งปรับปรุง ทักษะ และศักยภาพในการประกอบอาชีพ แนะนำโปรแกรมการใช้ชีวิตและการปรับตัวภายหลัง การเกษียณให้แก่ผู้สูงอายุ

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ต้องจบมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ ควรเป็นผู้ที่มี ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชาฟิสิกส์ และชีววิทยา มีจิตใจรักในเพื่อน มนุษย์ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตวิทยา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรับผิดชอบ สูง มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และไม่เป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพได้ตามสาขาที่ สำเร็จการศึกษา สามารถรับราชการใน โรงพยาบาลและหน่วยงานของรัฐและ เอกชน หรือประกอบอาชีพอิสระได้ ปัจจุบันสาขาต่าง ๆ ทางเทคนิคการแพทย์เป็นสาขาวิชาที่ขาด แคลนที่ตลาดมีความต้องการสูงมาก และสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และเอกได้หลายสาขา

คณะพยาบาลศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เป็นการศึกษาที่เน้นหนักในการให้บริการด้าน สุขภาพอนามัยแก่ผู้ป่วยทางกาย หรือทางจิต ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพและผู้สูงอายุ การ ให้บริการด้านพยาบาล คำนึงถึงความต้องการของคนไข้ ตามลักษณะของ โรคที่เป็น สังเกตและ บันทึกรายการเปลี่ยนแปลงของคนไข้ รายงานให้แพทย์ทราบถึงอาการผิดปกติเกี่ยวกับร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ช่วยฟื้นฟูสุขภาพ ช่วยคนไข้ให้ปรับตัวเข้ากับภาวะขัดข้องใด ๆ ที่อาจเกิดจาก การเจ็บป่วย จัดให้คน ไข้มีสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขอนามัย ป้องกันและควบคุมการเผยแพร่ของโรคติด เชื้อ สอนคนไข้และประชาชนทั่วไปให้รู้จักรักษา และส่งเสริมสุขภาพ ร่วมงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่าย การแพทย์ และอนามัยแขนงอื่น ๆ ในด้านบริการคนไข้

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. มีความรู้พื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นอย่างดี จบมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์
2. มีสุขภาพกายและจิตดี มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่รังเกียจผู้ป่วย มีเมตตา กรุณา และมีความ รักในเพื่อนมนุษย์
3. เสียสละทั้งด้านเวลาและตนเองให้แก่ผู้ป่วยทุกคน มีความอดทน อดกลั้น

แนวทางในการประกอบอาชีพ รับราชการในหน่วยงานของรัฐ หรือทำงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและเอกชน มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ รายได้ค่อนข้างดี ศึกษาต่อระดับปริญญาโท และสาขาพยาบาลศาสตร์ได้ทั้งในและต่างประเทศ

คณะเภสัชศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับยาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สะดวกและเหมาะสมในการให้บริการทางยา ไม่ว่าจะเป็นการปรุงยาหรือผลิตโดยสังเคราะห์ กึ่งสังเคราะห์ หรือประดิษฐ์จากแหล่งกำเนิดธรรมชาติให้ได้มาตรฐานถูกต้อง การตรวจ พิสูจน์ การเลือกสรรพิกุลยา การเก็บรักษาผู้ที่ศึกษาทางด้านนี้ควรจะเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม ใช้ความคิดในการวินิจฉัยมนุษย์สัมพันธ์ดี สนใจวิทยาศาสตร์ทางด้านชีวภาพ มีความรับผิดชอบสูง ละเอียดรอบคอบ การเรียนจะต้องเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ 2 ปีแรก อีก 3 ปีต่อมาจะเรียนวิชาชีพ และวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานโดยวิชาชีพได้แก่ เทคนิคเภสัชกรรม ผลิตภัณฑ์ยาสำเร็จรูป เภสัชอุตสาหกรรม อนินทรีย์ เภสัชวิเคราะห์ เภสัชเคมี

ผู้ที่จบการศึกษาทางด้านนี้จะสามารถทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1. เภสัชกรผู้ผลิตหรือผู้ควบคุมคุณภาพในโรงงานเภสัชกรรม
2. ผู้ควบคุมมาตรฐานอาหารและยาบริสุทธิ์
3. นักวิเคราะห์ในกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ หรือสถาบันวิจัยต่างๆ
4. เภสัชกรชุมชนในร้านขายยาทั่วไป
5. ผู้บริหารการจำหน่ายยา

คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์สะสมมาแต่อดีต จวบจนปัจจุบันและต่อไปถึงอนาคตอย่างไม่รู้จักจบสิ้น เริ่มแต่ธรรมชาติรอบ ๆ ตัว จากองค์ประกอบที่เล็กที่สุด ไปจนถึงใหญ่ที่สุดในเอกภพ ในแง่ที่ว่าสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติมีความเป็นมาอย่างไร สัมพันธ์กันหรือไม่ ลำดับการพัฒนาเป็นอย่างไร มีระเบียบแบบแผนและหลักเกณฑ์หรือไม่ การเรียนวิทยาศาสตร์อาศัยรากฐานของการสังเกต การตั้งสมมุติฐาน โดยใช้หลักปรัชญาและตรรกวิทยา พยายามสังเกตและวัดปริมาณเป็นตัวเลขออกมา เพื่อความแม่นยำ โดยอาศัยหลักทางคณิตศาสตร์ ดังนั้นส่วนสำคัญของการเรียนวิทยาศาสตร์ คือ การเรียนเกี่ยวกับเทคนิคในการสังเกตและการทดลอง ผนวกกับการประยุกต์ความรู้ทางคณิตศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์ แบ่งสาขาการเรียนออกเป็น สาขาต่าง ๆ ดังนี้

1. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ศึกษาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์บริสุทธิ์และคณิตศาสตร์ประยุกต์ โดยเน้นทั้งในด้านทฤษฎีและการนำไปใช้ เน้นหนักการศึกษาเพื่อรู้คุณค่าของคณิตศาสตร์ในการคิด

มีเหตุผลทั้งในแง่ของวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ สามารถนำไปประยุกต์ในการดำเนินงาน วิชาการสาขาต่าง ๆ ได้มาก

2. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ศึกษาเกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรมและการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ ระบบสารสนเทศ การวิเคราะห์และออกแบบ ระบบการจัดการฐานข้อมูล ระบบควบคุมการดำเนินงานสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ การสื่อสารข้อมูลและงานคอมพิวเตอร์

3. สาขาวิชาเคมี ศึกษาเน้นหนักด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของ สารอนินทรีย์และสารอินทรีย์ ตั้งแต่ระดับอะตอมถึงระดับโมเลกุล เพื่อให้ผู้เรียนเคมีสามารถศึกษาขั้นสูงต่อไป และนำไปประยุกต์ในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับเคมีในทางอุตสาหกรรมทั้งหลายได้

4. สาขาวิชาฟิสิกส์ เป็นวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สำคัญยิ่งวิชาหนึ่งที่หยั่งลึกลงไป ในธรรมชาติของสสาร และพลังงาน

5. สาขาวิชาชีววิทยา จะศึกษาเน้นทางด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตตั้งแต่ระดับเซลล์ จนถึงระดับชีวิต และสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่

6. สาขาวิชาสัตววิทยา จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับสัตววิทยาทั่วไป อนุกรมวิธานสัตว์ วิวัฒนาการของสัตว์ สัตว์ภูมิศาสตร์ สัตว์มีและไม่มีกระดูกสันหลัง สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ปีก สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม และวิชาเฉพาะเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์และสรีรวิทยาสัตว์ จุลกายวิภาคศาสตร์ การพัฒนาตัวอ่อน ฮอร์โมน พยาธิของสัตว์ รวมทั้งวิธีการเก็บรักษาตัวอย่างสัตว์ด้วยการทำสไลด์ถาวร การดองใสสัตว์ และการสตัฟฟ์สัตว์

7. สาขาวิชาพฤกษศาสตร์ เน้นหนักเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะการเจริญเติบโต การดำรงชีวิต การสืบพันธุ์ การขยายพันธุ์ ความสัมพันธ์ของพืชกับสิ่งแวดล้อม วิวัฒนาการของพืช การจัดจำแนกหมวดหมู่พันธุ์ไม้ ตลอดจนการใช้ประโยชน์ทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม เกษษกรรม

8. สาขาวิชาพันธุศาสตร์ เน้นหนักเกี่ยวกับการถ่ายทอดกรรมพันธุ์ ความแตกต่างของลักษณะที่มีสาเหตุเนื่องมาจากสารพันธุกรรมทั้งในคน สัตว์ และ พืช ตลอดจนศึกษาเชิงพฤติกรรมของสารพันธุกรรมระดับโมเลกุล และ โครงสร้างของสารเหล่านั้น ความรู้ในสาขาวิชานี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแนะนำ ป้องกันและรักษาโรคที่เนื่องมาจากพันธุกรรมของคนและสัตว์ อีกทั้งนำไปปรับปรุงพันธุ์พืชเพื่อเพิ่มผลผลิต ตลอดจนใช้ปรับปรุงคุณภาพของวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมการเกษตร และการเกษตร

9. สาขาวิชาเคมีวิศวกรรม เน้นหนักใน 2 สาย คือ สายเคมีวิศวกรรม ซึ่งเรียนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตเคมีภัณฑ์ และเครื่องอุปโภคบริโภค ที่ต้องใช้กระบวนการเคมี ตลอดจนการ

ออกแบบและการควบคุมการทำงานของเครื่องจักรกลในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น เครื่องปฏิกรณ์เคมี หอกลับลำดับส่วน เครื่องต้มระเหย เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน และสายเทคโนโลยีทางเชื้อเพลิง ศึกษาด้านอุตสาหกรรมน้ำมันก๊าซธรรมชาติ เชื้อเพลิงแข็ง และพลังงานในรูปแบบอื่น ๆ การประหยัดพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงและพลังงาน

10. สาขาวิชาธรณีวิทยา เน้นหนักเกี่ยวกับทรัพยากรธรณี เช่น แร่ หิน เชื้อเพลิงธรรมชาติ น้ำ ตลอดจนวัสดุก่อสร้างทั้งการสำรวจ และพัฒนาทรัพยากรธรณี และศึกษาเกี่ยวกับโลกทั้งทางเคมีและกายภาพ เช่น แผ่นดินไหว ธรณีเคมี

11. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป เน้นการศึกษาเพื่อให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์หลายสาขาวิชา เป็นการศึกษาแบบบูรณาการ

12. สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล เน้นเกี่ยวกับธรรมชาติ สภาพแวดล้อมของท้องทะเลและมหาสมุทร ตลอดจนการนำทรัพยากรจากท้องทะเลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ แบ่งเป็น 2 สาขาวิชา คือ สมุทรศาสตร์และเคมี และสายชีววิทยาทางทะเลและประมง

13. สาขาวิชาชีวเคมี ศึกษาเกี่ยวกับชีวเคมีพืช ชีวเคมีสัตว์ ชีวเคมีสิ่งแวดล้อม ชีวเคมีประยุกต์ในการเกษตรและอุตสาหกรรม และชีวเคมีทั่วไป ซึ่งเป็นวิชาที่กล่าวถึงโครงสร้างสมบัติการทำงานและการเปลี่ยนแปลงทางเคมี ของชีวโมเลกุลในพฤติกรรมต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต

14. สาขาวิชาวัสดุศาสตร์ ศึกษา 2 ทาง คือ ทางเซรามิกส์ ซึ่งเน้นกระบวนการผลิตวัสดุภัณฑ์ ตลอดจนการใช้งานของผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมด้านวัสดุควบคู่กัน อีกทางหนึ่ง คือ ทางโพลีเมอร์ ซึ่งเน้นกระบวนการในอุตสาหกรรมด้านโพลีเมอร์ เส้นใย สิ่งทอ พลาสติก สีและวัสดุเคลือบผิวต่าง ๆ

15. สาขาวิชาจุลชีววิทยา ศึกษาเกี่ยวกับจุลินทรีย์ ได้แก่ รา แบคทีเรีย และไวรัส โดยนำไปประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรม การเกษตร การอาหาร การแพทย์ และการสาธารณสุข ตลอดจนปรับปรุงมลภาวะและสภาพแวดล้อม

16. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทางการถ่ายภาพและเทคโนโลยีทางการพิมพ์ ศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติในการถ่ายภาพ และเทคโนโลยีการพิมพ์

17. สาขาวิชาเทคโนโลยีทางอาหาร มี 2 สายได้แก่ สายเทคโนโลยีทางอาหาร ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการแปรรูปและการถนอมอาหาร โดยให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง และ สายเทคโนโลยีทางชีวภาพ ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตสารชีวเคมี ซึ่งได้จากสิ่งมีชีวิต และการนำเอาชีวเคมีไปประกอบในอุตสาหกรรมอาหาร การผลิตเอนไซม์ และการผลิตสารปฏิชีวนะ

18. สาขาวิชาสถิติ ศึกษาเกี่ยวกับสถิติทั้งทฤษฎีและประยุกต์ในสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการทดลอง การสุ่มตัวอย่าง สถิติควบคุมคุณภาพ การวิจัยดำเนินการ สถิติประกันภัย สถิติธุรกิจ การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

19. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ศึกษาสุขภาพอนามัยและการสาธารณสุขทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับวินิจฉัยชุมชน การวางแผนงาน การดำเนินงาน การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน ตลอดจนสามารถเป็นผู้นำและผู้ประสานงานด้านสุขภาพอนามัยและการสาธารณสุข อีกทั้งสามารถพัฒนาตนเองด้านวิชาการในระดับสูงต่อไป เน้นหนักเกี่ยวกับโครงสร้างและระบบการทำงานของร่างกายมนุษย์ กระบวนการเกิดโรค การระบาดของโรค และปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ชุมชน และอุตสาหกรรม รวมถึงกระบวนการเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในการควบคุมป้องกัน รักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย

20. สาขาวิชาเทคโนโลยีชนบท ศึกษาในด้านเทคโนโลยีชนบท เพื่อช่วยส่งเสริม พัฒนา คัดแปลง เสริมสร้างเครือข่ายและขบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชนบทต่อไป หลักสูตรจะอยู่ในรูปของสหวิชา ที่ผสมผสานระหว่างเทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ คัดเลือก ให้คำแนะนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาชนบท ในสาขาพัฒนาแหล่งน้ำ แรงงานโยธา เครื่องจักรกลการเกษตร อุตสาหกรรมขนาดย่อมและพลังงานชนบท อีกทั้งมีความรู้ที่จะนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมอย่างเหมาะสม

21. สาขาวิชารังสีประยุกต์และไอโซโทป ศึกษาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางนิวเคลียร์ รังสีสุขภาพ และการป้องกัน เทคนิคการวัดรังสี ชีววิทยารังสี รังสีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เทคนิคการถ่ายภาพด้วยรังสี รังสีและการกลายพันธุ์ การวิเคราะห์โดยวิธีทางนิวเคลียร์ การใช้รังสีและไอโซโทปในการเกษตร เวชศาสตร์นิวเคลียร์ เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ต้องจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสาขาวิทยาศาสตร์ มีความสนใจด้านการค้นคว้า ทดลอง และเป็นคนช่างสังเกต

แนวทางในการประกอบอาชีพ รับราชการ เช่น เป็นอาจารย์สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นนักวิจัย หรือนักวิทยาศาสตร์ในสถาบันการศึกษา กระทรวงต่าง ๆ สามารถประกอบอาชีพในธุรกิจเอกชน โรงงานอุตสาหกรรม โดยทำหน้าที่เป็นนักเคมี นักวิเคราะห์ระบบ นักวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ และสามารถศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ให้ความรู้เกี่ยวกับงานด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนทั่วไปจำแนกงานได้ 4 ประเภท คือ

1. นักสุขาภิบาล เกี่ยวกับงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม
2. เจ้าหน้าที่สุขศึกษาสาธารณสุข เกี่ยวข้องกับงานด้านสุขศึกษา
3. เจ้าหน้าที่โภชนาการสาธารณสุข เกี่ยวกับงานด้านโภชนาวิทยา
4. นักวิทยาศาสตร์อาชีวอนามัย เกี่ยวกับงานด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

การศึกษาเน้นการป้องกันโรค การควบคุมโรค และส่งเสริมสุขภาพ วิชาที่ศึกษาจะมีหมวดวิชาที่สำคัญ ๆ คือ วิทยาศาสตร์พื้นฐาน วิทยาศาสตร์สุขภาพ และการสาธารณสุข และมีสาขาวิชา คือ วิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัยและความปลอดภัย สุขศึกษา อาหารและโภชนาการ และสาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์

แนวทางในการประกอบอาชีพ ปฏิบัติงานได้ในกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ภาคเอกชน ในสถานบริการสาธารณสุข โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และเอก

คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำวิทยาการและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มาประยุกต์ คิดค้น ออกแบบ และประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มาดัดแปลงและปรับปรุงเพื่อยกระดับ มาตรฐานการครองชีพของมนุษย์ให้ดีขึ้น การศึกษาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ต้องมีพื้นฐานที่ดีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และมีความถนัดเชิงวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการต่อไปในภายภาคหน้า มีสาขาดังนี้

1. สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ การออกแบบและสร้างสิ่งประดิษฐ์อุปกรณ์ที่นำเอาความรู้ทางด้านระบบดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้กับงานด้านต่าง ๆ ได้ และเกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์

2. สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี เกี่ยวข้องกับการออกแบบ และกระบวนการในโรงงานอุตสาหกรรมเคมีต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมน้ำมัน ปิโตรเคมี พลาสติก ยาง กระดาษ แก้ว เซรามิกส์ ปูนซีเมนต์ เส้นใย เครื่องอุปโภค บริโภค และสารเคมีพื้นฐาน เช่น กรด ด่าง แก๊ส สารละลาย เป็นต้น โดยศึกษาหลักการของกระบวนการผลิตต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนผสมสถานะ ภาวะ และลักษณะสมบัติของวัตถุดิบไปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามต้องการอย่างปลอดภัย และประหยัด โดยเน้นการออกแบบอุปกรณ์ และโรงงาน กระบวนการอุตสาหกรรมเคมี

การควบคุมปฏิกรณ์เคมีและกระบวนการ การคำนวณ และพลังงาน ตลอดจนเศรษฐศาสตร์วิศวกรรม

3. สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ศึกษาการวิเคราะห์ และออกแบบชิ้นส่วนเครื่องจักร และสิ่งประดิษฐ์ ออกแบบแปลนการติดตั้ง ควบคุมการใช้งาน ตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องจักรกล ระบบความเย็น ระบบปรับอากาศ หม้อไอน้ำ กังหันไอน้ำ และระบบท่อประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาทางด้านประหยัดพลังงาน และพลังงานทดแทนประเภทต่าง ๆ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม เครื่องยนต์ เชื้อเพลิงผสม เป็นต้น

4. สาขาวิศวกรรมเรือ การศึกษา วิเคราะห์ การออกแบบ รวมทั้งการผลิตและการประกอบพาหนะทางน้ำชนิดต่าง ๆ ตลอดจนถึงการออกแบบระบบต่าง ๆ ภายในตัวเรือ เช่น ระบบขับเคลื่อน ระบบท่อ ระบบปรับอากาศ รวมถึงโครงสร้างข้างเคียงอื่น ๆ เช่น ท่าเรือ อุ้งต่อเรือ จึงเป็นวิชาชีพที่มีความเกี่ยวเนื่องกับวิศวกรรมสาขาอื่น ๆ เช่น วิศวกรรมโยธา เครื่องกล ไฟฟ้า อุตสาหกรรม โดยมีลักษณะที่นำเอาความรู้ในสาขานั้น ๆ มาประยุกต์ใช้ในทางเรือ

5. สาขาวิศวกรรมยานยนต์ เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีพื้นฐานความรู้ทางวิศวกรรมเครื่องกลมาประยุกต์ใช้ใน ด้านการออกแบบและด้านการผลิต มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการผลิต และรู้จักการใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพและรองรับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมรถยนต์ในปัจจุบันที่มีอยู่มากมาย

6. สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า การวิเคราะห์ ออกแบบ และสร้างสิ่งประดิษฐ์อุปกรณ์และระบบไฟฟ้ากำลัง ไฟฟ้าสื่อสาร อิเล็กทรอนิกส์และระบบควบคุม โดยเน้นหนักด้านประสิทธิภาพในการทำงาน ความเชื่อถือได้ ความปลอดภัย ความประหยัดของสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว และเกี่ยวกับการใช้งาน การตรวจสอบวัสดุสิ่งประดิษฐ์ อุปกรณ์ ระบบดังกล่าวด้วย

7. สาขาวิศวกรรมโยธา ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคของประเทศ ซึ่งครอบคลุมวิชาการด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ได้แก่ วิศวกรรมสำรวจ เพื่อการจัดทำแผนที่จากภาคสนาม การสำรวจด้วยภาพถ่ายทางอากาศ และภาพถ่ายจากดาวเทียม วิศวกรรมโครงสร้าง เกี่ยวกับหลักกลศาสตร์ของวัสดุและ โครงสร้าง การทดสอบคุณสมบัติทางกล และกำลังของวัสดุทางวิศวกรรม การวิเคราะห์และออกแบบ โครงสร้างไม้ เหล็ก คอนกรีตเสริมเหล็ก และคอนกรีตอัดแรง

8. วิศวกรรมปฐพี เกี่ยวกับพฤติกรรมทางวิศวกรรมของดิน และหินเพื่อเป็นรากฐานของสิ่งก่อสร้างบนดิน ใต้ดิน และเป็นวัสดุก่อสร้าง เช่น อาคาร ถนน อุโมงค์ เขื่อนดิน

9. วิศวกรรมขนส่ง เกี่ยวกับการคมนาคมทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ การออกแบบทางระบบ การจราจร ระบบขนส่งมวลชน การบริหารการก่อสร้าง เกี่ยวกับการวางแผนงานก่อสร้าง การจัดการขนส่ง เครื่องจักรกล บุคลากรและการเงินในอุตสาหกรรมก่อสร้าง

10. สาขาวิศวกรรมโลหการ เป็นศาสตร์และศิลปะในการสกัดโลหะจากสินแร่ทำให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจัดเตรียมและทำให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมกับการใช้งาน

11. สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาใช้ปรับปรุงสภาวะแวดล้อม และสร้างที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยและการพัฒนาของมนุษย์ ขอบเขตวิศวกรรมสาขาภิบาล ยังครอบคลุมถึงการแก้ปัญหาสุขอนามัยภายในโรงงาน อุตสาหกรรม การขจัดมลพิษและมลภาวะของน้ำ อากาศ และอื่น ๆ อันสืบเนื่องมาจากอุตสาหกรรม และการอยู่อาศัย ในสาขาวิชานี้มีการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนป้องกันและบรรเทาภัยกับมลภาวะต่าง ๆ ของสภาวะแวดล้อม

12. สาขาวิศวกรรมสำรวจ เกี่ยวกับการวางแผน การรังวัด การคำนวณและวิเคราะห์ รายละเอียดของพื้นผิวโลก เพื่อนำมาใช้ในการทำแผนที่ แผนที่ผังหรือกำหนดค่าพิกัด ฯลฯ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จำเป็นสำหรับงานด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมต่าง ๆ เช่น การออกแบบทางหลวงและเขื่อน การรังวัดที่ดิน งานชลประทาน งานปฏิรูปที่ดิน งานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ และผลิตผลทางเกษตร และงานผังเมือง

13. สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ เกี่ยวข้องกับการผลิตแร่ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติอย่างหนึ่ง เพื่อนำมาใช้พัฒนาประเทศ

14. สาขาวิศวกรรมปิโตรเลียม เกี่ยวข้องกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม เพื่อนำมาใช้เป็นพลังงานในการพัฒนาประเทศ

15. สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม เกี่ยวข้องกับการวางแผน วิเคราะห์และควบคุมระบบการผลิตต่าง ๆ ในโรงงานอุตสาหกรรม และการบริหารทางธุรกิจ โดยเน้นหนักเรื่องการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ การลดต้นทุนการผลิต ศึกษาแก้ไขปัญหาทางการผลิต และปัญหาต่าง ๆ ของโรงงานอย่างมีระเบียบแบบแผน การวางแผนและการควบคุมการผลิต อีกทั้งทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างโรงงานกับฝ่ายบริหารด้วย

16. สาขาวิศวกรรมวัสดุ ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งมุ่งเน้นเนื้อหาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของวัสดุ ทั้งการใช้งานและการพัฒนาทางอุตสาหกรรม ทั้งนี้หลักสูตรได้ครอบคลุมวิชาหลักที่สำคัญ ๆ ได้แก่ โครงสร้าง สมบัติ กระบวนการ และสมรรถนะของวัสดุ เช่น การแพร่และจลศาสตร์ ปฏิกิริยาการกัดกร่อน การจำแนกลักษณะเฉพาะทางโครงสร้างจุลภาคสมบัติทางกล และสมดุลของเฟส

17. สาขาวิศวกรรมการบินและอากาศยาน ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานทางวิศวกรรมการบินและอากาศยาน 3 สาขา ซึ่งประกอบด้วยอากาศยานพลศาสตร์ และการขับเคลื่อนอากาศยาน ระบบควบคุมอัตโนมัติและการควบคุมการบิน และการออกแบบโครงสร้างอากาศยาน การให้การศึกษามุ่งเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยภาคทฤษฎีจะมีการนำเอาเทคโนโลยีทางด้านงานวิเคราะห์ที่ทันสมัยที่สุดเข้ามาใช้ในการศึกษา และในด้านปฏิบัติจะมุ่งเน้นการทดลองวิจัย เพื่อให้ทางปฏิบัติมีความคล่องตัวสูงสุด สาขาวิชาวิศวกรรมการบินและอากาศยานนี้ ให้การศึกษารอบคลุมไปถึงส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมชีวกลศาสตร์ เป็นต้น

18. สาขาวิศวกรรมอาหาร ศึกษาเกี่ยวกับหลักการของวิศวกรรมอาหาร วิศวกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้อยู่ในรูปของอาหาร วิศวกรรมเก็บรักษาอาหาร และวิศวกรรมการผลิตอาหารสำเร็จรูป นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบวิเคราะห์และทดสอบเครื่องจักรกลอาหาร ศึกษากระบวนการควบคุมในการผลิต ตลอดจนการรักษาสภาพแวดล้อมของโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร

19. สาขาวิศวกรรมเกษตร ศึกษาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางด้านวิศวกรรม และสามารถประยุกต์หลักการทางวิศวกรรมในการผลิตทางการเกษตร การแปรรูปและการเก็บรักษาผลผลิตเกษตรทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ทฤษฎีของเครื่องจักรกลเกษตร การออกแบบเครื่องจักรกลเกษตร กำลังทางระบบการเกษตร การถ่ายเทความร้อนและมวลสาร วิศวกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร สมบัติทางกายภาพของผลิตภัณฑ์เกษตร รถแทรกเตอร์เพื่อการเกษตร ระบบและเครื่องจักรกลไฮดรอลิกนิวเมติก พัดลม เครื่องสูบลมและระบบการจ่าย การวัดและอุปกรณ์วัด การออกแบบเครื่องมือลำเลียงผลผลิตเกษตร วิศวกรรมสิ่งแวดล้อมการเกษตร และการออกแบบโครงสร้างอาคารเกษตร

20. สาขาวิศวกรรมชลประทาน ศึกษาเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานด้านวิศวกรรมของสาขาต่าง ๆ และวิชาเฉพาะของสาขาวิศวกรรมชลประทาน ได้แก่ หลักการชลประทาน การออกแบบระบบชลประทานในไร่นาชนิดต่าง ๆ เช่น การให้น้ำแบบฝิวดิน แบบฉีดฝอยและแบบหยด การวางแผนและออกแบบระบบการส่งน้ำ ระบบสูบน้ำและระบบระบายน้ำ การออกแบบอาคารชลประทานแบบต่าง ๆ เช่น เขื่อน ฝาย คลองส่งน้ำ และอาคารประกอบการพิจารณาวางแผนโครงการ การจัดการเรื่องน้ำ การส่งน้ำและบำรุงรักษา การบริหาร โครงการชลประทาน การประยุกต์คอมพิวเตอร์สำหรับวิศวกรรมชลประทาน

21. สาขาวิศวกรรมทรัพยากรน้ำ ศึกษาเกี่ยวกับกลศาสตร์ ชลศาสตร์ อุทกวิทยาฝิวดินและใต้ดิน วิศวกรรมแม่น้ำ วิศวกรรมทรัพยากรน้ำ การควบคุมคุณภาพน้ำ วิศวกรรมชายฝั่ง การป้องกัน

และการระบายน้ำในชุมชนเมือง รวมทั้งการประยุกต์วิชาการเพื่อการพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำทุกขนาด

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ ครมมีพื้นฐานความรู้ด้านคณิตศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์ และภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

แนวทางในการประกอบอาชีพ ทำงานในหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงคมนาคม สำนักงานการพลังงานแห่งชาติ กรมชลประทาน กรมโยธาธิการหรือทำงานในรัฐวิสาหกิจ เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค องค์การโทรศัพท์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย โรงงานยาสูบ หรือทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม หรือภาคเอกชน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการออกแบบกายภาพด้านต่างๆ เช่น การออกแบบอาคารสิ่งก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์การออกแบบภายใน ตลอดจนการปรุงแต่งสภาพแวดล้อมให้ได้ประโยชน์ใช้สอยที่ดีที่สุดแก่เจ้าของงาน และประชาชนที่เกี่ยวข้อง ในขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงออกถึงคุณค่าแห่งศิลปะในสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้น นั้น นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงด้านการวางแผนและเคหการอีกด้วย การศึกษาในคณะนี้มีสาขาให้เลือก ศึกษาได้ดังนี้

1. สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม การใช้วัสดุ วิธีการก่อสร้าง และความรู้ทางสาขาวิชาวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง สภาพเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนความงาม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งส่วนของโครงการที่ปฏิบัติและผลกระทบต่อส่วนรวม
2. สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย ศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมไทย และศึกษาแหล่งที่มาอิทธิพลขององค์ประกอบสถาปัตยกรรมไทยศึกษา และฝึกหัดเขียนลายไทยชนิดต่าง ๆ ตั้งแต่ง่ายไปจนถึงการบรรจูลายลงบนส่วนประกอบสถาปัตยกรรมให้ถูกต้องตาม หน้าที่ และสามารถออกแบบสถาปัตยกรรมไทยให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและสังคม ปัจจุบัน
3. สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน เป็นศาสตร์ที่ประสานกันระหว่างงานสถาปัตยกรรมและงานออกแบบภายใน เป็นวิชาชีพทางการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรมซึ่งเน้นการจัด ที่ว่างภายในอาคารเพื่อประโยชน์ใช้สอย และความงามโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมวัสดุและเทคโนโลยีในการก่อสร้างความรู้ทาง วิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง การประหยัดพลังงานและทรัพยากร สภาพเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้การใช้สอยภายในอาคารเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีมีคุณภาพเหมาะสมแก่ผู้ใช้ อาคารทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

4. สาขาวิชาการออกแบบอุตสาหกรรม เน้นหนักการออกแบบ 5 สาขา คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบตกแต่งภายใน การออกแบบเครื่องเคลือบดินเผา และการออกแบบสิ่งทอ โดยจะต้องศึกษาพื้นฐานทั้ง 5 สาขา แล้วเลือกเน้นสาขาที่ตนถนัด และทำวิทยานิพนธ์ในสาขานั้น

5. สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม เน้นหนักด้านการปรุงแต่งสิ่งแวดล้อมของมนุษย์และธรรมชาติให้มีความสมดุลซึ่งกันและกัน ศึกษาด้านสุนทรียภาพและการใช้สอยของเมืองและที่อยู่อาศัยของมนุษย์ รวมถึงออกแบบสวนสาธารณะ สวนสัตว์ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ป่า ดินน้ำ ตลอดจนการอนุรักษ์โบราณสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ควรเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการและทักษะในด้านทัศนศิลป์ที่สมดุลกับความรู้พื้นฐานทางด้าน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพราะวิชาการออกแบบเป็นวิชาศิลปะประยุกต์ ผู้สมัครเข้าเรียนจะต้องสอบผ่านวิชาความถนัด ด้านการออกแบบ จึงจะมีสิทธิ์เข้าศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรด้านการออกแบบสาขาต่าง ๆ ข้างต้นสามารถประกอบวิชาชีพอิสระ รับราชการ หรือทำงานบริษัทต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะงานการพัฒนา เช่น การออกแบบการก่อสร้าง การอุตสาหกรรม การโฆษณา รวมทั้งการอนุรักษ์ด้านต่าง ๆ เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติ โบราณสถาน และสถาปัตยกรรม

คณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการจัดการศึกษาและวิชาชีพครู โดยมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินการและแสวงหาวิธีการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี และสร้างสรรค์สังคมที่สันติสุขอย่างแท้จริง โดยมีสาขาให้เลือกศึกษาได้ ดังนี้

1. สาขาการศึกษาปฐมวัย เป็นสาขาซึ่งเตรียมครูสำหรับการศึกษาของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 6 ขวบ
2. สาขาประถมศึกษา เป็นสาขาซึ่งเตรียมครูสำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษา
3. สาขามัธยมศึกษา เป็นสาขาซึ่งเตรียมครูสำหรับ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา วิทยาศาสตร์ทั่วไป จิตวิทยาและการแนะแนว เทคโนโลยีการศึกษา และภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา เป็นต้น
4. สาขาการสอนวิชาเฉพาะ เป็นสาขาซึ่งเตรียมครูวิชาเฉพาะ ได้แก่ พลศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา ธุรกิจศึกษา สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
5. สาขาการศึกษานอกระบบ โรงเรียน เป็นสาขาเพื่อเตรียมครูและบุคลากรทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลป์ เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร มีความประพฤติดี และมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพ

แนวทางในการประกอบอาชีพ บัณฑิตจากคณะนี้สามารถเลือกประกอบอาชีพได้กว้างขวาง ทั้งในระบบโรงเรียน เช่น เป็นครู อาจารย์ในโรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เป็นบุคลากรทางการศึกษา ทำงานเกี่ยวกับห้องสมุด งานแนะแนว โสตทัศนศึกษา และอื่น ๆ เป็นบุคลากรทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทำงานในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เป็นนักวิชาการศึกษาทำงานในหน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนประกอบอาชีพอิสระตามความถนัดและความสนใจของตนเองได้

คณะนิเทศศาสตร์/คณะวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์/คณะวารสารศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยศิลปะของการสื่อสารทุกประเภท ทุกระดับ โดยทางใดก็ตามไปยังบุคคลหรือมวลชนด้วยการให้การสื่อสารของมนุษย์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มที่ โดยแยกเป็นสาขาต่าง ๆ ให้เลือกศึกษาได้ดังนี้

1. สาขาวิชาวารสารสนเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับวิทยาการ และเทคโนโลยีข่าวสาร เช่น การสื่อข่าวการเขียนข่าว การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข่าวต่าง ๆ รวมทั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การรายงานข่าวผ่านสื่อพิมพ์ และสื่อคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการออกแบบ และการนำเสนอผ่านสื่อพิมพ์อื่น ๆ เช่น นิตยสาร แผ่นปลิว โปสเตอร์ เป็นต้น

2. สาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์ ศึกษาทฤษฎีแนวคิด กระบวนการของการส่งข่าวสารหรือสื่อความหมายต่าง ๆ โดยทางสื่อกระจายเสียงวิทยุและโทรทัศน์ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการประกาศ การแสดง การเขียนบท การผลิตรายการวิทยุ การบริหารงานสถานีวิทยุและโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังได้รับการฝึกฝนการผลิตรายการวิทยุจากห้องบันทึกเสียง ทั้งรายงานข่าว สารคดี ละคร ดนตรี

3. สาขาวิชาภาพยนตร์และภาพนิ่ง ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ศิลปะ สุนทรียศาสตร์และการสื่อความหมายของภาพนิ่งและภาพดนตรี รวมทั้งอิทธิพลและบทบาทของสื่อทั้ง 2 ประเภทที่มีต่อสังคม ผู้ศึกษาในสาขานี้จะสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์จากรูปแบบของจินตนาการที่มีอยู่ ผลิตภาพยนตร์ที่ทันสมัย และได้มีโอกาสร่วมมือผลิตผลงานภาพยนตร์แนวต่าง ๆ ด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย นอกจากนี้จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาพนิ่ง การใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพ และการขยายภาพในห้องแล็บด้วยตนเอง

4. สาขาวิชาโฆษณา ศึกษาการทำงานด้านโฆษณาต่าง ๆ ตั้งแต่การสร้างสรรค์ และการผลิตสื่อโฆษณา การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค การเขียนบท การวางแผน และการรณรงค์เพื่อการโฆษณา ตลอดจนศึกษาถึงบทบาทของการโฆษณาในการตลาด

5. สาขาวิชาประชาสัมพันธ์ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจอันดี ป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด ความขัดแย้ง ส่งเสริมและรักษาภาพลักษณ์ของสถาบัน การจัดการภาวะวิกฤต

การหยังเสียงประชามติ ประชาพิจารณ์ ตลอดจนการสร้างสรรค์และโน้มน้าวทัศนคติที่ดีแก่ประชาชน

6. สาขาวิชาภาษาไทย/วิชาลบริหารการสื่อสาร ศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ในทุกระดับ และในบริบทต่าง ๆ อาทิ การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารหน้าที่ประชุมชน การสื่อสารทางธุรกิจ และการสื่อสารเพื่อพัฒนาสังคม

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. มีความสามารถในการใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร มีความรู้ด้านภาษาไทย ภาษาอังกฤษอย่างดี
2. มีความสนใจทางด้านศิลปะการสื่อความหมายประเภทต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์รักการอ่าน การเขียน มีความรู้กว้างขวางและสนใจในศึกษาเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และทันต่อเหตุการณ์ มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพเป็นอย่างสูง ตรงต่อเวลาอยู่เสมอ กล้าแสดงออก ช่างสังเกต มีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี อดทน และมีระเบียบวินัย

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้จบการศึกษาจากคณะนี้สามารถทำงานในสาขาวิชาชีพโดยตรงและสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ตามสำนักงานหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ นิตยสาร รัฐวิสาหกิจ และหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เน้นหนักในด้านการผลิตเอกสาร ผลิตรายการวิทยุและโทรทัศน์ นักผลิตภาพยนตร์ นักประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจสมาคมต่าง ๆ เป็นผู้วางแผนการใช้สื่อ และเป็นนักโฆษณาในส่วนของสายงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาชีพที่จะต้องใช้การพูด การสื่อสารเป็นปัจจัยหลัก เช่น นักบริหาร นักวิชาการ ครู-อาจารย์ นักพูด นักธุรกิจ นักการเมือง และนักปกครอง

คณะนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ศึกษากฎเกณฑ์ความประพฤติของบุคคลที่อยู่ร่วมกันในสังคมประเภทหนึ่งที่มีผลบังคับแน่นอน ซึ่งเรียกกันว่ากฎหมาย ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร และที่มีได้เป็นลายลักษณ์อักษร กฎหมายจึงเป็นส่วนสำคัญของสังคมที่กำหนดสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบบทบาทของบุคคลในทุกกิจกรรม และทุกระดับ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความสงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ การศึกษานิติศาสตร์จึงมีสาร 3 ส่วนหลัก คือ

1. นิติศาสตร์จะศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ เกี่ยวกับสาระของ กฎหมายในส่วนสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลต่อกันตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งในการติดต่อทางธุรกิจทุกประเภท รวมถึงตลอดจนหลักแห่งความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับรัฐและหน่วยงานรัฐ และความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับรัฐ ในสังคมนานาชาติ

2. นอกจากนั้น นิติศาสตร์ยังมุ่งศึกษาบทบาทของกฎหมาย ทั้งในฐานะที่จะเป็นกรอบกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ ของรัฐมิให้ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนในฐานะที่

กฎหมายเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายมาปฏิบัติให้ได้ผลจริงจั่ง ดังนั้น โดยนัยนี้กฎหมายจึงเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง คือ อาจส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาได้ การศึกษานิติศาสตร์จึงให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ปัญหานี้ด้วย

3. นิติศาสตร์ยังให้ความสำคัญต่อคุณค่าเชิงคุณธรรมของกฎหมาย ย่อมมีขึ้นเพื่อความเป็นธรรม และความสงบเรียบร้อยในสังคม การศึกษานิติศาสตร์จึงเน้นที่กระบวนการของกฎหมายว่าต้อง “บริสุทธิ์” เพื่อความมุ่งหมายสุดท้าย คือ “ยุติธรรม” การศึกษาจึงมิได้เน้นเฉพาะตัวบทกฎหมายเพียงประการเดียว แต่ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์กฎหมายในเชิงคุณธรรมด้วย

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้จบการศึกษาจากคณะนิติศาสตร์ อาจแบ่งแนวทางในการทำงานได้ 2 ประเภท

ประเภท 1 คือ ผู้ซึ่งใช้วิชากฎหมายในการประกอบอาชีพโดยตรง ซึ่งผู้ที่มีได้สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์ไม่สามารถประกอบอาชีพเหล่านี้ได้ ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ ที่ปรึกษากฎหมาย ทนายความ นิติกร ฯลฯ

ประเภท 2 คือ ผู้ซึ่งใช้ความรู้ทางกฎหมายให้เป็นประโยชน์แก่การประกอบอาชีพด้านต่าง ๆ เช่น ตำรวจ ปลัดอำเภอ นักธุรกิจพนักงานบริษัท ห้างร้าน ข้าราชการ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางกฎหมายสามารถที่จะเลือกประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางกว่าสาขาอื่น ๆ เพราะนอกจากจะสามารถประกอบอาชีพที่กันไว้เฉพาะสำหรับนักกฎหมายแล้ว ยังสามารถประกอบอาชีพ อื่น ๆ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาอื่นไม่สามารถประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้อีกด้วย

คณะเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการ ศึกษาถึงพฤติกรรมของสังคมและบุคคลในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อการผลิตสินค้าและบริการและแจกจ่ายให้บุคคลในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่ศึกษาจะมีความรู้และความเข้าใจถึงภาวะเศรษฐกิจ ปัญหาและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นพอที่จะคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตและรู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ผู้สนใจเข้าศึกษาในคณะนี้ ควรมีความคิดกว้างขวางรักเรียนสนใจความเป็นไปของสังคม ไม่จำกัดเฉพาะปัญหาเศรษฐกิจเท่านั้น มีความสามารถในการลำดับความคิด และมีวิจรรณญาณดี นอกจากนี้จะต้องมีพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ และมีความรู้ภาษาอังกฤษดีพอสมควร เพื่อประโยชน์ในการศึกษาดำรง และบทความเศรษฐศาสตร์ ใหม่ๆ จากต่างประเทศ

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสหางานทำทั้งในหน่วยงานของรัฐและของเอกชน หน่วยงานของเอกชน ได้แก่ ธนาคาร บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทประกันภัย

และบริษัทธุรกิจอื่น ๆ ที่ต้องการนักเศรษฐศาสตร์เพื่อการวิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับสถานะการตลาด และการวางแผนดำเนินธุรกิจต่าง ๆ

คณะรัฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับรัฐและสังคม การเมือง เปรียบเทียบแนวความคิดและระบบทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศแยกออกเป็นสาขาต่างๆได้ ดังนี้

1. สาขาวิชาการเมืองการปกครอง การศึกษาในสาขานี้ มุ่งทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางการเมืองและสังคมที่แวดล้อมรอบตัวเราอยู่ โดยจะเรียนเกี่ยวกับปรัชญาและความคิดทางการเมืองต่าง ๆ เช่น รัฐธรรมนูญ รัฐสภา พรรคการเมือง การเลือกตั้งและปัญหาทางการเมือง และสังคมที่สำคัญ ๆ เช่น ธุรกิจกับการเมือง ทหารกับการเมือง การเมืองของผู้ใช้แรงงาน ชาวนา ฯลฯ

2. สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นสาขาที่มุ่งทำความเข้าใจกับระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันนี้ความรู้ความเข้าใจในด้านนี้มีความสำคัญทั้งต่อภาครัฐบาล และภาคเอกชนเพราะแต่ละประเทศไม่ได้อยู่กันอย่างโดดเดี่ยว ความกินคืออยู่ดีของประชาชนในแต่ละประเทศ ความสำเร็จในธุรกิจการค้าอาศัยความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ระหว่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ นโยบายต่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศการค้าระหว่างประเทศ

3. สาขาบริหารรัฐกิจ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ การศึกษาในสาขานี้จะศึกษาเรื่องการบริหารและการจัดการในหน่วยงานและองค์กร ต่าง ๆ ภายใต้สภาวะแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงการศึกษาในสาขานี้จะเกี่ยวกับระบบ ราชการ และหน่วยงานของรัฐ ประเภทต่าง ๆ การบริหารบุคคล การคลัง การงบประมาณ และการวางแผนจัดทำโครงการ เทคโนโลยีการบริหาร และการศึกษาในสาขานี้จะเกี่ยวกับระบบราชการ และหน่วยงานของรัฐ ประเภทต่าง ๆ โดยเป็นปัญหาที่สำคัญ ๆ ที่ได้รับการสนใจและมีผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชน

4. สาขาวิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา จะศึกษานั้นหนักเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สังคม และวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นสิ่งนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง ในรูปแบบต่าง ๆ ภายใต้โครงสร้างและการจัดระเบียบ แต่ละสังคมที่แตกต่างกันตามลักษณะวัฒนธรรม และศึกษาการประยุกต์หลักการประยุกต์หลักวิชาเพื่อการปฏิบัติตามลักษณะ วัฒนธรรม และศึกษาการประยุกต์หลักวิชาเพื่อการปฏิบัติงาน และการพัฒนาสังคม

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ผู้สนใจเข้าศึกษาในคณะนี้ควรเป็นผู้ที่ช่างสงสัย เชื่ออะไรยาก ไม่ยอมรับอะไรรายางปราศจากเหตุผล ชอบตั้งคำถาม มีความสนใจในปัญหาของบ้านเมืองและสังคม ใส่ใจกับความเดือดร้อน ทุกข์สุขของผู้คนที่อยู่ร่วมกันในสังคม

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะนี้อาจประกอบอาชีพในหน่วยงานราชการ และเอกชน โดยเฉพาะงานทางด้านบริหาร จัดการข้อมูล และวิจัย

คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี/คณะบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี/คณะบริหารธุรกิจ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาถึงลักษณะของธุรกิจเอกชนทุกด้าน ภาระหน้าที่ของสายงานต่าง ๆ ในการบริหารธุรกิจ ได้แก่ การจัดการทั่วไป การเงินและการธนาคาร การบัญชี การตลาด การผลิต การบริหารงานบุคคลและพฤติกรรมองค์กร สถิติและข้อมูลทางธุรกิจ การบริหารระบบข้อมูลธุรกิจ ธุรกิจการประกันภัย ประกันชีวิตและสุขภาพ ประกอบด้วยสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา ดังนี้

1.1 สาขาวิชาการบัญชี จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้กับงานบัญชีและวิชาชีพการสอบบัญชี

1.2 สาขาวิชาการต้นทุน จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชีรวมทั้งระบบวิธีการบัญชีต้นทุน และการวิเคราะห์และจัดระบบข้อมูลทางบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์

1.3 สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางการบัญชี จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี รวมทั้งการออกแบบวิเคราะห์และจัดข้อมูลทางบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วย 8 สาขาวิชา ดังนี้

2.1 สาขาวิชาการธนาคารและการเงิน จะศึกษาเน้นหนัก เกี่ยวกับการบริหารการเงินของธุรกิจ สถาบันการเงิน และองค์กรรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ

2.2 สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางการจัดการ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการใช้ระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ

2.3 สาขาวิชาการจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดสรรและการใช้บุคลากรอย่างเหมาะสมในภาระหน้าที่ต่างๆของการจัดการและดำเนินธุรกิจ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.4 สาขาวิชาการบริหารอุตสาหกรรมเดินทาง ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจที่เกี่ยวกับการเดินทาง ได้แก่ อุตสาหกรรมโรงแรม การเดินทางและการท่องเที่ยว การขนส่ง ตลอดจนธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเดินทาง

2.5 สาขาวิชาการจัดการด้านการผลิตและการดำเนินงาน ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับภาระหน้าที่ทางด้านการผลิต เพื่อให้กิจกรรมและการบริการในด้านนี้ ได้ผลตามความต้องการขององค์กรธุรกิจ

2.6 สาขาวิชาการจัดการขนส่งระหว่างประเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับภารกิจต่าง ๆ และการจัดการเกี่ยวกับเรื่องการขนส่งสินค้า และการให้บริการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ

2.7 สาขาวิชาการตลาด ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎี วิธีการและหน้าที่งานทางการตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

2.8 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

3. หลักสูตรสถิติศาสตร์บัณฑิต ประกอบด้วย 4 สาขาวิชา ดังนี้

3.1 สาขาวิชาสถิติประยุกต์ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับ ทฤษฎีสถิติและการนำสถิติไปประยุกต์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลในสาขาวิชาต่าง ๆ

3.2 สาขาวิชาประกันภัย จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการ ประกันภัย

3.3 สาขาวิชาสถิติคณิตศาสตร์ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎีทางสถิติมากขึ้นและการประยุกต์ใช้

3.4 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อธุรกิจ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับวิชาด้านคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่จะนำคอมพิวเตอร์ไปใช้

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ผู้สนใจเข้ามาเรียนในขณะนี้ควรเป็นผู้ที่มีระเบียบทำงานเป็นระบบ ช่างสังเกต ชอบการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สนใจในเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อช่วยในการทำงานให้ถูกต้องรวดเร็ว มีความสุขุม รอบคอบ อดทนและสามารถนำเสนอข้อมูลได้ดี มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นได้ มีความถนัดสูงในด้านคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

แนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่บัณฑิตของคณะนี้จะเข้าสู่ภาคธุรกิจเอกชนในสาขาวิชาชีพ บริหารธุรกิจแขนงที่ตนเลือก นอกจากนั้นจะประกอบอาชีพอยู่ในรัฐวิสาหกิจ ราชการ และประกอบอาชีพส่วนตัว บางส่วนศึกษาต่อในระดับปริญญาที่สูงขึ้นไป

คณะอักษรศาสตร์/คณะศิลปศาสตร์/คณะมนุษยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์/ศิลปศาสตร์/คณะมนุษยศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาจิตใจประชากรโดยส่วนรวม กล่าวคือ พยายามทำให้เข้าใจตนเอง ผู้อื่น สังคม และสภาพแวดล้อม รู้ซึ่งถึงคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม มีจิตใจละเอียดอ่อนมีวิจารณ์ญาณ มีสติปัญญาแตกฉานและรสนิยม รู้จักใช้ความรู้และสติปัญญาให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้อย่างแท้จริง ปัจจุบันคนทั่วไปมักมองเห็นว่า วิชาอักษรศาสตร์ มีความสำคัญยิ่งกว่าวิชาการด้านอื่น ๆ แท้จริงแล้ววิชานี้มีความสำคัญมาก แต่มองเห็นได้ยาก เพราะมีคุณค่าและลักษณะเป็นนามธรรม วิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในสาขาวิชาอักษรศาสตร์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวความคิดและพฤติกรรมทางสังคมทั้งในอดีตและ

ปัจจุบัน ความรู้ซึ่งในเรื่องเหล่านี้จะเป็นทั้งพื้นฐานและประสบการณ์ที่จะช่วยให้มนุษย์เรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าได้

ซึ่งพอจะแบ่งสาขาการเรียนออกได้ดังนี้

- สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ศึกษาประวัติศาสตร์ไทยและประวัติศาสตร์ของภูมิภาคต่าง ๆ ตลอดจนวิธีค้นคว้าวิจัยทางประวัติศาสตร์
- สาขาวิชาภูมิศาสตร์ ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งทางด้านธรรมชาติ เศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของมนุษย์ ตลอดจนเทคนิคในทางภูมิศาสตร์ และการทำแผนที่
- สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา ศึกษาในด้านทฤษฎีและปฏิบัติทาง บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
- สาขาวิชาปรัชญา ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมา หลักการ แนวคิด และผลกระทบของปรัชญาต่าง ๆ
- สาขาวิชาศิลปการละคร ศึกษาเกี่ยวกับการละครในด้านเวที ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ตลอดจนประวัติและวรรณคดีของการละคร
- สาขาวิชาภาษาไทย ศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทยและวรรณคดี โดยผู้ศึกษาจะเลือกเน้นหนักอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างก็ได้
- สาขาวิชาภาษาบาลี และสันสกฤต ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและรายละเอียดของภาษาบาลีและสันสกฤต เพื่อขกมาประกอบการศึกษาคำไทย ทั้งที่ใช้อยู่ในวรรณคดี และที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน อีกทั้งศึกษาโครงสร้างคำบาลีและสันสกฤต เพื่อจะได้บัญญัติศัพท์ใหม่ขึ้นใช้ในภาษาไทยได้ ตลอดจนศึกษาวรรณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดีภาษาสันสกฤต เพื่อจะได้เปรียบเทียบกับวัฒนธรรมและประเพณีไทยได้

นอกจากนี้ยังมี สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ให้เลือกศึกษาอีกมากมาย อาทิ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส สาขาวิชาภาษาเยอรมัน สาขาวิชาภาษาสเปน สาขาวิชาภาษาอิตาลี สาขาวิชาจีนกลาง ซึ่งการเรียนสาขาภาษาต่างประเทศแต่ละสาขานั้น จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาใน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแปล ตลอดจนศึกษาวรรณคดี และศิลปวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ผู้ที่จะเข้าศึกษาในขณะนี้ควรมีคุณสมบัติในด้านอารมณ์ ความคิด และแนวโน้มที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา มีความรัก ความสนใจ ในภาษา ชอบการอ่าน การเขียน และการค้นคว้า การศึกษาในขณะนี้มุ่งที่จะพัฒนาความคิดและปัญญามากกว่าจะเป็นวิชาที่จะเตรียมตัวไปสำหรับ การประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งโดยตรง

แนวทางในการประกอบอาชีพบัณฑิตส่วนใหญ่จะมีความรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้
งานได้ดี ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศถึง 2 ภาษา ทำให้สามารถทำหน้าที่เกี่ยวกับการ
การใช้ภาษาต่างประเทศในวงราชการ วงการธุรกิจ วงการบันเทิง และงานด้านเอกสารต่าง ๆ ได้ดี
เช่น เป็นอาจารย์และนักวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิจัยเลขานุการ เจ้าหน้าที่สารสนเทศ
เจ้าหน้าที่ต้อนรับในบริษัทการบิน มัคคุเทศก์ ล่าม นักแปล พนักงานธนาคาร และสถาบันการเงิน
นักเขียน นักวิจารณ์ บรรณาธิการ และผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ นักโฆษณา นักประชาสัมพันธ์
เจ้าหน้าที่งานแผนที่และผังเมือง นักแสดง บรรณารักษ์ และประกอบอาชีพส่วนตัว เป็นต้น

คณะศิลปกรรมศาสตร์/จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์/จิตรกรรม
ประติมากรรม ภาพพิมพ์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาที่เกี่ยวกับศิลปะและประยุกต์ศิลป์
โดยศึกษาทฤษฎีประวัติ เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ เช่น การวาดภาพ การออกแบบปั้น การพิมพ์ การ
เล่นดนตรี และการรำ เป็นต้น ทั้งนี้โดยมีจุดหมายให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และอนุรักษ์
ศิลปกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งบุกเบิกสร้างสรรค์วิทยาการใหม่ ประกอบด้วยสาขาวิชา
ต่าง ๆ ดังนี้

สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศึกษาศิลปะบริสุทธิ์ที่รับรู้ผ่านการมองเห็น เช่น จิตรกรรม
ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย และสื่อผสม โดยมีวิชาเฉพาะ เช่น ทฤษฎีศิลปะ ประวัติศิลปะ
ปรัชญาศิลปะ และวิชาปฏิบัติสร้างสรรค์ศิลปะต่างๆ

สาขาวิชาอนุมิตศิลป์ ศึกษาการออกแบบเพื่อสื่อสารแนวความคิด เช่น การออกแบบ
กราฟฟิก เครื่องปั้นดินเผา แฟชั่น และนิทรรศการ โดยมีวิชาเฉพาะ เช่น ทฤษฎีการออกแบบประวัติ
การออกแบบ ปรัชญาการออกแบบต่าง ๆ

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ศึกษาดนตรีไทย และสาขาดุริยางคศิลป์ วิชาเอกดุริยางคศิลป์
ตะวันตก ศึกษาดนตรีคลาสสิก โดยมีวิชาเฉพาะ เช่น ทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี และวิชาปฏิบัติการ
บรรเลง ขับร้อง และประพันธ์ดนตรี

สาขาวิชานาฏศิลป์ แยกเป็นนาฏศิลป์ไทยซึ่งศึกษาการรำไทย และนาฏศิลป์ตะวันตกเป็น
การศึกษารำเต้นบัลเลต์และการเต้นรำแบบตะวันตก โดยมีวิชาเฉพาะ เช่น ทฤษฎีการรำ ประวัติ
การรำ ปรัชญาการรำ และวิชาปฏิบัติการรำแบบต่างๆ

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ และทักษะในการค้นคว้า และการ
แสดงออกทางศิลปกรรม
2. ต้องยินดีที่จะสละเวลาเพื่อการฝึกฝนทักษะนอกเวลาเป็นพิเศษด้วยตนเอง

3. ต้องไม่มีความพิการอันเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานในหน่วยงานราชการ สถาบันเอกชน และงานอิสระของตนเองได้ เนื่องจากศิลปกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง ซึ่งเป็นที่ต้องการของ สังคมไทย ซึ่งกำลังมีการพัฒนาการด้านศิลปะและการออกแบบ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เป็นการศึกษาที่เน้นให้มีความรู้ ทักษะ ทักษะของ วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสวัสดิการ และการพัฒนาสังคม รวมทั้งสามารถทำงานร่วมกับนักวิชาชีพอื่นได้อย่างเหมาะสม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ แบ่ง ออกเป็น 2 ภาควิชา คือ ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ ภาควิชาการพัฒนาชุมชน สำหรับภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์นั้น ยังแบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา คือ สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขาสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ สาขาสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษา สาขาสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม และ สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ควรเป็นผู้มีใจรักและเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ มองโลกในแง่ดี มีจิตในเสียสละ มีจิตสำนึกที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่อสังคม มีมนุษยสัมพันธ์สามารถเป็นมิตรและปรับตัวเข้ากับคนทั่วไปได้โดยไม่เลือกชั้นวรรณะ ยิ่งกว่านั้นยัง ต้องเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งกายและใจ มีคุณธรรม และจริยธรรม มีจิตในเยือกเย็น และมีความอดทนเป็นเลิศเหมาะสมกับการเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหา และพัฒนาสังคม

แนวทางในการประกอบอาชีพ สามารถประกอบอาชีพในภาครัฐ เช่น กรมประชาสงเคราะห์ กรมการพัฒนาชุมชน กรมตำรวจ โรงพยาบาล เป็นต้น และภาคเอกชน เช่น ธนาคาร บริษัท เป็นต้น ซึ่งอาจได้บรรจุในตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ (ซึ่งจัดว่าเป็น “ ตำแหน่งขาดแคลน “) หรือ ตำแหน่งที่มีชื่ออย่างอื่น เช่น นักสวัสดิการสังคม นักแรงงาน ผู้ประสานงาน โครงการ พนักงานฝ่ายบุคคล และวิเคราะห์สินเชื่อ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังสามารถนำความรู้ทางด้านสังคมสงเคราะห์ ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพอื่น ๆ และอาชีพอิสระได้อีกด้วย

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สังคมวิทยา เป็นศาสตร์ที่ศึกษาและอธิบายพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ด้วยวิธีการแบบวิทยาศาสตร์ ศึกษารูปแบบกระบวนการและผลของการกระทำระหว่างกันของคนในสังคม ชุมชน องค์กร กลุ่มคน ไปจนถึงสถาบันสังคมแบบต่าง ๆ การศึกษา สังคมสังคมวิทยามีกลุ่มวิชาต่างๆ เช่น กลุ่มวิชาทฤษฎีและระเบียบวิธี กลุ่มวิชาจิตวิทยาสังคม กลุ่ม

วิชาจิตวิทยาสังคม กลุ่มวิชาประชากรชุมชนและสิ่งแวดล้อม กลุ่มการจัดระเบียบทางสังคม กลุ่มความเบี่ยงเบน และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

คณะมานุษยวิทยา ศึกษาเกี่ยวกับตัวมนุษย์ ผลงานของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เช่น ภาษา วัฒนธรรม ตลอดจนพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน การศึกษามานุษยวิทยา ในคณะแบ่งออกเป็นกลุ่มวิชาใหญ่ ๆ คือ กลุ่มวิชาทฤษฎี กลุ่มวิชาระเบียบวิธี กลุ่มวิชาวัฒนธรรมและสังคม วิเคราะห์ กลุ่มวิชาของวัฒนธรรม กลุ่มวิชาโบราณคดี และพิพิธภัณฑน์ และ กลุ่มวิชามานุษยวิทยาชีวภาพ

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ผู้ที่ศึกษาสามารถจบทั้งมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ และสายศิลป์ มีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษาด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาสามารถทำงานใน ด้านต่าง ๆ เช่น งานวิจัย งานด้านการวางแผนหรือวิเคราะห์นโยบาย และงานสอนหนังสือ เป็นต้น ส่วนงานอื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้ความรู้ทางสังคมวิทยาโดยตรง ได้แก่ งานฝึกอบรมหรือการประชุม

งานบริหาร เช่น ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ เซลล์แมน งานข่าว เช่น พนักงานข่าวกรอง ผู้สื่อข่าว พนักงานวิทยุ งานธุรการ เช่น เจ้าหน้าที่สโมสรงานฝ่ายบุคคล ทั้งในหน่วยงานของรัฐบาล หน่วยงานเอกชนและรัฐวิสาหกิจ องค์กรพัฒนาเอกชน และมูลนิธิต่าง ๆ เช่น โครงการสมุนไพรรเพื่อการพึ่งตนเอง สมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม ฯลฯ

คณะวนศาสตร์ คณะวนศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ในด้านต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็นสาขาให้เลือกศึกษาได้ดังนี้ การจัดการทรัพยากรป่าไม้ การเรียนในสาขาวิชานี้จะเรียนใน 3 แขนงวิชา ได้แก่

การจัดการลุ่มน้ำ ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางอุทกวิทยา การวางแผน การใช้ที่ดิน การอนุรักษ์ดินและน้ำ การวิเคราะห์ลุ่มน้ำ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การจัดการป่าไม้ ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ การสำรวจ ทรัพยากรป่าไม้ การวิเคราะห์ภาพถ่ายจากดาวเทียม การทำแผนที่การใช้ที่ดิน เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรป่าไม้ การตลาด ป่าไม้

อุทยานและนันทนาการ ศึกษาเกี่ยวกับหลักนันทนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พฤติกรรมนันทนาการ การวิเคราะห์และออกแบบภูมิทัศน์ เทคนิคการสื่อความหมายสิ่งแวดล้อม การวางแผนอุทยานและพื้นที่นันทนาการ

วิศวกรรมป่าไม้ ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์งานด้านวิศวกรรมและคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานป่าไม้ เช่น การสำรวจรังวัดทำแผนที่ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ การทำระดับพื้นที่ การทำทางซักลากไม้ การสร้างบ้านพัก สะพาน ถนน บ่อน้ำ ในงานป่าไม้ ตลอดจนการนำไม้ออกจากป่าให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ป่าไม้

วนศาสตร์ชุมชน ศึกษาเกี่ยวกับด้านป่าไม้และชุมชนชนบท อันได้แก่ การใช้ประโยชน์ที่ดิน หลักวนเกษตร ชีววิทยาประยุกต์ในการปลูกพืช การส่งเสริมการป่าไม้ในการพัฒนาชนบท การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ป่าไม้มีขนาดย่อม วิทยาศาสตร์ชีวภาพป่าไม้ การเรียนในสาขานี้ แบ่งการเรียนออกเป็น 3 แขนงวิชา ได้แก่

ชีววิทยาป่าไม้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตในป่า เมล็ดพันธุ์ไม้ป่า สรีรวิทยาของไม้ อนุกรมวิธานของพันธุ์ไม้ป่า นิเวศวิทยาของป่า การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และแมลงศัตรูของพืช โรคพืช

วิทยาศาสตร์สัตว์ป่าและทุ่งหญ้า ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของสัตว์ป่า นิเวศวิทยาและการอนุรักษ์สัตว์ป่า นิเวศวิทยาป่าไม้และสัตว์ป่า เทคนิคการจัดการจัดการสัตว์ป่า การเลี้ยงสัตว์ พืชอาหารสัตว์ เทคนิคการศึกษาสัตว์ป่า การจัดการทุ่งหญ้า การใช้ประโยชน์ทุ่งหญ้า

วนวัฒนวิทยา ศึกษาเกี่ยวกับการปลูกบำรุงป่าไม้ พันธุศาสตร์ เมล็ดพันธุ์ไม้ การป้องกันป่าไม้และไฟป่า ปฐพีวิทยาป่าไม้ อาหารพืช แมลงศัตรูป่าไม้ วนวัฒนวิทยาเขตเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางไม้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติพื้นฐานของไม้และการใช้ประโยชน์ไม้ควบคู่ไปกับการศึกษาด้านวิศวกรรม

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ รักป่า รักธรรมชาติ

แนวทางในการประกอบอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสเข้าทำงานที่กรมป่าไม้ค่อนข้างสูง เนื่องจากมีเพียงคณะวนศาสตร์แห่งเดียวที่ผลิตปริญญาตรีด้านนี้ นอกจากนี้สามารถทำงานได้ที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ บริษัทไม้อัดไทย และอุตสาหกรรมเกี่ยวกับไม้ รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ตลอดจนเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ และประกอบอาชีพอิสระ เป็นต้น

อ้างอิงจาก <http://unigang.com/Article/884>

ใบงาน
เรื่อง คณะในฝัน

1. นักเรียนมีการวางแผน มีเป้าหมายในการเลือกแผนการเรียนอะไร เพื่อเป็นพื้นฐานในการเลือกศึกษาต่อในคณะที่ต้องการ

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนต้องการเรียนต่อในกลุ่มสาขาวิชาใด

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนต้องการเรียนในคณะใด เพราะอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 คณะ)

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนต้องการประกอบอาชีพอะไรในอนาคต

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

แนวคิด

การมีความรู้ ความเข้าใจในอาชีพต่าง ๆ ทำให้ได้รับข้อมูลที่กว้างขวาง และครอบคลุม องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของอาชีพ ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมกับ ความสามารถ ความสนใจและความถนัดของตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ความหมายและความสำคัญในการประกอบอาชีพ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ตนเองมีความสนใจอาชีพใด
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลอาชีพที่ตนเองสนใจด้วยตนเอง
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพสุจริต
5. เพื่อให้นักเรียนรู้จักการวางแผนเพื่อเข้าสู่อาชีพที่ตนเองสนใจ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ครูสนทนาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนลองสังเกตว่าการดำเนินชีวิต ของคนเรา แต่ละคนก็ต้องมีหน้าที่ของตนเองแตกต่างกันไป นักเรียนก็เช่นกันต้องมีหน้าที่ตาม บทบาทของตนเอง

ครูพูดถึงเรื่องอาชีพ โดยให้นักเรียนได้สังเกตจากสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น ใน ห้องเรียนของนักเรียนเอง กว่าจะประกอบขึ้นมาเป็นห้อง 1 ห้อง นักเรียนคิดว่าจะต้องมีอาชีพ ไດบ้างที่เกี่ยวกับการประกอบกันเป็นห้องห้องนี้ ครูใช้เวลา นักเรียนคิดคำตอบ คนละ 1 คำตอบ แล้วครูถามทีละคนเพื่อเป็นการระดมสมอง

ครูอภิปรายชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายของสาขาอาชีพ โดยเล่าถึงสิ่งที่ครูได้ให้ นักเรียนยกตัวอย่างอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประกอบเป็นห้องเรียนของนักเรียนว่า เป็นเพียงตัวอย่าง หนึ่งเท่านั้น ในโลกของเรายังมีอาชีพมากมาย ซึ่งหากนักเรียนรู้จักอาชีพ และข้อมูลที่สำคัญของการประกอบอาชีพ ก็จะทำให้ นักเรียนมีแนวทางในการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น

2. ขั้นตอนกิจกรรม

2.1 ครูจัดระเบียบนักเรียนเป็นแถว เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ออกมาเขียนอาชีพที่นักเรียนใฝ่ฝันบนหน้ากระดาน เพื่อเป็นการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนอย่างคร่าว ๆ

2.2 ครูสุ่มถามนักเรียนประมาณ 4 – 5 คนว่า ถ้านักเรียนได้พูดคุยกับบุคคลที่ประกอบอาชีพที่นักเรียนสนใจ นักเรียนจะถามคำถามใดเป็นอันดับแรก โดยคำถามนั้นต้องเป็นคำถามที่นักเรียนอยากรู้มากที่สุด

2.3 ครูนำอภิปรายว่าเพราะเหตุใด นักเรียนจึงควรรู้ข้อมูลของการประกอบอาชีพ เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีแนวทางที่ดีในการประกอบอาชีพในอนาคต

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูบรรยายในหัวข้อเรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้สื่อ Power Point และให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลที่สำคัญ

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

สื่อและอุปกรณ์

สไลด์คอมพิวเตอร์เรื่องข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนนำเสนออาชีพที่นักเรียนสนใจ
3. ความสนใจในการเรียน

กิจกรรมที่ 7

ข้อมูลอาชีพ

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเรียบร้อย นักเรียนให้ความสนใจอาชีพต่าง ๆ นักเรียนรู้จักอาชีพมากขึ้น ครูอธิบายให้นักเรียนเห็นความสำคัญของทุกอาชีพ ครูให้ข้อมูลเพิ่มเติม เช่น ลักษณะอาชีพ รายได้ ตำแหน่ง สวัสดิการ ความก้าวหน้า และความปลอดภัย นักเรียนบางคนสามารถต่อยอดธุรกิจของครอบครัวให้มีรายได้ มีความมั่นคงมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมอาชีพที่นักเรียนสนใจ

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม บุคลิกภาพกับอาชีพ

แนวคิด

บุคลิกภาพ คือ ลักษณะโดยรวมของพฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งรวมถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความรู้สึกนึกคิดที่เป็นของบุคคลนั้น อันส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรม และลักษณะนิสัยเฉพาะของแต่ละคน ซึ่งแตกต่างกันไป คนที่เลือกอาชีพได้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนมากที่สุด จะมีความพึงพอใจในอาชีพ และส่งผลให้ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะ และบุคลิกภาพในอาชีพที่ตนเองสนใจ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจคุณสมบัติของอาชีพต่าง ๆ
3. เพื่อให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- 1.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนสำรวจจุดเด่นของตนเอง
- 1.2 บอกชื่ออาชีพที่นักเรียนสนใจ คนละ 1 อาชีพ ไม่ให้ซ้ำกัน

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ครูแจกใบความรู้เรื่อง บุคลิกภาพกับอาชีพ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คุณสมบัติของอาชีพต่าง ๆ
- 2.2 ครูแจกใบงาน อาชีพที่ฉันต้องการเพื่อให้นักเรียนรู้จัก และเข้าใจตนเองด้านบุคลิกภาพ

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ครูกล่าวสรุป บุคลิกภาพกับอาชีพ ได้แก่ กลุ่มในโลกแห่งความเป็นจริง กลุ่มชอบสืบค้น สอบสวน กลุ่มศิลปะ กลุ่มสังคม กลุ่มกล้าคิดกล้าทำ กลุ่มจริงจัง และมีระเบียบแบบแผน

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบความรู้เรื่อง เรื่อง บุคลิกภาพกับอาชีพ
2. สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง บุคลิกภาพกับอาชีพ
3. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ John and Holland

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ John and Holland
3. ตรวจแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

กิจกรรมที่ 8

บุคลิกภาพกับอาชีพ

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

บรรยากาศการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนให้ความสนใจ ครูให้นักเรียนสำรวจตนเองจากการทำแบบทดสอบการวางแผนเพื่อการศึกษาและอาชีพเพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองด้านบุคลิกภาพและเลือกอาชีพที่เหมาะสม บุคลิกภาพของบุคคล 6 กลุ่ม ได้แก่

1. บุคลิกภาพแบบจริงจัง
2. บุคลิกภาพแบบใช้เซาว์ปัญญาและความคิดแบบนักวิชาการ
3. บุคลิกภาพแบบคิดปิ่น
4. บุคลิกภาพแบบบริการสังคมและชอบสมาคม
5. บุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ
6. บุคลิกภาพแบบยึดมั่นและมีระเบียบแบบแผน

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูให้คำปรึกษากับนักเรียน แนะนำให้เลือกประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของตนเอง

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ของ John L. Holland

คำสั่ง : ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้องและตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด

ด้านกิจกรรม

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องว่าง “ชอบ” สำหรับกิจกรรมที่ท่านชอบทำ และทำเครื่องหมายกากบาท X ลงในช่องคำว่า “ไม่ชอบ” สำหรับกิจกรรมที่ท่านไม่ชอบทำ หรือไม่สนใจที่จะทำ

R	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ		
2. ซ่อมรถชนิดต่างๆ		
3. ซ่อมเครื่องจักรกลต่างๆ		
4. ประกอบสิ่งต่างๆ ด้วยไม้		
5. ขับรถบรรทุกหรือแทรกเตอร์		
6. ใช้เครื่องมือแกะสลักโลหะ น้ำหรือเครื่องมือที่เป็นเครื่องจักร		
7. ปรับความเร็วเครื่องรถยนต์หรือจักรยานยนต์ให้สูงขึ้น		
8. เลือกเรียนวิชาที่ต้องปฏิบัติงานในโรงฝึกงาน		
9. เลือกเรียนวิชาเขียนแบบเครื่องจักรกล		
10. เลือกเรียนวิชาทำของใช้ด้วยไม้ (เรียนวิชาช่างไม้)		
11. เลือกเรียนวิชาช่างเครื่องยนต์		
รวม		

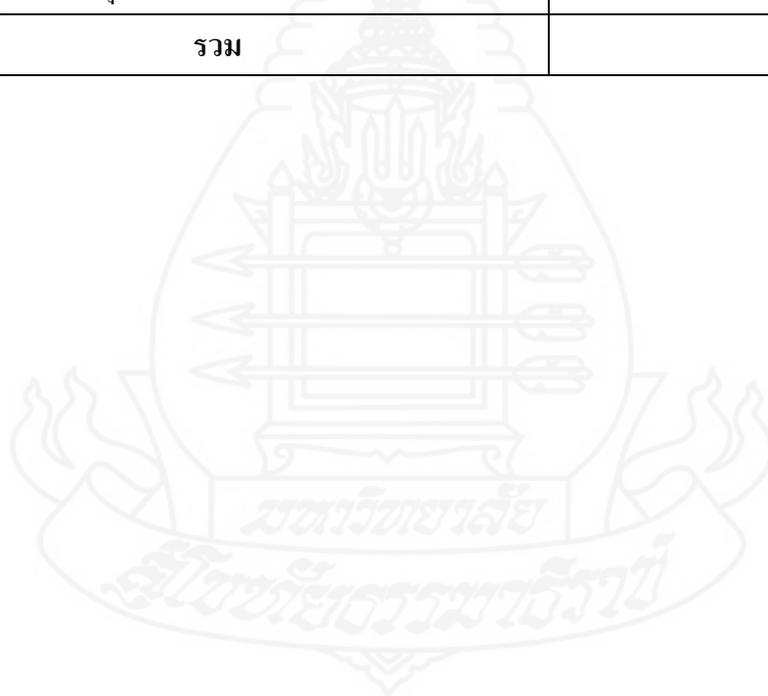
I	ชอบ	ไม่ชอบ
1. อ่านหนังสือหรือวารสารเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์		
2. ทำงานในห้องทดลอง		
3. ทำงานโครงการทางวิทยาศาสตร์		
4. สร้างหุ่นจำลองของจรวด		
5. ทำงานเกี่ยวกับเครื่องปฏิบัติการทางเคมี		
6. อ่านเรื่องพิเศษอื่นๆ ตามที่ตนเองชอบ		
7. แก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์หรืออักษรไขว้		
8. เลือกเรียนวิชาฟิสิกส์		
9. เลือกเรียนวิชาเคมี		
10. เลือกเรียนวิชาเรขาคณิต		
11. เลือกเรียนวิชาชีววิทยา		
รวม		

A	ชอบ	ไม่ชอบ
1. เขียนภาพเส้น ภาพวาด หรือเขียนภาพสี		
2. ชมการแสดงละคร		
3. ออกแบบเครื่องเฟอร์นิเจอร์หรืออาคาร		
4. รวมวงเล่นดนตรี รวมกลุ่มดนตรีหรือวงดุริยางค์		
5. ฝึกซ้อมดนตรี		
6. ไปชมการแสดงดนตรี		
7. อ่านหนังสือนวนิยายที่ได้รับความนิยมกว้างขวาง		
8. เขียนภาพคนหรือถ่ายภาพคน (วาดรูปเหมือนหรือถ่ายภาพ)		
9. อ่านบทละคร		
10. เขียนและอ่านบทประพันธ์		
11. เลือกเรียนวิชาศิลปะ		
รวม		

S	ชอบ	ไม่ชอบ
1. เขียนจดหมายถึงเพื่อน		
2. ไปร่วมพิธีทางศาสนา ทำบุญ ฟังธรรม		
3. เป็นสมาชิกของสโมสรทางสังคม		
4. ช่วยเหลือผู้อื่นในปัญหาส่วนตัว		
5. ดูแลเด็ก ๆ		
6. ไปร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์		
7. เต้นรำ		
8. อ่านหนังสือจิตวิทยา		
9. ไปงานสังสรรค์และประชุม		
10. ไปดูการแข่งขันกีฬา		
11. หาเพื่อนใหม่ (รู้จักเพื่อนใหม่)		
รวม		

E	ชอบ	ไม่ชอบ
1. มีอำนาจเหนือผู้อื่น		
2. ขายของ		
3. อภิปรายเรื่องการเมือง		
4. ดำเนินการธุรกิจ หรือ ธุรกิจส่วนตัว		
5. ไปประชุม		
6. กล่าวปราศรัย		
7. เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานชนิดใดก็ได้		
8. นิเทศงานให้ผู้อื่น (ให้ปรึกษาเรื่องงานแก่ผู้อื่น)		
9. ไปพบบุคคลสำคัญ		
10. นำกลุ่มเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายบางประการ		
11. ร่วมในการรณรงค์ทางการเมือง		
รวม		

C	ชอบ	ไม่ชอบ
1. คู่มือรักษาโต๊ะและห้องให้สะอาด		
2. พิมพ์ดีดเอกสารหรือจดหมาย		
3. บวก ลบ คูณ และหารเลขในงานธุรกิจหรือบัญชี		
4. ควบคุมเครื่องจักรกลทางธุรกิจต่างๆ ชนิด		
5. คู่มือรักษารายงานบันทึกค่าใช้จ่าย		
6. เลือกเรียนวิชาพิมพ์ดีด		
7. เลือกเรียนวิชาธุรกิจ		
8. เลือกเรียนวิชาบัญชี		
9. เลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทางธุรกิจ		
10. จัดเก็บจดหมาย รายงาน บันทึก เป็นต้น		
11. เขียนจดหมายธุรกิจ		
รวม		

ด้านความสามารถ

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องคำว่า “ชอบ” สำหรับกิจกรรมที่ทำได้ดีหรือสามารถทำได้ และทำเครื่องหมายกากบาท X ลงในช่องคำว่า “ไม่ชอบ” สำหรับกิจกรรมที่ไม่เคยทำ หรือทำได้ไม่ดี

R	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ข้าพเจ้าได้ใช้เครื่องมือชนิดที่มีกำลังแรงในโรงฝึกงานไม้ เช่น เลื่อย Power Saw หรือเครื่องกลึงหรือเครื่องขัด		
2. ข้าพเจ้ารู้วิธีใช้ไวร์ที่มีเตอร์เครื่องมือวัดไฟฟ้า		
3. ข้าพเจ้าสามารถปรับคาบยูเรเตอร์		
4. ข้าพเจ้าได้ใช้เครื่องมือชนิดที่มีกำลังแรงเช่น เครื่องเจาะโลหะขนาดใหญ่ หรือเครื่องจักรเย็บผ้า		
5. ข้าพเจ้าสามารถทาน้ำมันขัดเงา เครื่องเรือนที่ไม่สวยหรือเครื่องใช้ต่างๆ		
6. ข้าพเจ้าสามารถอ่านพิมพ์เขียนได้		
7. ข้าพเจ้าสามารถซ่อมแซมเครื่องไฟฟ้าได้		
8. ข้าพเจ้าสามารถซ่อมแซมเครื่องเรือนได้		
9. ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาพเครื่องจักรกลได้		
10. ข้าพเจ้าสามารถซ่อมเครื่องโทรศัพท์ได้		
11. ข้าพเจ้าสามารถซ่อมท่อประปาในเรื่องง่ายๆ ได้		
รวม		

I	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการทำงานของท่อสุญญากาศ		
2. ข้าพเจ้าสามารถบอกชื่ออาหารที่มีโปรตีนสูงได้ 3 ชนิด		
3. ข้าพเจ้าเข้าใจคำว่า “เวลาครึ่งชีวิต” (half-life) ของธาตุกัมมันตภาพรังสี		
4. ข้าพเจ้าสามารถใช้ตาราง logarithm ได้		
5. ข้าพเจ้าสามารถใช้สไลด์ได้		
6. ข้าพเจ้าสามารถชี้บอกหมู่ควาได้ 3 หมู่		
7. ข้าพเจ้าสามารถใช้กล้องจุลทรรศน์		
8. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายหน้าที่ของเม็ดโลหิตขาวได้		
9. ข้าพเจ้าสามารถแปลความหมายสูตรง่าย ๆ ทางเคมีได้		
10. ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทำไมความเค็มจึงไม่ตกลงสู่พื้นโลก		
11. ข้าพเจ้าได้เคยร่วมในงานแสดงนิทรรศการ หรือการประกวดทางวิทยาศาสตร์		
รวม		

A	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ข้าพเจ้าสามารถเล่นดนตรีบางชนิดได้		
2. ข้าพเจ้าสามารถร่วมในการร้องเพลงหมู่ได้		
3. ข้าพเจ้าสามารถแสดงเดี่ยวดนตรีบางชนิดได้		
4. ข้าพเจ้าสามารถแสดงละครได้		
5. ข้าพเจ้าสามารถอ่านอย่างแสดงความรู้สึกรู้สึกได้		
6. ข้าพเจ้าสามารถแสดงความหมายด้วยการเดินรำสมัยใหม่หรือเต้นบัลเลต์ได้		
7. ข้าพเจ้าสามารถร่างภาพคนให้เหมือนได้		
8. ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาพสีหรือปั้นรูปได้		
9. ข้าพเจ้าสามารถทำเครื่องปั้นดินเผาได้		
10. ข้าพเจ้าสามารถออกแบบเสื้อแบบประกาศโฆษณา หรือแบบเครื่องเรือนได้		
11. ข้าพเจ้าแต่งเครื่องหรือคำประพันธ์ได้ดี		
รวม		

S	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ข้าพเจ้าเก่งในการที่จะอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ผู้อื่นฟัง		
2. ข้าพเจ้าได้ร่วมในการบริจาคเพื่อการกุศล หรือเคยขับรถแข่งเพื่อหาเงินการกุศล		
3. ข้าพเจ้าสามารถร่วมปฏิบัติงานกับผู้อื่นได้ดี		
4. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการทำให้ผู้อื่น ซึ่งมีอายุมากกว่าข้าพเจ้ามีความสุขสนานได้		
5. ข้าพเจ้าสามารถเป็นผู้ให้การรับรองที่ดีได้		
6. ข้าพเจ้าสามารถนั่งสอนเด็กๆ ให้เรียบร้อยอย่างสบายๆ		
7. ข้าพเจ้าสามารถวางแผนการรื่นเริง หรือสนุกสนานในงานรื่นเริงได้		
8. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งอารมณ์เสีย หรือได้รับความลำบากใจได้		
9. ข้าพเจ้าทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยอาสาสมัครในโรงพยาบาล คลินิก หรือตามบ้าน		
10. ข้าพเจ้าสามารถวางแผนสำหรับจัดงานของโรงเรียน หรืองานทางด้านสังคมของวัดได้		
11. ข้าพเจ้าเก่งในการพิจารณาบุคลิกลักษณะของคน		
รวม		

E	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ข้าพเจ้าได้รับเลือกให้ปฏิบัติงานในสำนักงาน ในโรงเรียน หรือวิทยาลัย		
2. ข้าพเจ้าสามารถให้คำแนะนำในการทำงานแก่ผู้อื่นได้		
3. ข้าพเจ้ามีพลังงานเหลือหลายและมีความกระตือรือร้นมากมาย		
4. ข้าพเจ้าเก่งในการที่จะให้ผู้อื่นทำงานในแบบวิธีของข้าพเจ้า		
5. ข้าพเจ้าเป็นคนขายของที่สามารรถ		
6. ข้าพเจ้าได้แสดงตนเป็นหัวหน้าของกลุ่มในการนำเสนอข้อเสนอแนะ หรือข้อเรียกร้องต่อบุคคลผู้มีอำนาจเหนือได้		
7. ข้าพเจ้าได้รับรางวัลในการทำงานในฐานะผู้จำหน่ายของหรือหัวหน้างาน		
8. ข้าพเจ้าริเริ่มดำเนินธุรกิจการค้าหรือบริการของตนเอง		
9. ข้าพเจ้ารู้วิธีที่จะเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ		
10. ข้าพเจ้าเป็นนักถกเถียงที่ดี (good debater)		
11. ข้าพเจ้าเป็นผู้จัดตั้งชุมนุมรวมกลุ่ม หรือแก๊ง		
รวม		

C	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ข้าพเจ้าสามารถพิมพ์ดีดได้นาทีละ 40 คำ		
2. ข้าพเจ้าสามารถใช้เครื่องถ่ายเอกสารหรือเครื่องบวกลบเลขได้		
3. ข้าพเจ้าสามารถเขียนชวเลขได้		
4. ข้าพเจ้าสามารถจัดเก็บจดหมาย โต้ตอบหรือเอกสารอื่นได้		
5. ข้าพเจ้าสามารถทำงานในสำนักงานได้		
6. ข้าพเจ้าสามารถใช้เครื่องจักรสำหรับทำบัญชีได้		
7. ข้าพเจ้าสามารถทำงานเกี่ยวกับเอกสารได้มากมายภายในเวลาเพียงเล็กน้อย		
8. ข้าพเจ้าสามารถใช้เครื่องคิดเลขได้		
9. ข้าพเจ้าสามารถใช้อุปกรณ์ในการรวบรวมข้อมูลได้ เช่น เครื่องมือเจาะการ์ด (keypunch)		
10. ข้าพเจ้าสามารถแยกประเภทรายการรับและจ่ายได้ (credits & debits)		
11. ข้าพเจ้าสามารถทำบันทึกการจ่ายและการขายได้		
รวม		

ด้านการอาชีพ

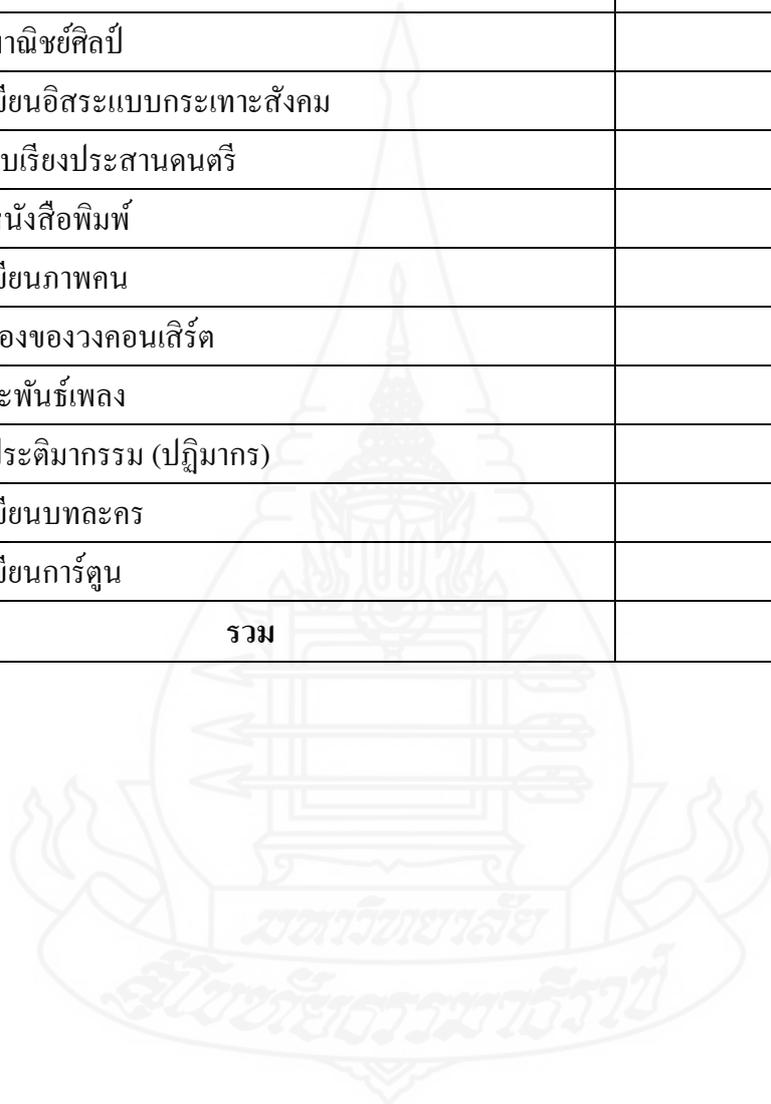
ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องคำว่า “ชอบ” สำหรับอาชีพที่สนใจหรือ
 จะทำกิจกรรมที่ทำ และทำเครื่องหมายกากบาท X ลงในช่องคำว่า “ไม่ชอบ” สำหรับอาชีพ
 ที่ไม่ชอบหรือไม่สนใจ

R	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ช่างเครื่องจักรกล เครื่องบิน		
2. ผู้เชี่ยวชาญทางการประมงและสัตว์ป่า		
3. ช่างเครื่องยนต์		
4. ช่างไม้		
5. ผู้คุมเครื่องตัดที่ใช้เครื่องจักร		
6. นักสำรวจ		
7. ผู้ตรวจการก่อสร้าง		
8. ผู้ควบคุมเครื่องวิทยุ		
9. พนักงานสถานบริการเติมน้ำมัน		
10. พนักงานเพาะชำต้นไม้		
11. พนักงานขับรถประจำทางระยะไกล		
12. วิศวกรรถไฟ		
13. ช่างเครื่องกล		
14. ช่างไฟฟ้า		
รวม		

I	ชอบ	ไม่ชอบ
1. นักอุตุนิยมวิทยา		
2. นักชีววิทยา		
3. นักดาราศาสตร์		
4. ช่างเทคนิคห้องปฏุงยา		
5. นักมานุษยวิทยา		
6. นักสัตววิทยา (zoologist)		
7. นักเคมี		
8. นักวิจัยวิทยาศาสตร์ซึ่งทำงาน โดยอิสระ		
9. นักเขียนบทความทางวิทยาศาสตร์		
10. บรรณาธิการวารสารทางวิทยาศาสตร์		
11. นักธรณีวิทยา		
12. นักพฤกษวิทยา		
13. พนักงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์		
14. นักฟิสิกส์		
รวม		

A	ชอบ	ไม่ชอบ
1. นักแต่งคำประพันธ์ – กวี		
2. ผู้กำกับวงดนตรี		
3. นักดนตรี		
4. นักประพันธ์		
5. นักพาณิชย์ศิลป์		
6. นักเขียนอิสระแบบกระทาะสังคม		
7. ผู้เรียบเรียงประสานดนตรี		
8. นักหนังสือพิมพ์		
9. นักเขียนภาพคน		
10. นักร้องของวงคอนเสิร์ต		
11. ผู้ประพันธ์เพลง		
12. นักประติมากรรม (ปฏิมากร)		
13. นักเขียนบทละคร		
14. นักเขียนการ์ตูน		
รวม		

S	ชอบ	ไม่ชอบ
1. นักสังคมสงเคราะห์, นักสังคมวิทยา		
2. ครูโรงเรียนมัธยม		
3. ผู้เชี่ยวชาญเยาวชนเหลือขอ		
4. ผู้บำบัดเกี่ยวกับการพูดบกพร่อง		
5. ผู้ให้คำปรึกษาเรื่องครอบครัว (การแต่งงาน)		
6. อาจารย์ใหญ่โรงเรียน		
7. ผู้อำนวยการสนามเด็กเล่น – สวนสาธารณะ		
8. นักจิตวิทยาคลินิก		
9. ครูสังคมศึกษา		
10. ผู้อำนวยการสถานสวัสดิการสังคม		
11. ผู้อำนวยการค่ายเยาวชน		
12. ผู้แนะแนวปัญหาส่วนตัว		
13. ผู้ทำกรณีทางจิตเวช		
14. ผู้แนะแนวอาชีพ		
รวม		

E	ชอบ	ไม่ชอบ
1. นักการตลาด นักพยากรณ์ ผู้เล่นหุ้น		
2. ผู้จัดซื้อ		
3. หัวหน้าฝ่ายจัดการโฆษณา		
4. ผู้แทนฝ่ายโรงงานผู้ผลิต		
5. ผู้จัดการรายการโทรทัศน์		
6. ผู้จัดการโรงแรม		
7. นักบริหารธุรกิจ ผู้จัดการด้านธุรกิจ		
8. ผู้จัดการภัตตาคาร		
9. หัวหน้าประกอบพิธีกรรม พิธีกร		
10. พนักงานเดินตลาด		
11. ผู้ขายบ้านจัดสรร และที่ดิน		
12. ผู้อำนวยการฝ่ายโฆษณา		
13. ผู้จัดการติดต่อแข่งขันกีฬา (sport promoter)		
14. ผู้จัดการฝ่ายขาย		
รวม		

C	ชอบ	ไม่ชอบ
1. นักบัญชี		
2. ครูสอนวิชาธุรกิจ		
3. ผู้พิจารณางบประมาณ		
4. ผู้ตรวจสอบบัญชีที่มีใบอนุญาต		
5. พนักงานตรวจหลักทรัพย์		
6. พนักงานชวเลข ผู้บันทึกในศาล		
7. พนักงานรับและจ่ายเงินธนาคาร		
8. ผู้อำนวยการเงินภาษี		
9. ผู้คุมสต็อกของ		
10. ผู้ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์		
11. ผู้วิเคราะห์สถานภาพทางการเงิน		
12. ผู้ประเมินราคาสินค้า		
13. พนักงานจ่ายเงิน		
14. ผู้ตรวจสอบบัญชีธนาคาร		
รวม		

การแปลผล

กิจกรรม

-----	-----	-----	-----	-----	-----
R	I	A	S	E	C

ความสามารถ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
R	I	A	S	E	C

การอาชีพ

-----	-----	-----	-----	-----	-----
R	I	A	S	E	C

รวมคะแนนทั้งหมด

-----	-----	-----	-----	-----	-----
R	I	A	S	E	C

ตัวอักษรซึ่งมีคะแนนรวมสูงสุด 3 ตัว จะเป็นตัวแสดงรหัสย่อ (summary cods) จงเขียนรหัสย่อของท่านลงข้างล่างนี้ (ถ้าหากมีคะแนนซึ่งมีคะแนนซ้ำกัน 2 ตัว จงเขียนอักษรทั้ง 2 นั้นลงในช่องเดียวกัน)

รหัสย่อ

_____	_____	_____
สูงสุด	ที่สอง	ที่สาม

จากการแปลผลแผนการเรียนที่ข้าพเจ้าสามารถศึกษาต่อได้คือ

ขณะที่ข้าพเจ้าสามารถเข้าศึกษาต่อได้คือ

ที่มา แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ John and Holland (1973)

แปลโดย กระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม เปิดโลกอาชีพสู่อาเซียน

แนวคิด

ศึกษาอาชีพสู่อาเซียน และทำความเข้าใจความสำคัญของการเปิดโลกอาชีพสู่อาเซียน โดยวิธีการบรรยาย เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในอนาคต ทราบแนวโน้มของตลาดแรงงาน รวมถึงอาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายได้หลายประเทศ เข้าใจคุณสมบัติของอาชีพ อันเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การศึกษาของสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจอาชีพสู่อาเซียน
2. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้เรื่องคุณสมบัติของอาชีพสู่อาเซียน
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายอาชีพสู่อาเซียนได้
4. เพื่อให้ นักเรียนมีวินัย มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนในอาชีพสู่อาเซียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ในปี พ.ศ. 2558 จะเปิดโลกสู่อาเซียน สิ่งที่สำคัญคือการเตรียมความพร้อมรู้จักกับอาเซียน

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

ครูเปิดสื่อการสอน เรื่องประชาคมอาเซียน ASEAN Community 2015) ให้ นักเรียนชมเนื้อหาเกี่ยวกับการทำความรู้จักว่าอาเซียนคืออะไร หลังจากนั้นครูบรรยายเรื่องประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาราม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย เวียดนาม

ครูบรรยายประกอบสื่อการสอน เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สิ่งที่เกิดขึ้น คือ

1. เคลื่อนย้ายสินค้าเสรี
2. เคลื่อนย้ายการค้าบริการเสรี
3. เคลื่อนย้ายการลงทุนเสรี
4. เคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี
5. เคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี

ครูอธิบายจุดประสงค์ของประชาคมอาเซียนว่าเพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่มีเอกภาพ มีอัตลักษณ์ร่วมกันท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความเอื้ออาทรต่อกัน และแบ่งปันกัน ประชาชนได้รับการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และประเทศไทยก็มีมาตรการรับมือกับการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน โดยการศึกษาถูกกำหนดให้เป็นกลไกหลักในการนำอาเซียนก้าวสู่ความเจริญรุ่งเรือง ทางเศรษฐกิจ และสังคม การมีศักยภาพในการแข่งขัน และอำนาจต่อรองการเจรจา กับกลุ่มประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ

จุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของประเทศไทย คือ การสร้างข้อตกลงในคุณสมบัติอาชีพเสรีร่วมกัน 7 อาชีพ ครอบคลุมอาชีพเสรีอาเซียน ซึ่งตอนนี้เป็นที่ตกลงกัน เป็นที่แน่นอนแล้วมี 7 อาชีพ ได้แก่

1. อาชีพแพทย์ (Medical Practitioners)
2. อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners)
3. อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services)
4. อาชีพวิศวกร (Engineering Services)
5. อาชีพพยาบาล (Nursing Services)
6. อาชีพการสำรวจ (Surveying Qualifications)
7. อาชีพสถาปนิก (Architectural Services)

3. ขั้นสรุป

ใช้เทคนิคการตั้งคำถามว่า นักเรียนรู้หรือไม่ว่า สัญลักษณ์ที่มาของอาเซียนนั้นมาจากรวงข้าว 10 รวง เพราะประชาคมอาเซียนของเรามีการส่งออก และบริโภคข้าวและแป้งเป็นหลัก ดังนั้น หลังจากการเรียนในชั้นเรียนเสร็จสิ้น นักเรียนไปสืบค้นเกี่ยวกับประเทศประชาคมอาเซียนว่ามีลักษณะทางภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ฯลฯ อย่างไร เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง อันเป็น 1 ในทักษะที่จำเป็น คือ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบความรู้ เรื่อง อาชีพเสรีสู่อาเซียน
2. สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง อาชีพเสรีสู่อาเซียน

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนส่งตัวแทนมานำเสนอประชาคมอาเซียน
3. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมที่ 9

เรื่อง เปิดโลกอาชีพสู่อาเซียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

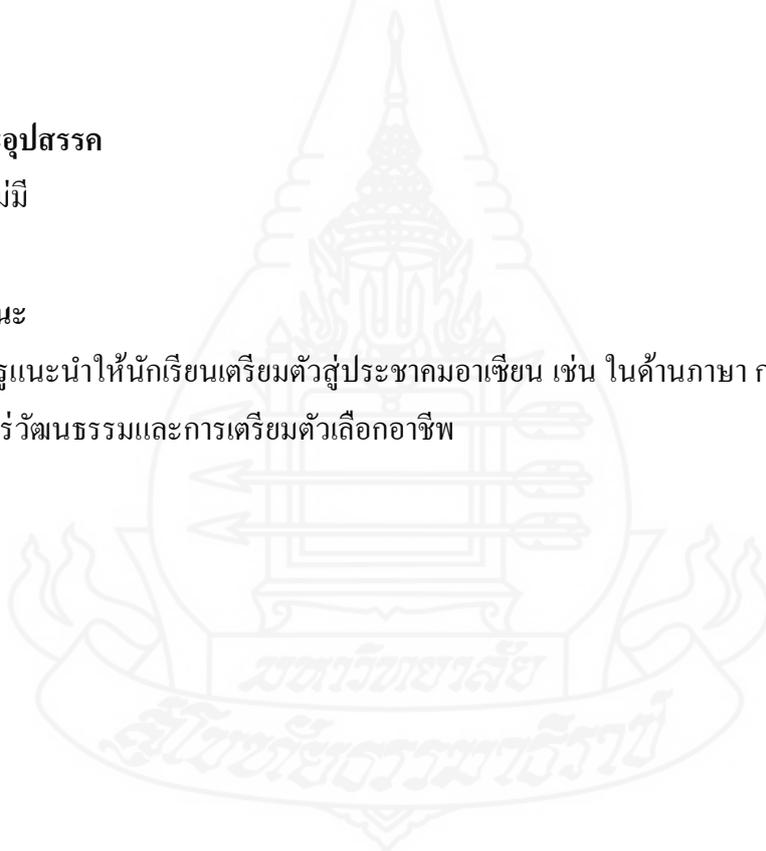
บรรยากาศการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูกล่าวถึงการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะมีการเปลี่ยนแปลง เช่น อาชีพเสรีอาเซียน ได้แก่ อาชีพแพทย์ ทันตแพทย์ นักบัญชี วิศวกร พยาบาล การสำรวจ สถาปนิก ได้แก่ คุณสมบัติ หน่วยงานที่รับ นักเรียนให้ความสนใจนักเรียนมีคำถามถามครู ครูอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น นักเรียนศึกษาไปความรู้เพิ่มเติม

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูแนะนำให้นักเรียนเตรียมตัวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ในด้านภาษา การติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่วัฒนธรรมและการเตรียมตัวเลือกอาชีพ

ใบความรู้

เรื่อง เปิดโลกอาชีพสู่อาเซียน

ครูบรรยายถึงลักษณะและคุณสมบัติของอาชีพต่าง ๆ ดังนี้

แพทย์ MRA สาขาวิชาชีพแพทย์ (Medical Practitioners)

คุณสมบัติในการเป็นแพทย์ต่างชาติ

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาชีพแพทย์ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพแพทย์ (PMRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดและประเทศผู้รับ
2. จดทะเบียน และ/หรือได้รับใบอนุญาตจากประเทศแหล่งกำเนิด ที่ยังมีผลในปัจจุบัน
3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพแพทย์ไม่น้อยกว่า 5 ปี ต่อเนื่องในประเทศแหล่งกำเนิดก่อนที่จะสมัครขอขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต
4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ
5. ได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพแพทย์ (PMRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดว่าไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบอาชีพแพทย์ทั้งในประเทศแหล่งกำเนิดและประเทศอื่น ๆ เท่าที่ผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพแพทย์ (PMRA) รับผิดชอบ
6. แจ้งให้ทราบว่าจะไม่อยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือมีคดีความทางกฎหมายที่ยังค้างอยู่ในประเทศแหล่งกำเนิดและประเทศอื่น
7. มีคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ตามที่หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพแพทย์ (PMRA) หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้รับเห็นสมควรในการกำหนดคุณสมบัติของการขอขึ้นทะเบียน และ/หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแพทย์

หน่วยงานที่รับ

คณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพแพทย์	บรูไน ดารุสซาราม
แพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	กัมพูชา
แพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	อินโดนีเซีย
กระทรวงสาธารณสุข	ลาว
แพทยสภา	มาเลเซีย
แพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	พม่า
คณะกรรมการด้านกฎระเบียบวิชาชีพ	ฟิลิปปินส์

และคณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพแพทย์	
แพทยสภาและคณะกรรมการกำกับดูแลผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	สิงคโปร์
แพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	ไทย
กระทรวงสาธารณสุข	เวียดนาม

ทันตแพทย์

MRA สาขาวิชาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners)

คุณสมบัติในการเป็นทันตแพทย์ต่างชาติ

1. สำเร็จการศึกษาวิชาชีพทันตแพทย์ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพทันตแพทย์ (PDRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดและประเทศผู้รับ
2. จดทะเบียน และ/หรือได้รับใบอนุญาตจากประเทศแหล่งกำเนิดที่ยังมีผลในปัจจุบัน
3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพทันตแพทย์ไม่น้อยกว่า 5 ปีต่อเนื่องในประเทศแหล่งกำเนิด ก่อนที่จะสมัครขอขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต
4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (COD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ
5. ได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพทันตแพทย์ (PDRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดว่าไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้านเทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบวิชาชีพทันตแพทย์ทั้งในประเทศแหล่งกำเนิดและประเทศอื่น ๆ เท่าที่ผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพทันตแพทย์ (PORA) รับผิดชอบ
6. แจ้งให้ทราบว่า ไม่อยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือมีคดีความกฎหมายที่ยังค้างอยู่ในประเทศแหล่งกำเนิดและประเทศอื่น ๆ
7. มีคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ตามที่หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพทันตแพทย์ (PORA) หรืองานที่เกี่ยวข้องประเทศผู้รับเห็นสมควรในการกำหนดคุณสมบัติของการขอขึ้นทะเบียนและ/หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทันตแพทย์

หน่วยงานที่รับ

คณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพแพทย์	บรูไน ดารุสซาราม
ทันตแพทย์สภาและกระทรวงสาธารณสุข	กัมพูชา
ทันตแพทย์สภาและกระทรวงสาธารณสุข	อินโดนีเซีย
กระทรวงสาธารณสุข	ลาว
ทันตแพทย์สภา	มาเลเซีย

ทันตแพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	พม่า
คณะกรรมการด้านกฎระเบียบวิชาชีพ และคณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพแพทย์	ฟิลิปปินส์
ทันตแพทยสภาและคณะกรรมการกำกับดูแลผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	สิงคโปร์
ทันตแพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	ไทย
กระทรวงสาธารณสุข	เวียดนาม

นักบัญชี

MRA สาขาบัญชี (Accountancy Services)

1. การศึกษา

ต้องได้รับการศึกษาตามเงื่อนไขที่มีผลบังคับใช้อยู่ในประเทศ แหล่งกำเนิด ซึ่งหนังสือรับรองการศึกษาของบุคคลนั้นอาจถูกประเมินและยอมรับโดยคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี (NAB) และ/หรือสภาวิชาชีพบัญชี (PRA) ของประเทศผู้รับว่าผ่านเกณฑ์เงื่อนไขทางการศึกษาในประเทศผู้รับ

2. ใบอนุญาต

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นนอกเหนือจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี (NAB) และ/หรือสภาวิชาชีพบัญชี (PRA) กำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตอื่น ๆ ในการประกอบวิชาชีพ ประเทศสมาชิกอาเซียนภายใต้กฎระเบียบภายใน จะต้องพยายามอย่างเต็มความสามารถในการอำนวยความสะดวกให้นักบัญชีอาชีพ (PPA) ของประเทศสมาชิกอื่น ได้รับอนุมัติที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพบัญชี

3. การแสดงให้เห็นว่ามีความสามารถ

ประเทศสมาชิกอาเซียนยอมรับถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดให้นักบัญชีอาชีพ (PPA) ซึ่งขอให้มีการยอมรับในประเทศนั้น แสดงให้เห็นว่ามีความสามารถในการประกอบวิชาชีพเพื่อสร้างความมั่นใจว่านักบัญชีอาชีพ (PPA) มีความรู้ความสามารถครบถ้วนตามกฎระเบียบภายในของประเทศผู้รับ

4. ประสบการณ์

นักบัญชีอาชีพ (PPA) ที่ต้องการให้มีการยอมรับจะต้องมีประสบการณ์ครบถ้วนตามความต้องการที่ระบุไว้โดยประเทศผู้รับ

5. มาตรฐานและแนวทางของสภาวิชาชีพบัญชีนานาชาติ (International Federation of Accountants : IFAC)

ประเทศสมาชิกอาเซียนควรจะนำเอามาตรฐานและแนวทางของสภาวิชาชีพบัญชีนานาชาติ (IFAC) มาใช้ในการกำหนดความสามารถด้านวิชาชีพและคุณสมบัติต่าง ๆ สำหรับการประกอบวิชาชีพบัญชีของประเทศสมาชิกอาเซียน ภายใต้กฎระเบียบภายในของประเทศสมาชิก

วิศวกร

คุณสมบัติในการเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPE)

1. สำเร็จระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมที่ได้รับการยอมรับโดยองค์กรด้านการรับรองวิศวกรรมวิชาชีพไม่ว่าจะในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้รับ หรือที่ได้รับการประเมินและยอมรับว่าเทียบเท่ากับระดับการศึกษาดังกล่าว
2. มีการขึ้นทะเบียนหรือมีใบอนุญาตที่ยังมีผลในปัจจุบัน เพื่อประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศแหล่งกำเนิด ซึ่งออกให้โดยผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพ (PRA) ของประเทศสมาชิกอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายของตนด้านการขึ้นทะเบียน/การอนุญาต/การรับรองในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือคณะกรรมการติดตาม ตามข้อตกลง
3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติและมีความหลากหลายมาไม่ต่ำกว่าเจ็ด (7) ปี หลังจบการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องได้รับฝึคชองงานด้านวิศวกรรมที่เด่นชัดแล้วอย่างน้อยสอง (2) ปี
4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ
5. ได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพ (PRA) ของประเทศแหล่งกำเนิด และไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

พยาบาล

MRA สาขาวิชาชีพการพยาบาล (Nursing Services)

คุณสมบัติในการเป็นพยาบาลวิชาชีพต่างชาติ

1. สำเร็จการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล
2. จดทะเบียน และ/หรือได้รับใบอนุญาตจากประเทศแหล่งกำเนิด ที่ยังมีผลในปัจจุบัน
3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพพยาบาลไม่น้อยกว่า 3 ปีต่อเนื่อง ก่อนที่จะสมัครขอขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต
4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ

5. ได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาล (NRA) ของประเทศ แหล่งกำเนิดว่าไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและ จรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบวิชาชีพพยาบาล

6. มีคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ตามที่กำหนด เช่น ต้องแสดงผลตรวจร่างกายหรือผ่านการ ทดสอบสมรรถภาพ หรือกำหนดอื่นใดตามที่หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาลหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานของรัฐในประเทศผู้รับเห็นสมควรในการกำหนดคุณสมบัติของการขอขึ้น ทะเบียน และ/หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาล

หน่วยงานที่รับ

คณะกรรมการกำกับดูแลพยาบาลวิชาชีพ	บรูไน ดารุสซาราม
กระทรวงสาธารณสุข	กัมพูชา
กระทรวงสาธารณสุข	อินโดนีเซีย
กระทรวงสาธารณสุข	ลาว
คณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาลและผดุงครรภ์	มาเลเซีย
กระทรวงสาธารณสุขและสภาพพยาบาลและผดุงครรภ์	พม่า
คณะกรรมการด้านกฎระเบียบวิชาชีพ และคณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาล	ฟิลิปปินส์
คณะกรรมการกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาล	สิงคโปร์
สภาการพยาบาล	ไทย
กระทรวงสาธารณสุข	เวียดนาม

นักสำรวจ

MRA ในคุณสมบัติด้านการสำรวจ (Surveying Qualifications)

การศึกษา

ต้องได้รับการศึกษาตามเงื่อนไขที่มีผลบังคับใช้อยู่ในประเทศสังกัดที่อนุญาตการยอมรับ เป็นครั้งแรก ณ เวลาที่ให้การยอมรับนั้น หนังสือรับรองการศึกษาอาจถูกประเมินโดยประเทศผู้รับ และยอมรับว่าผ่านเกณฑ์เงื่อนไขทางการศึกษาของประเทศผู้รับ

การสอบ

ประเทศสมาชิกอาเซียนตระหนักว่าอาจมีความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้ขอผ่านการสอบอย่างใด อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างที่กำหนดขึ้นเพื่อให้มั่นใจว่า ผู้ขอมีความรู้เพียงพอตามกฎหมาย มาตรฐาน และหลักปฏิบัติ ที่สัมพันธ์กับระดับท้องถิ่น และระดับชาติของประเทศผู้รับประเทศ

สมาชิกอาเซียนตกลงว่า ผู้ขอซึ่งได้รับการยอมรับโดยองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ ในประเทศต้นสังกัดของผู้ขอ อาจไม่ต้องถูกให้เข้าสอบในการสอบรับรองคุณวุฒิทั้งหมด (ถ้ามี) ในการที่จะได้รับการยอมรับในประเทศผู้รับหากเห็นว่าเงื่อนไขทางการศึกษา และวิชาชีพเป็นไปตามที่ประเทศผู้รับกำหนด

สถาปนิก

MRA สาขาสถาปัตยกรรม (Architectural Services)

สถาปนิกวิชาชีพผู้ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. สำเร็จระดับปริญญาทางสถาปัตยกรรมที่ได้รับการยอมรับโดยองค์กรด้านการรับรองสถาปัตยกรรมวิชาชีพไม่ว่าจะในประเทศแหล่งกำเนิดหรือประเทศผู้รับ การศึกษาสถาปัตยกรรมต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 5 ปีการศึกษาในระบบภาคการศึกษาปกติ ซึ่งผ่านการรับรองหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแล้วในประเทศแหล่งกำเนิด
  2. มีการขึ้นทะเบียนหรือมีใบอนุญาตที่ยังมีผลในปัจจุบัน เพื่อประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศแหล่งกำเนิด การขึ้นทะเบียน/การอนุญาต/การรับรองในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม
  3. มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติและมีความหลากหลายมาไม่ต่ำกว่าสิบ 10 ปีหลังจบการศึกษา ทั้งนี้ต้องทำงานอย่างต่อเนื่องโดยตลอด 5 ปีในขณะที่ถือใบอนุญาตและจะต้องได้รับผิดชอบงานด้านสถาปัตยกรรมที่เด่นชัดตามที่ระบุอย่างน้อยสอง 2 ปีด้วย
  4. ปฏิบัติสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศแหล่งกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ และได้รับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพ (PRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดและไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศเมื่อบรรยายเสร็จ ครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามว่า แล้วเราจะต้องเตรียมตัวอย่างไร? (ฟังคำตอบจากนักเรียน) ครูอธิบายถึงทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีดังนี้**
- ความรับผิดชอบในหน้าที่ และความสามารถในการปรับตัว (ความสามารถในการดัดแปลงให้เหมาะสมได้) (Accountability and adaptability) คือ การฝึกความรับผิดชอบส่วนตัวและความยืดหยุ่นในบริบทส่วนตัว ที่ทำงาน และชุมชน กำหนดและบรรลุตามมาตรฐานและเป้าหมายที่สูงสำหรับตนเองและผู้อื่น อดทนต่อสภาวะที่คลุมเครือ

1. **ทักษะการสื่อสาร (communication skills)** คือ ความเข้าใจ การจัดการ และการสร้างการสื่อสารทางการพูด การเขียนที่มีประสิทธิภาพ และผ่านทางมัลติมีเดีย ในรูปแบบบริบทที่หลากหลาย
2. **ความคิดสร้างสรรค์และความกระตือรือร้น (ความอยากรู้อยากเห็น) ทางปัญญา (Creativity and Intellectual curiosity)** คือ การพัฒนา การนำไปใช้และการสื่อสารข้อคิดเห็นไปสู่ผู้อื่น เปิดรับและโต้ตอบแง่มุมที่ใหม่และหลากหลาย
3. **การคิดเชิงวิพากษ์และการคิดอย่างเป็นระบบ (Critical thinking and systems thinking)** คือ ฝึกการให้เหตุผลในการทำความเข้าใจและการสร้างทางเลือกที่ซับซ้อน การเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างระบบต่าง ๆ
4. **ข้อมูลและทักษะการอ่านเขียนสื่อ (Information and Media Literacy skills)** คือ การวิเคราะห์ การเข้าถึง การจัดการ การบูรณาการ การประเมินและการจัดทำข้อมูลในรูปแบบและสื่อที่หลากหลาย
5. **ทักษะระหว่างบุคคลและการร่วมมือประสานกัน (Interpersonal and Collaborative skills)** – รู้จักการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ; การปรับตัวในบทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่าง ; การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (productivity) กับผู้อื่น ; การเห็นอกเห็นใจ ; การเคารพในมุมมองที่แตกต่างกัน
6. **การระบุปัญหา การกำหนดและการแก้ปัญหา (Problem Identification, Formulation and solution)** – ความสามารถในการกำหนดขอบข่ายของปัญหา วิเคราะห์และแก้ปัญหา
7. **การกำกับตนเอง (Self-direction)** กำกับดูแลความเข้าใจของตนเองและเรียนรู้ความต้องการ ระบุ แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม การถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
8. **ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility)** – ใส่ใจต่อชุมชนขนาดใหญ่อย่างมีความรับผิดชอบ; ตระหนักในพฤติกรรมทางเชื้อชาติในบริบทของชุมชน ที่ทำงานและรายบุคคล

ที่มา: *Partnership for 21st Century Skills* (www.21stcenturyskills.org) Used with permission.

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม ค่านิยมเกี่ยวกับงาน

แนวคิด

การตระหนักรู้ในค่านิยมของตนเอง เป็นการรู้จักและเข้าใจตนเอง ถึงความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความชอบ ความพึงพอใจ ที่จะกระทำ หรือเลือกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามความชอบ หรือความพอใจ ดังนั้น การสำรวจ วิเคราะห์ตนเอง เพื่อให้ทราบว่าตนมีค่านิยมเช่นไร และยอมรับตนเองตามความเป็นจริง ย่อมจะช่วยให้บุคคลนั้น เกิดการตระหนักรู้ในด้านค่านิยมได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจถึงความหมายและความสำคัญของค่านิยม
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้ตรงกับค่านิยมของตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. **ขั้นนำ**
  1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และถามนักเรียนว่าหากนักเรียนเลือกทำงานโดยมีงานอยู่ 3 แบบให้นักเรียนเลือก ได้แก่ งานที่มีรายได้สูงแต่มีความมั่นคงน้อย งานที่มีรายได้ปานกลางมีความมั่นคงพอสมควร และงานที่มีรายได้น้อยแต่มีความมั่นคงมาก นักเรียนจะตัดสินใจเลือกทำงานแบบไหน
  2. ครูให้นักเรียนได้เลือกตอบ และถามนักเรียนว่าเพราะอะไรถึงเลือกงานแบบนี้
  3. ครูกล่าวกับนักเรียนว่า แต่ละคนนั้นมีค่านิยมแตกต่างกันที่ครูพูดไป เมื่อสักครู่นี้เพียงค่านิยมทั่ว ๆ ไป ยังมีอีกหลายค่านิยมให้นักเรียนได้สำรวจกัน
2. **ขั้นดำเนินกิจกรรม**
  1. ครูอธิบายความหมายและประเภทของค่านิยมในการทำงาน
  2. ครูแจกแบบสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับงานของ Donald E. Super
  3. ครูให้นักเรียนทำแบบสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับงาน โดยใช้เวลาประมาณ 5 – 10 นาที
  4. ครูอธิบายวิธีการแปลผลและให้นักเรียนแปลผลไปพร้อมกัน

3. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย สรุปความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องรู้จักและเข้าใจในค่านิยมที่แท้จริงของตนเอง ว่าตนเองมีค่านิยมด้านใดสูงสุด สอดคล้องกับความรู้สึที่แท้จริงหรือไม่ และค่านิยมด้านใดที่ควรพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตต่อไป

สื่อและอุปกรณ์

แบบสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับงานของ Donaid E. Super

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนทำแบบสำรวจค่านิยมของ Donaid E. Super
3. ประเมินจากการสังเกตในการมีส่วนร่วมในการอภิปรายในห้องเรียน

กิจกรรมที่ 10

เรื่อง ค่านิยมเกี่ยวกับงาน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

บรรยากาศการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ครูอธิบายความหมาย และประเภทของค่านิยม ให้นักเรียนทำแบบสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับงานของ Donald E.Super ได้แก่วิธีชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ การบริหาร สัมฤทธิ์ผล สภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ทัศนคติ ความมั่นคง ความเกี่ยวพัน ศูนย์จริยะ ความมีศักดิ์ศรี ความมีอิสระ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ บริการสังคม การกระตุ้นใช้ไหวพริบปัญญาและอื่น ๆ การแปลผลให้นักเรียนจัดลำดับที่ตามคะแนนของค่านิยม

นักเรียนให้ความร่วมมือดี

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูแนะนำให้นักเรียนยอมรับตนเองตามความเป็นจริงจะช่วยให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเองด้านค่านิยมซึ่งจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต

แบบสำรวจค่านิยมเกี่ยวกับงานของ Donald E. Super

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจนี้มีคำถามทั้งหมด 45 ข้อ
2. แบบสำรวจนี้มีคำถามเกี่ยวกับลักษณะของงาน ที่เมื่อท่าน ได้ทำแล้ว จะทำให้ท่านเกิดความสุขและความพึงพอใจ ความสุขและความพึงพอใจต่อลักษณะงานแต่ละอย่าง ของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด สิ่งสำคัญที่สุดคือ ขอให้ตอบตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
3. การตอบแบบสำรวจ ให้อ่านข้อความในแบบสำรวจทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าลักษณะงานนั้นมีความสำคัญต่อท่านมากน้อยเพียงใดใน 5 อันดับ ต่อไปนี้

5	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด	คือ	ลักษณะงานที่ท่านชอบมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสำคัญมาก	คือ	ลักษณะงานที่ท่านชอบมาก
3	หมายถึง	มีความสำคัญพอประมาณ	คือ	ลักษณะงานที่ท่านรู้สึกเฉยๆ
2	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย	คือ	ลักษณะงานที่ท่านชอบน้อย
1	หมายถึง	ไม่มีความสำคัญเลย	คือ	ลักษณะงานที่ท่านไม่ชอบอย่างยิ่ง
4. เมื่อตัดสินใจได้ว่าคำตอบใดตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องตัวเลข 5 4 3 2 หรือ 1 เพียงตัวเดียวเท่านั้น

รายการ	5	4	3	2	1	รวมคะแนน
1. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านได้ทดลองใช้ ความคิดและข้อเสนอแนะใหม่						ความคิดสร้างสรรค์ .....
2. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านต้องสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา						
3. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านได้เผยแพร่ แนวคิดใหม่ ๆ						
4. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านมีอำนาจเหนือ ผู้อื่น						การบริหาร .....
5. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านต้องใช้ ความสามารถในการเป็นผู้นำ						
6. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านเป็นผู้ วางแผนและจัดให้ผู้อื่นทำ						
7. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านมีความรู้สึก ว่าเมื่อทำแล้วมีความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี						สัมฤทธิ์ผล .....
8. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านทำเสร็จแล้วสามารถรู้ ผลได้ทันที						
9. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านเห็นผลสำเร็จที่ เกิดจากความพยายามในการทำงานของ ตนเอง						
10. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่มีสภาพแวดล้อม ตามที่ท่านชอบ						สภาพแวดล้อม .....
11. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านต้องมีห้องพัก ผ่อน ห้องน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวก อื่นๆเพียงพอ						
12. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านมีสถานที่ทำงาน ดี (แสงสว่างเพียงพอ เรียบสวย สะอาด และ กว้างขวาง)						
13. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่ท่านมีหัวหน้างานที่มี ความยุติธรรม						ความสัมพันธ์ กับหัวหน้างาน .....
14. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่มีหัวหน้างานที่มี เหตุผล						
15. งานที่ทำนั้นเป็นงานที่มีหัวหน้างานที่มี ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงาน						

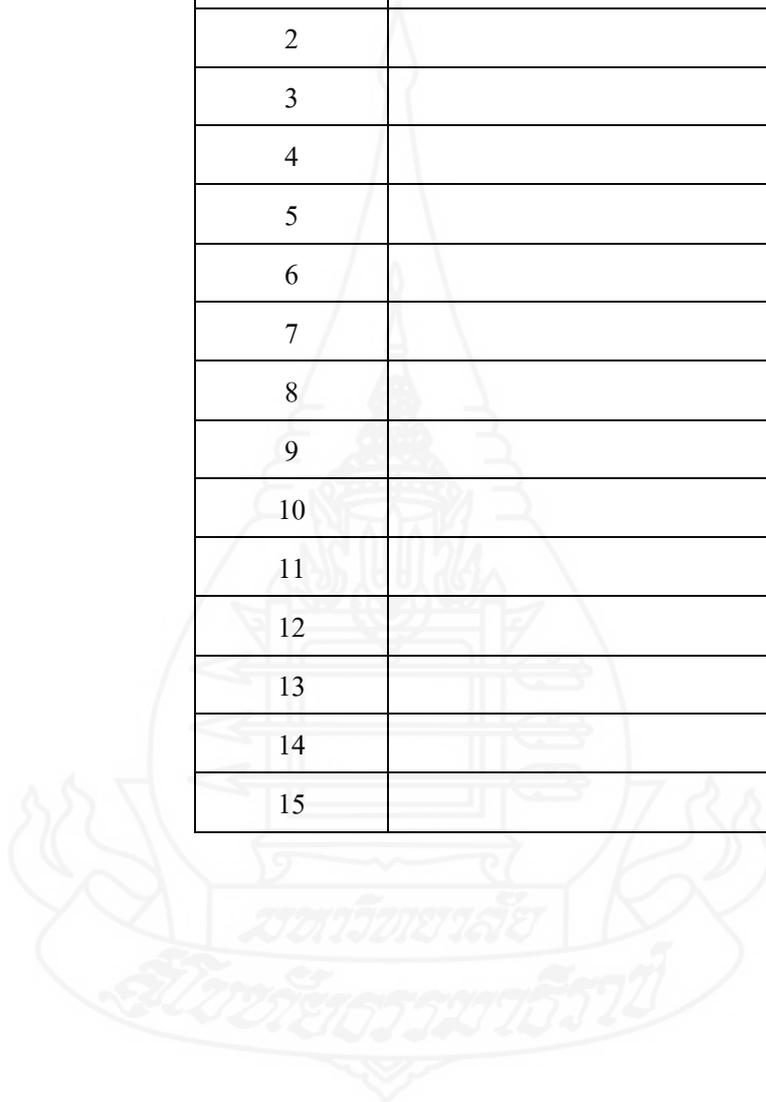
รายการ	5	4	3	2	1	รวมคะแนน
16. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านสามารถเป็นคนแบบที่ท่านต้องการจะเป็น						วิถีชีวิต
17. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านใช้ชีวิตได้ตามใจชอบ ขณะที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการทำงาน						.....
18. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้สร้างชีวิตในแบบที่ท่านชอบมากที่สุด						
19. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านรู้ว่างานนั้นมั่นคงถาวร						ความมั่นคง
20. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านมั่นใจว่าจะมีงานทำอยู่เสมอ						.....
21. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านมั่นใจว่าจะมีงานอื่นทำอีก ถ้าได้ทำงานปัจจุบันเสร็จแล้ว						
22. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม						ความเกี่ยวพัน
23. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้สร้างมิตรภาพกับผู้ร่วมงาน						.....
24. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ได้รับสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน						
25. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านจำเป็นต้องมีความสามารถทางศิลปะ						สุนทรีย์
26. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้สร้างเสริมความงดงามให้กับโลก						.....
27. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านมีผลงานดึงดูดความสนใจของผู้อื่น						
28. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้รับการยกย่องในวงงาน						ความมีศักดิ์ศรี
29. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ผู้อื่นเห็นความสำคัญของงานที่ท่านทำ						.....
30. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น						

รายการ	5	4	3	2	1	รวมคะแนน
31. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านมีอิสระ ภายใน ขอบเขตการทำงานของท่าน						ความมีอิสระ
32. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านสามารถ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง						.....
33. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านบังคับตัวท่านเอง						
34. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้มีโอกาส ได้รับรายได้เพิ่มขึ้น						ผลตอบแทน ทางเศรษฐกิจ
35. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านมีรายได้เพิ่มที่ เหมาะสมกับค่าครองชีพ						.....
36. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้ค่าจ้างที่ เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างสบาย						
37. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้ช่วยเหลือ ผู้อื่น						บริการสังคม
38. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านรู้สึกมีความสุขที่ ได้ช่วยเหลือผู้อื่น						.....
39. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านได้ส่งเสริมให้ ผู้อื่นมีความเป็นอยู่ที่ดี						
40. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านต้องแก้ปัญหา เฉพาะหน้า หรือปัญหาใหม่ ๆ เป็นประจำ						การกระตุ้นใช้ เชาวน์ปัญญา
41. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ทำหายสติปัญญา ของท่าน						.....
42. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านต้องเดินตัวทาง สติปัญญาอยู่เสมอ						
43. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ท่านหวังว่าจะมีการ เปลี่ยนแปลงได้						
44. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่ไม่ซ้ำซาก						อื่น ๆ
45. งานที่ท่านนั้นเป็นงานที่มีหลาย ๆ อย่างที่มี ความแตกต่างกันให้ท่านทำ						.....

อ้างอิงจาก ปทุมมาศ พุทธิพันธ์รัตน์ คู่มือการแนะแนวอาชีพ ค้นหาดน.....ค้นพบงาน

แปลผล...

จัดลำดับที่ตามคะแนนของคำนิยาม (มาก → น้อย)	
ลำดับที่	คำนิยาม / ด้าน
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม ความสนใจของฉัน

แนวคิด

การตระหนักรู้ในตนเองด้านความสนใจ เป็นการรู้จักและเข้าใจตนเองในความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ และส่งผลให้ตนเองรู้สึกชอบ พอใจ ต้องการที่จะเป็น หรือต้องการที่จะกระทำในสิ่งนั้น ๆ ทั้งนี้ การสำรวจ และวิเคราะห์ตนเอง เกี่ยวกับความสนใจในงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้บุคคลเกิดการตระหนักรู้ในตนเองด้านความสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวทางในการศึกษาต่อ หรือการเลือกอาชีพได้ตรงกับความสนใจของตนเองทั้งยังส่งผลให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสนใจของตนเองจากแบบสำรวจความสนใจได้
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเองด้านความสนใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและถามนักเรียนว่า นักเรียนรู้จักอาชีพอะไรบ้าง โดยครูให้นักเรียนทุกคนตอบมาคนละ 1 อาชีพ โดยไม่ซ้ำกัน
2. จากนั้นครูสุ่มเลือกนักเรียนและถามนักเรียนว่า มีอาชีพไหนบ้างที่นักเรียนสนใจ และต้องการเลือกอาชีพในอนาคต และสอบถามเหตุผลที่นักเรียนเลือก
3. ครูสรุปให้นักเรียนรู้ว่า มีอาชีพอีกหลายอาชีพที่นักเรียนควรรู้รายละเอียดเพิ่มเติม

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 8 คน ตามความสมัครใจ
2. ครูนำเข้าสู่กิจกรรม “อาชีพที่พวกเราสนใจ” และบอกนักเรียนว่าให้นักเรียนช่วยกันคิดช่วยกันเขียนรายละเอียดต่าง ๆ
3. ครูอธิบายหัวข้อในการทำ Mind Mapping อาชีพที่พวกเราสนใจว่าประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ การศึกษา บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพ ความสามารถ ความถนัดที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ รายได้ต่อเดือน และลักษณะของงาน

4. ครูให้เวลานักเรียนในการทำประมาณ 10 นาที เมื่อครบตามเวลา ให้นักเรียนทุกกลุ่มออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน

3. ขั้นสรุป

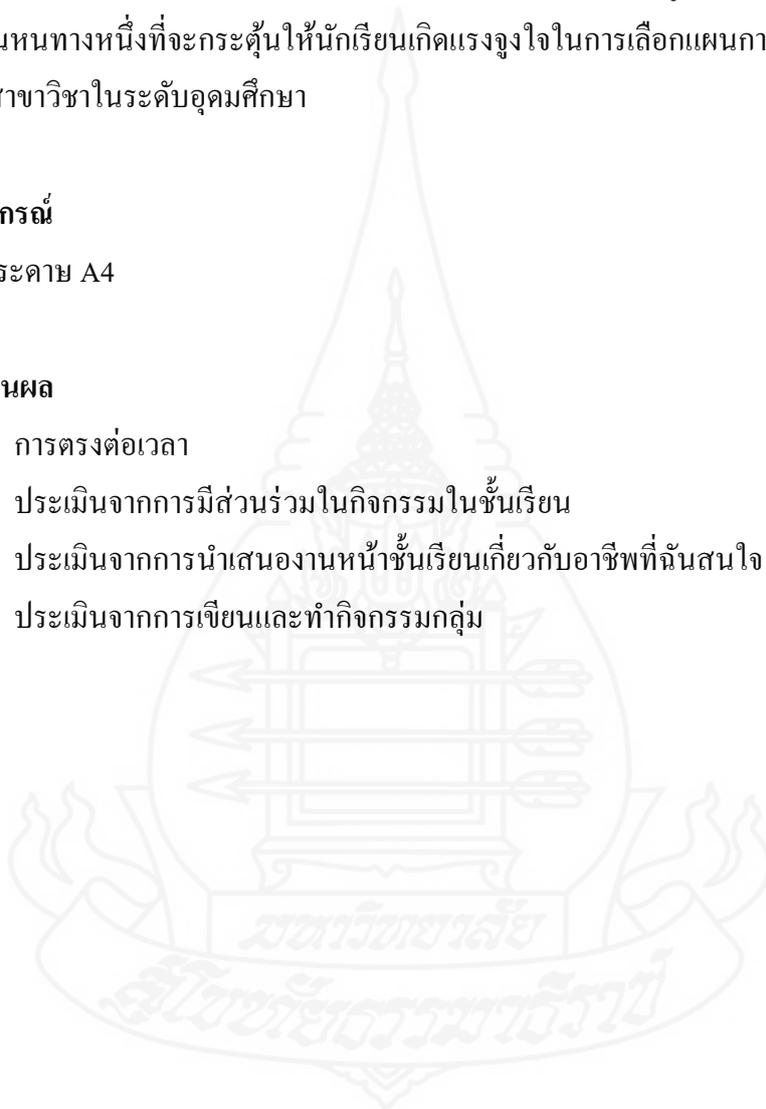
ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมความสนใจในอาชีพ การที่นักเรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของอาชีพที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ก่อนจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียน การเลือก คณะและสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา

สื่อและอุปกรณ์

กระดาษ A4

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. ประเมินจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจ
4. ประเมินจากการเขียนและทำกิจกรรมกลุ่ม

กิจกรรมที่ 11

เรื่อง ความสนใจของฉัน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

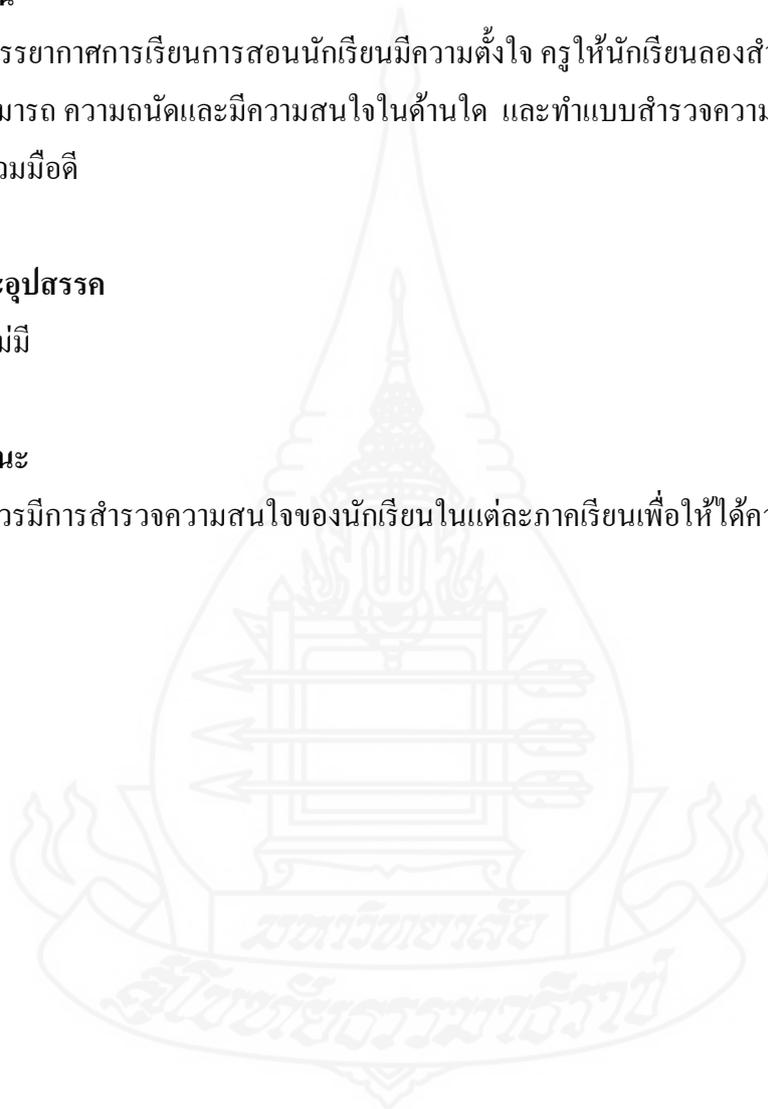
บรรยากาศการเรียนการสอนนักเรียนมีความตั้งใจ ครูให้นักเรียนลองสำรวจตนเองว่ามีความสามารถ ความถนัดและมีความสนใจในด้านใด และทำแบบสำรวจความสนใจ นักเรียนให้ความร่วมมือดี

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการสำรวจความสนใจของนักเรียนในแต่ละภาคเรียนเพื่อให้ได้ความสนใจที่ชัดเจน

กิจกรรมที่ 12

ชื่อกิจกรรม การสำรวจทักษะ

แนวคิด

การที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกการศึกษาต่อหรือเลือกประกอบอาชีพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องทราบถึง ทักษะพื้นฐานของตนเองในด้านต่าง ๆ เพราะการวางแผนการศึกษาต่อจะส่งผลต่อการเลือกอาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจทักษะของตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักรู้ในตนเองด้านทักษะของตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ครูอธิบายถึงการเข้าสู่อาชีพแต่ละอาชีพก็ต้องอาศัยทักษะที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นบุคคลที่ต้องการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพก็ต้องคำนึงถึงทักษะที่มีอยู่

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

ครูแจกแบบสำรวจทักษะของนักเรียนให้นักเรียน และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการทำว่าการทำแบบสำรวจนี้จะเป็นหนึ่งแนวทางที่ทำให้นักเรียนรู้ว่านักเรียน ควรได้รับการส่งเสริมด้านใดและด้านใดที่ควรได้รับการพัฒนา เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพที่สอดคล้องกับทักษะ และความพึงพอใจของนักเรียนเอง

ครูให้เวลานักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ทักษะ ดังต่อไปนี้

ทักษะที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางช่าง

ทักษะที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางการสำรวจ

ทักษะที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางศิลปะ

ทักษะที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านสังคม

ทักษะที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านธุรกิจหรือการจัดการ

ทักษะที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางการควบคุมดูแลรักษาและการ

ปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

จากนั้นครูให้นักเรียนรวมคะแนนการทำแบบสำรวจให้เสร็จเรียบร้อย และครูสุ่มถามนักเรียนประมาณ 5 – 6 คน ว่านักเรียนแต่ละคนได้คะแนนทักษะด้านใดสูงสุด และตรงกับทักษะพื้นฐานที่นักเรียนมีอยู่หรือไม่

3. ขั้นสรุป

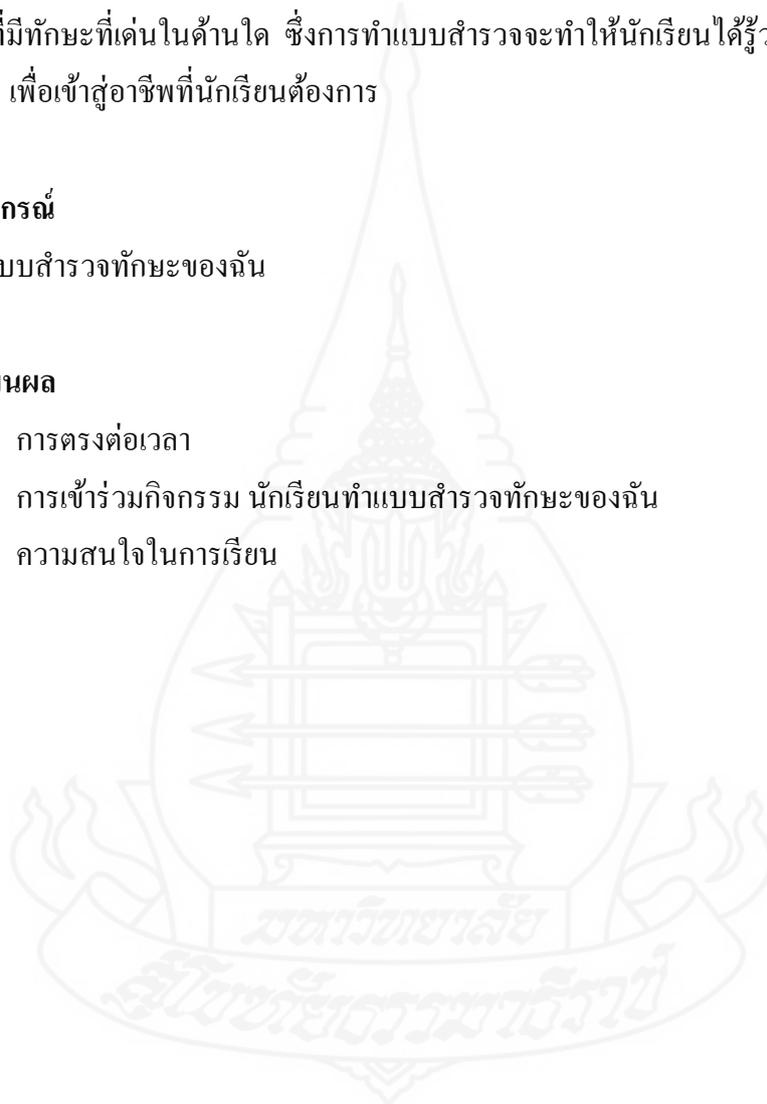
ครูสรุปถึงการทำแบบสำรวจทักษะของนักเรียนว่าเป็นหนึ่งแนวทางที่จะทำให้ได้รู้ว่าเรามีแนวโน้มที่มีทักษะที่เด่นในด้านใด ซึ่งการทำแบบสำรวจจะให้นักเรียนได้รู้ว่าตนเองต้องพัฒนาในด้านใด เพื่อเข้าสู่อาชีพที่นักเรียนต้องการ

สื่อและอุปกรณ์

แบบสำรวจทักษะของนักเรียน

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของนักเรียน
3. ความสนใจในการเรียน

กิจกรรมที่ 12

เรื่อง ทักษะของฉัน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

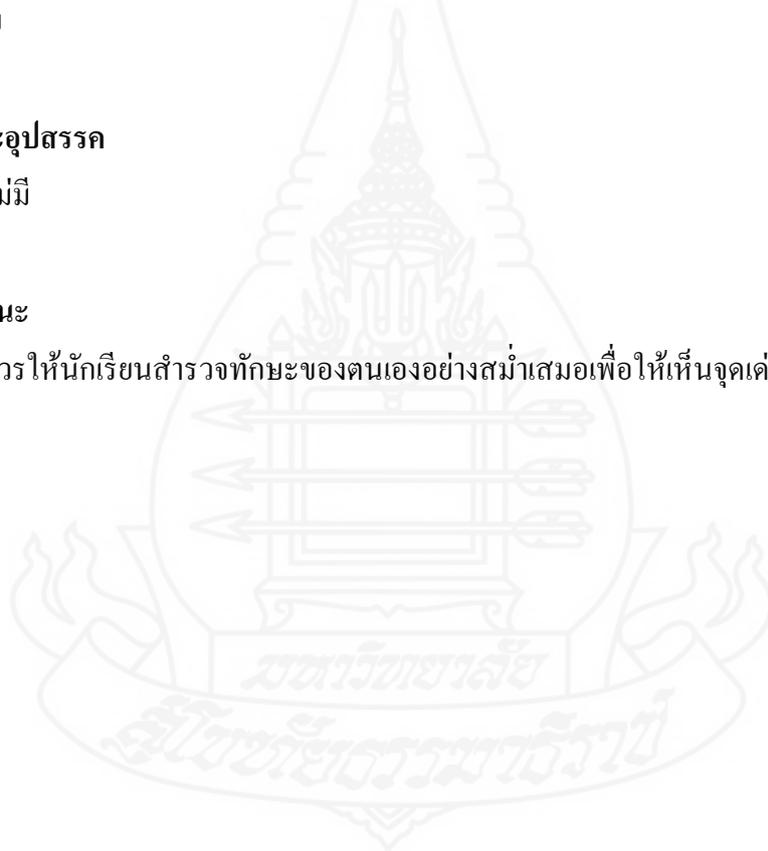
บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างดี ครูอธิบายถึงการเข้าสู่อาชีพต้องอาศัยทักษะที่แตกต่างกันไป นักเรียนจึงจำเป็นต้องสำรวจทักษะของตนเอง ครูให้นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของฉัน แบ่งเป็น 6 ทักษะ คือ ทักษะทางช่าง ทักษะการสำรวจ ค้นคว้า วิเคราะห์ ศิลปะ สังคม ธุรกิจหรือการจัดการด้านการควบคุมดูแลรักษาและการปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ควรให้นักเรียนสำรวจทักษะของตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เห็นจุดเด่นของตนเอง

ใบงานประกอบกิจกรรม แบบสำรวจทักษะของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำแบบสำรวจทักษะของนักเรียน ซึ่งมี 6 ประเภท หรือ 6 ชุด โดยการพิจารณาว่านักเรียนมีทักษะแต่ละข้ออยู่ในระดับใด จากมากไปหาน้อย คือ 3-2-1-0 โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคะแนนที่ให้ไว้ เมื่อทำเสร็จแต่ละชุดให้รวมคะแนนไว้ในแต่ละช่อง และรวมคะแนนทั้ง 4 ช่องไว้ในตอนท้ายทุกชุดด้วย

ทักษะชุดที่ 1

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.	เตรียมส่วนผสม ก่อสร้าง รวบรวมวัสดุ จัดตั้งเครื่องมือ				
2.	ยก แบก ลาก ตั้ง หรือเคลื่อนย้ายวัสดุและสิ่งของต่างๆ				
3.	ถัก ทอ ทำให้เป็นรูปร่าง ปั่น สาน เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เช่น เครื่องทอผ้า				
4.	ดูแลงานที่ต้องใช้เครื่องมือขนาดใหญ่ เช่น เครื่องจักร เครื่องยนต์				
5.	ดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องยนต์ให้คงสภาพดี แก้ ซ่อมเครื่องมือได้				
6.	สามารถเคลื่อนไหวร่างกาย และกล้ามเนื้อได้อย่างคล่องแคล่ว				
7.	เล่นกีฬา กรีฑา แข่งขันกีฬาและกรีฑาประเภทต่างๆ ได้				
8.	ปลูกต้นไม้ ทำสวน ตกแต่งบริเวณด้วยต้นไม้ ทำสนามหญ้าได้สวยงาม				
9.	เลี้ยงสัตว์ต่างๆ ทำฟาร์ม ทำสวน ทำไร่ ทำนาได้				
	รวมคะแนนแต่ละช่อง				
	รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง				

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางช่าง ได้แก่ อาชีพประเภทช่างทุกชนิด นักเทคนิค วิศวกร นักสำรวจ ช่างไฟฟ้า นักส่งเสริมการเกษตร ครูอุตสาหกรรม โพรแมน ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 1 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
 .....

ทักษะชุดที่ 2

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.	วิเคราะห์ ตรวจสอบ จำแนกออกเป็นส่วนๆ ค้นหาความสัมพันธ์ของเหตุและผล				
2.	สังเกต สำรวจอย่างรอบคอบ เข้าใจรายละเอียดและส่วนประกอบของเครื่องมือ				
3.	รวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ หาทางป้องกันปัญหา				
4.	รวบรวม จัดกลุ่ม เสนอรายงาน คำแนะนำ รายงานจากข้อมูลที่ได้				
5.	ศึกษาและสังเกตโครงสร้างการทำงาน เปรียบเทียบลักษณะของบุคคลและสิ่งของ				
6.	ประเมินผลโดยการวัดและตัดสินใจเอง ทักษะในการทดสอบ				
7.	มีความเป็นระเบียบ ทำตามกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ				
8.	นำเอาข้อมูลที่วิจัยแล้วมารวบรวม ค้นพบกฎและข้อมูลใหม่ๆ แปลความหมายสิ่งวิจัยได้				
9.	สำรวจ ตรวจสอบ วิจัย ค้นคว้าเพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์				
	รวมคะแนนแต่ละช่อง				
	รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง				

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางการสำรวจ ค้นคว้า วิเคราะห์ ได้แก่ อาชีพประเภทนักลงทุน นักคณิตศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ นักการตลาด นักสถิติ แพทย์พยาบาล เกษีกร ทันตแพทย์ นักวิจัย นักชีววิทยา นักเทคนิคการแพทย์ นักคอมพิวเตอร์ นักจิตวิทยา นักเคมี นักบิน นักรังสีเทคนิค นักภาพบำบัด ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 2 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

ทักษะชุดที่ 3

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำเอาความคิดใหม่ๆ มาใช้ มีจินตนาการ				
2.	ประดิษฐ์ ทดลองวิธีใหม่ๆ จัดโครงการใหม่ๆ แสดงความคิดริเริ่ม และนำมาปฏิบัติ				
3.	ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง นำความคิดทางนามธรรมมาทำให้เห็นรูปร่างขึ้น				
4.	นำเอาความคิดใหม่ๆ มาใช้ รู้ถึงความสัมพันธ์ของวัตถุและมิติ				
5.	ชักจูงให้เกิดความรู้สึกโดยไม่ใช้คำพูด แสดงออกโดยใช้สัญลักษณ์หรือท่าทาง				
6.	ออกแบบเครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย ใช้สีต่างๆ วาด ถ่ายภาพ				
7.	ประดิษฐ์สิ่งของหรือวัตถุออกแสดง ปั้น แกะสลัก และตกแต่ง				
8.	เรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวย คล่องจอง เรียบเรียงเสียงประสาน				
9.	เล่นดนตรี ฟังแล้วรู้ว่าจังหวะดี ไม่ดี มีหัวทางดนตรี				
	รวมคะแนนแต่ละข้อ				
	รวมคะแนนทั้ง 4 ข้อ				

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางศิลปะ ได้แก่ อาชีพประเภทศิลปะมุขชนิด นักภาษาศาสตร์ หรือ อักษรศาสตร์ ครู – อาจารย์ นักปรัชญา นักประพันธ์ นักโฆษณา นักข่าว นักแสดง สถาปนิก จิตรกร ปฏิมากร นักดนตรี นักแต่งเพลง นักประชาสัมพันธ์ ช่างภาพ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 3 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
 .....

ทักษะชุดที่ 4

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.	กระตุ้นให้คนรู้จักตนเอง ให้คำแนะนำผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น และช่วยเหลือผู้อื่น				
2.	แลกเปลี่ยนความคิด ให้ความรู้แก่ชุมชน ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี				
3.	สอนและฝึกอบรมผู้อื่น อธิบายให้เข้าใจและถ่ายทอดความรู้				
4.	สั่งงาน ควบคุมดูแลกลุ่มให้ดำเนินไปตามเป้าหมาย				
5.	ทำให้ผู้อื่นสนุกสนาน ให้ความบันเทิง ทำให้เกิดบรรยากาศ ตกลงขบขัน				
6.	โน้มน้าวจิตใจผู้อื่น นำเสนอข้อมูล หรือเป็นผู้ให้ข่าว				
7.	สื่อสาร พูดคุย เกี่ยวกับผู้อื่นทางคำพูด ให้คำแนะนำ เปรียบเทียบ แลก ข้อมูล				
8.	ช่วยเหลือ รับใช้ผู้อื่น ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความยุติธรรม ฟังผู้อื่นด้วยความ เข้าใจ				
9.	จัดการดูแลรักษาบ้าน ครอบครัวยุติธรรม เอาใจใส่ต่อกิจกรรมต่างๆ ทั้งในบ้านและ ในสังคม				
	รวมคะแนนแต่ละช่อง				
	รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง				

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านสังคม ได้แก่ อาชีพประเภทครู
นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักแนะแนว พัฒนาการ พิธีกร
นักจัดรายการวิทยุ และโทรทัศน์ ช่างเสริมสวย บรรณารักษ์ ทนายความ
นักประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 4 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และ
นักเรียนมีความสนใจในอาชีพหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
 .....

ทักษะชุดที่ 5

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.	ส่งเสริม ต่อรอง ประนีประนอมด้านความคิดหลากหลาย พุดให้คนเชื่อฟังแล้ว คล้อยตาม				
2.	สร้างความไว้วางใจเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำงานเพื่อประสาน ความขัดแย้ง				
3.	ให้ความบันเทิงแก่ผู้อื่นด้วยความสามารถพิเศษของตน เช่น เล่นดนตรี พุดต่อ หน้าชุมชน				
4.	มีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในด้านความคิดเห็น สามารถยุติข้อโต้แย้งได้				
5.	ตัดสินใจแก้ปัญหาในภาวะตึงเครียด กล้าปลดคนงาน และยุติโครงการเมื่อถึง คราวจำเป็น				
6.	ต่อเติม วางแผน โครงการ ประเมินผลจุดมุ่งหมาย และสร้างผลผลิต ให้แก่กลุ่ม				
7.	ควบคุมดูแลบุคคลให้ทำงานในกลุ่ม สามารถจัดการด้านบุคลากรกระบวนการ ทำงานและพัสดุ				
8.	ร่วมมือทำกิจกรรม แต่งตั้งบุคคลและจัดแบ่งหน้าที่ จัดกำหนดการต่างๆ				
9.	มั่นใจตนเอง กระตือรือร้นในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น และอยากทำงานให้ ก้าวหน้ายิ่งขึ้น				
	รวมคะแนนแต่ละช่อง				
	รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง				

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางด้านธุรกิจหรือการจัดการ ได้แก่ อาชีพ ประเภทธุรกิจการค้า เช่น นักบริหารธุรกิจ ผู้จัดการ พนักงานธนาคาร นักบัญชี พนักงานขาย เจ้าหน้าที่การตลาด ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 5 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และ นักเรียนมีความสนใจในอาชีพหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ทักษะชุดที่ 6

ข้อ	ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.	ทำงานตามคำสั่งหรือคำชี้แจงได้ดี นำเกณฑ์มาใช้ในการทำงานได้อย่างเคร่งครัด				
2.	ทำหน้าที่ธุรการได้เรียบร้อย เช่น พิมพ์ดีด ถ่ายเอกสาร จัดจำแนกหมวดหมู่				
3.	กำหนดตารางเวลาในการทำงาน รับผิดชอบงานหลากหลาย				
4.	รอบคอบและละเอียดถี่ถ้วนกับสิ่งปฏิกี่ยว ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้อยู่ในภาวะกดดัน				
5.	รวบรวมใช้ข้อมูลที่มีอยู่ รู้วิธีการขอข้อมูล และสร้างระบบรวบรวมข้อมูล				
6.	จดจำได้แม่นยำโดยเฉพาะด้านตัวเลข สถิติ สามารถในการนับคำนวณและทำงานกับตัวเลขจำนวนมากๆ				
7.	บันทึกรายการรับจ่ายอย่างถูกต้อง วางแผนการจัดการค่าใช้จ่ายของโครงการได้				
8.	มีหน้าที่ลงรายการเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย สามารถวิเคราะห์งบประมาณต่างๆ				
9.	สามารถให้เหตุผลและแก้ปัญหา เข้าใจเกี่ยวกับตัวเลข และการจัดการตัวเลขในรูปแบบต่างๆ				
	รวมคะแนนแต่ละช่อง				
	รวมคะแนนทั้ง 4 ช่อง				

คำชี้แจง ทักษะชุดที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทักษะทางการควบคุมดูแลรักษาและการปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ อาชีพประเภทผู้ควบคุมเครื่องจักร ผู้ช่วยเลขานุการ พนักงานสมุหบัญชี พนักงานพิมพ์ดีด เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงานรับโทรศัพท์ ผู้ช่วยงานวิจัย ฯลฯ

ข้อคิดเห็นของนักเรียน ทักษะชุดที่ 6 ตรงกับทักษะพื้นฐานของนักเรียนหรือไม่เพียงใด และนักเรียนมีความสนใจในอาชีพหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

เมื่อทำแบบสอบถามเสร็จทั้ง 6 ชุดแล้วให้นักเรียนพิจารณาว่า ชุดใดได้คะแนนสูงสุด
เป็น 3 อันดับแรก

อันดับ 1 ทักษะชุดที่.....ได้.....คะแนน

อันดับ 2 ทักษะชุดที่.....ได้.....คะแนน

อันดับ 3 ทักษะชุดที่.....ได้.....คะแนน

สรุปความคิดเห็นของนักเรียน

1. ทักษะสำคัญ ๆ ที่นักเรียนมีพื้นฐานอยู่ ได้แก่

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

2. อาชีพที่นักเรียนสนใจมากที่สุด 3 อันดับ คือ

1. ....
2. ....
3. ....

3. นักเรียนคิดวางแผนที่จะปฏิบัติตนเพื่อไปสู่อาชีพที่นักเรียนสนใจ ดังต่อไปนี้

1. ....
2. ....
3. ....

กิจกรรมที่ 13

ชื่อกิจกรรม การปัจฉิมนิเทศ

แนวคิด

การตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน เป็นการรู้จัก และเข้าใจตนเองในเรื่องของอารมณ์ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจ และทักษะที่มีอยู่ภายในตนเอง โดยการสำรวจวิเคราะห์ตนเองด้วยการพิจารณาจากประสบการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ที่นักเรียนได้รับมา ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลนั้นเกิดการรู้จัก และเข้าใจตนเองในการเลือกแผนการเรียน และรู้จุดเด่นของตนเองอย่างลึกซึ้ง นำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน
2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงวันนี้ว่านักเรียนได้รับประโยชน์ และข้อคิดที่จะเป็นแนวทางในการเลือกแผนการเรียน การวางแผนการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและเลือกอาชีพในอนาคตอย่างไรบ้าง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

ครูให้นักเรียนนำเสนอประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากชุดกิจกรรมแนะแนว

3. ขั้นสรุป

ครูกล่าวสรุปการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน และกล่าวขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และให้ข้อคิด กำลังใจ ที่จะนำผลของการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งในด้านการศึกษาต่อ การเลือกอาชีพในอนาคต เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข

สื่อและอุปกรณ์

-

การประเมินผล

1. การตรงต่อเวลา
2. การเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนนำเสนอการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน และประโยชน์ที่ได้รับจากชุดกิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมที่ 13

เรื่อง การปัจฉิมนิเทศ

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการสอน

บรรยากาศการเรียนการสอนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ครูชอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียน ทำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองในการเลือกแผนการเรียน รู้แนวทางการศึกษาต่อตามแผนการเรียน คณะ และสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา รู้จักเลือกแผนการเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง นักเรียนบางคนที่ผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ โรงเรียนให้โอกาสมาเรียนทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าแผนการเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนมาสมัครสอบเข้าแผนการเรียนถ้าสอบผ่าน โรงเรียนจะพิจารณาให้นักเรียนได้เรียนในแผนการเรียนที่ต้องการ

ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

ข้อเสนอแนะ

ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองในการเลือกแผนการเรียน ประกอบด้วย ด้าน อารมณ์ บุคลิกภาพ ค่านิยม ความสนใจและทักษะ

ภาคผนวก จ

ผลการหาคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางแสดงความสอดคล้องของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง
ในการเลือกแผนการเรียน

ชุดที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	+1	+1	+1	+1	0	0.80
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	+1	+1	+1	+1	0	0.80
7	+1	+1	+1	+1	0	0.80
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9	+1	+1	+1	+1	0	0.80
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
						.93